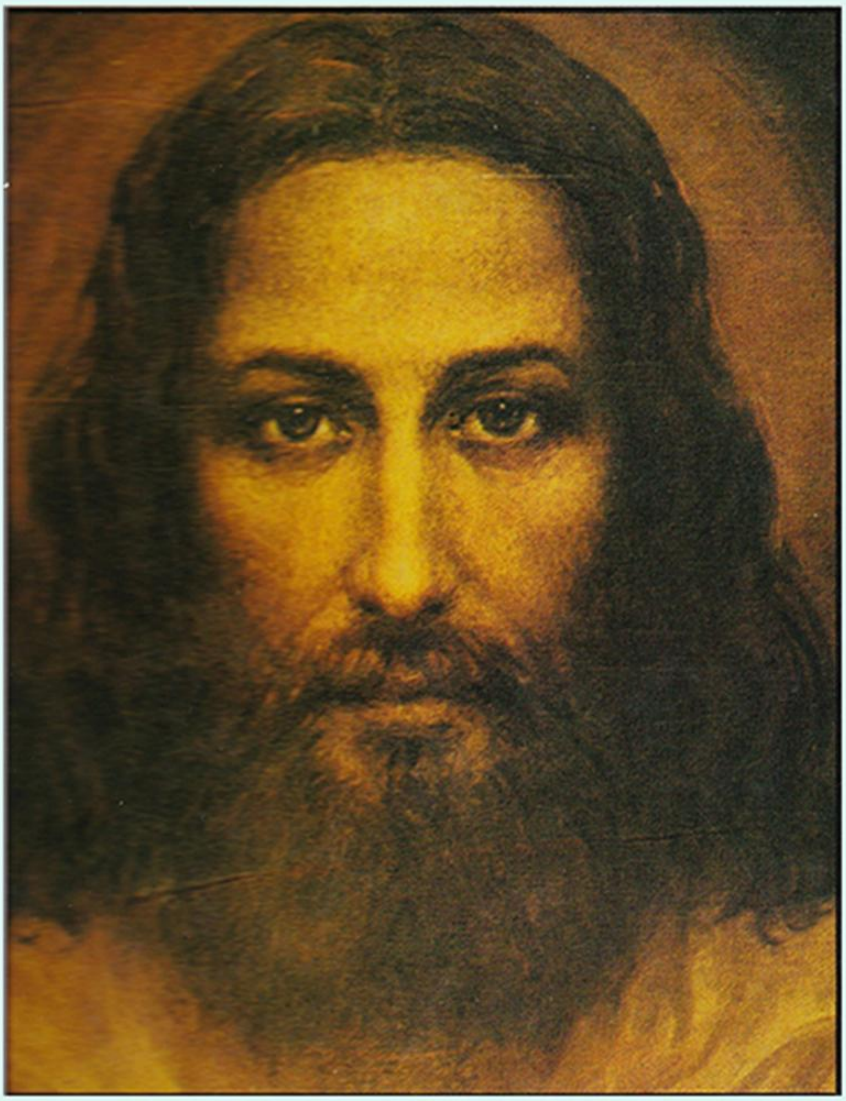

Halász József

A Világosság Beszéde

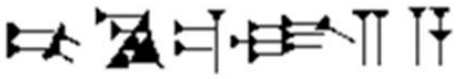

Badiny Jós Ferenc: „Jézus Király, a Pártus herceg” c. műve alapján

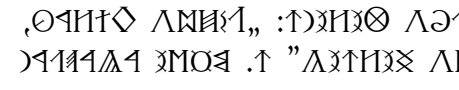

Halász József

A Világosság Beszéde

Alternatív Biblia

Badiny Jós Ferenc: „Jézus Király, a Pártus herceg” c. műve alapján

© DR. HALÁSZ JÓZSEF

dr. Halász József
6723 Szeged, Szilléri sgt. 49/a
+36/30/616-3894
tatika1945@gmail.com
http://szkertekrend.hu

ISBN 978-615-80446-2-2
PRINTED IN HUNGARY

Tartalom | [illegible]

Cím	oldal	[illegible]	[illegible]
Előszó az Alternatív Bibliához	1	I	[illegible]
Magyar Biblia	13	[illegible]	[illegible]
Jézus Urunk Evangéliuma	45	[illegible]	[illegible]
Mária Magdaléna Evangéliuma	53	[illegible]	[illegible]
Nikodémus Evangéliuma	61	[illegible]	[illegible]
Pusztaszeri Szerződés	103	[illegible]	[illegible]

Előszó

Előszó az Alternatív Bibliához

El kell szakítanunk azt a kötődést, ami az ósdi judaizmushoz láncol bennünket

A kigyomlált adatok elkezdtek lassan visszatalálni a helyükre. A kiirtani szándékolt emlékek felelevenednek. Vissza kell találnunk ahhoz az Isteni Iránymutatáshoz, az ősokhoz, amely minden cselekedetünket emberhez méltóvá teszi.

Azért hívta össze ***XXIII. János*** a II. Vatikáni zsinatot, hogy **a kereszténység megtisztuljon az ósdi judaizmus hazugságaitól**, és **az Isteni Iránymutatás hírnöke és követője legyen a Földön[1].**

Ezért hirdette meg ***XVI. Benedek*** – helyretéve a II. Vatikáni zsinat alatt mutatott elbizonytalanodását -, **„az új hozzáállást a keresztény üzenethez”.[2]**

El kell dobnunk **a vakhit szülte embertelen szabályokat**, és **az Igazság** meggyőződésből és bizalomból épített – **hitét kell életünk alapszabályává tenni.[3]**

Az anyagtalan és anyagi világ kapcsolatát, kettős egységét, egymásra gyakorolt hatását számtalan, különböző eszközökkel továbbadott, több évtízezredes lenyomatok **bizonyítják.** Ezeket az ember két módon közvetítette: vagy

- az ősi civilizáció koreszméje szerint (Szent Korona Értékrend) tartalmában és formájában egyaránt **Isteni Iránymutatásként** (a karma-törvény szerint: ősokként) vagy

- a nyugati civilizáció (Szent Korona Tan) **Isteni Iránymutatás köntösébe bújtatott**, de annak tartalmával ellentétes szabály-rendszereként.

Mindkettő alapját az **Isteni Iránymutatás megnyilvánulásai** (a karma-törvény szerint az ősokból, vagy annak ellentétéből eredő cselekmények) adják.
A nyugati civilizáció eszmei alapját jelentő **zsidókeresztény Bibliával az Isteni Iránymutatást „megmásították”** - ahogyan azt XXIII. János mondta.

Kutatók bizonyították, hogy a Biblia ma ismert – szumér eredetű - történeteit a Babiloni fogság idején ismerték meg az átvevők.

Két bizonyíték:

1. ***Tomory Zsuzsa*** amerikai professzorok (***Kramer és Poebel***) kutatásainak eredményét foglalja össze, amely **a zsidókeresztény Biblia számos részének szumér gyökereit** bizonyítja[4].

2. A II. Vatikáni zsinat hatására két enciklika, illetve dogmatikus konstitúció született.
Az Isteni Kinyilatkozásról (Dei Verbum) szóló konstitúciót ***Zakar András*** elemezte a szumér hagyaték fényében (***A Sumér hitvilág és a Biblia***)[5].
Megállapításai mindkét fenn hivatkozott pápai véleményt igazolják:

   - alátámasztja XXIII. János véleményét, mi szerint **„az ’Ószövetség’ *idejétmúlt és megcáfolt antropomorfista*** *(Isten, - általában - elvont fogalmak emberi tulajdonságokkal történő felruházása)* ***nacionalizmust”*** **közvetít, és**

   - bizonyítja szükségességét és kijelöli fő jellemzőjét a XVI. Benedek által meghirdetett „**az új hozzáállásnak a keresztény üzenethez”.**

- (𒁍𒄷 𒁕𒄩𒌋𒁍 𒁍𒄷) 𒀭𒄭𒄷𒁕𒊭𒁕𒊭𒁕𒊭 𒁕𒁕𒁕𒁕𒁕𒁕 𒁕𒁕𒁕𒁕𒁕𒁕 𒁕𒁕𒁕𒁕𒁕𒁕

A szükséges és elkerülhetetlen koreszme (paradigma) váltás feltétele a kereszténység megtisztítása a judaizmustól. E nélkül nem váltható fel

- **a Vakhitű Iránymutatás az Isteni Iránymutatással,**
- **a föderalizmus** (idegen érdekérvényesítés az emberek és nemzetek felett) **a konföderalizmussal** (emberek és nemzetek érdekérvényesítésének összehangolásával)**,**
- **a pártrendszer megosztottsága az önkormányzatiság egységesítésével,**
- **a gazdaságközpontúság az emberközpontúsággal.**

Az Új koreszme eszmei alapja

az Alternatív Biblia.

Részei:

- a **Magyar Biblia** (Első sumér Biblia), amely **az emberiség Alkotmányának alapját határozza meg,**

- **Jézus Urunk Evangéliuma**, amely a társadalomban élés mindennapi **irányelveit** tartalmazza,

- **Mária Magdaléna (magdalai Mária) evangéliuma**, az egyetlen ismert beszámoló Jézus tanításairól, amely **egy nő nevében íródott**, ami töredékességében is azt bizonyítja, hogy **Jézus tanításai a belső lelkiséghez vezető utat jelentik, és – nem elhanyagolható - hitelességében a zsidókeresztény egyház sem kételkedik,**

- **Nikodémus Evangéliuma,** amely azt mutatja, hogy az Isteni Iránymutatás (ősök) követése az emberiség egyetemes érdeke, mert az attól eltérés csak „egy bizonyos szűkebb kör *hatalmi rendszerét”* szolgáló eszköz, amely alkalmazására egy nemzetet használt fel a „szűkebb kör”.

𐎼𐎰𐎲𐎱𐎰𐎲𐎼 𐎹𐎰𐎼𐎹𐎰𐎲𐎰 𐎹𐎰 𐎼𐎰𐎲𐎰

.𐎼𐎰𐎲𐎱𐎰𐎲𐎼 𐎹𐎰 𐎹𐎰

:𐎰𐎲𐎹

– **𐎼𐎰𐎲𐎱𐎰𐎲𐎼 𐎹𐎰𐎼𐎰𐎼 𐎼** (𐎼𐎰𐎲𐎱𐎰𐎲𐎼 𐎹𐎰𐎼𐎹𐎰𐎲𐎰)، **𐎹𐎰𐎹𐎰𐎲𐎼 𐎼𐎰𐎼𐎰𐎼𐎹𐎹𐎰𐎲𐎼 𐎼𐎰𐎲𐎰𐎼𐎰𐎲𐎰 𐎹𐎰 𐎼𐎰𐎲𐎰، 𐎲𐎰𐎼 𐎹𐎰𐎹𐎰𐎲𐎰𐎼**

– **𐎼** 𐎼𐎰𐎲𐎰، **𐎼𐎰𐎹𐎰𐎲𐎼𐎰𐎲𐎰 𐎼𐎰𐎹𐎰𐎲𐎰 𐎼𐎰𐎲𐎰𐎼

- **A Pusztaszeri Szerződés**, amely a magyar példával mintát ad minden nemzetnek arra, hogy **az Isteni Iránymutatástól eltérést hogyan lehet megakadályozni.**

Az „Alternatív Biblia” azt bizonyítja, hogy ***Saulus*** „Rómaiaknak írt levelében” meghatározott **átváltozás reciprok (fordított) értelmezésben igaz:**

A vad zsidó olajfa ágai akkor üdvözülnek, ha azokat beoltjuk a szent Igazság olajfájába.

Úgy legyen!

Halász József

Jegyzetek:

[1] *„Szemináriumainkban alig van ékes-szólástan és a hívek kénytelenek végig kínlódni az új papok gyatra beszédeit és együgyű (naiv), piezotus (jámborkodó) meséit. Tele a fejük dogmával és az* "Ószövetség" *idejétmúlt és megcáfolt antropomorfista nacionalizmusával, s beleizzadnak szegény elneveltek, hogy kihozhassák Isten egyetemes szeretetét, minden népnek adott természeti jogokat és a krisztusi universalitást. Vagyis hamis, ókori nívón mozgunk ma is, amikor* ***a pozitív tudomány, a régészet, az embertan, a földtan, s nem különben a megtalált Sumer Első Biblia*** *(Ur, 1954 Dr. S.N.Kramer: Paralel Biblia, 1956)* ***eredményeit figyelmen kívül hagyjuk****, melyek mindent világosan feltártak és megmagyaráztak. Senki nem érti ezt a maradi és már kimúlt ószövetségi fontoskodást, ami nagyrészt egy összelopkodott és átírt ókori hagyománynak és letűnt népeknek (sumer, parthus, káld, babiloni, egyiptomi) megmásított történelme.**
Szóval kötve vagyunk valami ósdi judaizmussal, pedig nekünk elég Krisztus az Isten Fia...”

(XXIII János pápa 1962. július 1.-i beszéde – Novena Allo Spirito Santo per il Concilio Ecumenico Vaticano II, a Presidenza General dell Azione Cattolica Italiana Via Conciliazone 1. Roma kiadásában)

* Sumer Gilgames Epos, sumer-akkád epikák, Enki Ninmak, Atrahasis történetei, indiai puranak próféciái; Zarathustra Zend Avestája, egyiptomi Halottak könyve, Amarna kor szellemisége, IV. Amenhotep kultusza, memphisi theologiától Ptaphotep, Dzsedefhór, Heti, Hoferi, Amenemope munkájáig.
(Tomory Zsuzsa felsorolása)

[2] Mindenesetre meg kell állapítani, hogy **az utóbbi ötven esztendő leforgása alatt a történetiség megítélésében a vélemények olyan fordulata ment végbe, amely nem új történeti felismerésekre, hanem a Szentíráshoz és általában a keresztény üzenethez való új hozzáállásra épül.**
(Joseph Ratzinger – XVI. Benedek A názáreti Jézus)

[3] A ma uralkodó nagy vallások szerinti hit a magyarban igen találóan megfogalmazott "vakhit"-nek felel meg, *mely a világtól, élettől teljesen elvonatkoztatott, ember szülte képzeteket törvényszerűsít*, rendszerez, vitat, elvet, vagy megtart, s ezek elfogadása, vagy el nem fogadása biztosítja egy bizonyos korban élő ember boldogulási lehetőségét.
Más szóval élve: ezen a *"vakhiten"* nyugszik egy bizonyos szűkebb kör *hatalmi rendszere*. Ez a hatalmi rendszer látszólag állhat magasabb eszmeiség szolgálatában, de alapja ekkor is a hatalomvágy, mely testi-lelki szolgaságba taszítja a hatalmi körében élő emberiséget.
E hatalmi rendszer ellentételeképpen, annak béklyójában vergődő jóindulatú kezdeményezések vezethetnek a lelki fejlődés egy magasabb pontjának küszöbéig, de mivel kiindulási alapjuk a korábbi hitrendszer önző, tehát téves alaprendszere, éppen úgy képtelenek lesznek az ember ősi, Isten utáni vágyódását kielégíteni, mint az ezeket szülő hitrendszer.
Ősvallásunk ismerte a teremtés titkait, s a világot egynek tudta. Nem volt külön lelki és külön tudományos igazság, csak Igazság, mint ahogyan nem lehet a lelket és a testet ma sem különválasztani súlyos károsodás nélkül.
Őseink e tudását népünk a mai napig megőrizte. Ezen ősi tudása, mint nyelve is, sziklaszilárdan él ősezredek óta. Az ebből elszármazott vallások teljes megértése lehetetlen e magyar őstudat ismerete nélkül.

Példának okáért, az észak-európai népek hitregéit vizsgálók megállapították, hogy azok érthetetlenek a Kalevala vonatkozó képei nélkül. A Kalevala viszont homályos, nyelvi alap nélküli történeteit csak az ősmagyar hitvilágon és nyelven keresztül lehet megérteni.
Napjainkban elemi erővel tör fel népünkből az őseink hitének megismerése utáni igény. Ezen a ponton válik most el további létünk, vagy bukásunk. Képesek vagyunk-e ősi hagyományainkhoz visszanyúlni, s annak magas eszmeiségét magunkban felélesztve azt élni, megőrizni, vagy pedig újabb íróasztal vallást készítgetünk egy gondolom-féle magyar vallás címe alatt, melynek egyedüli célja egy "nemzeti vallás" és "nemzeti Isten" forgalmazása, minden szellemi, erkölcsi, s főleg igazságtartalom nélkül.
Ebben az esetben olyanokká válnánk, mint a többi hatalmi vallás alkotói: vakká, gőgössé és elbukásra méltóvá.
A vakhit megkötöttségének ellentéte a vallás ősi gyakorlata.
A szeretet az a teremtő szerződés, melyen keresztül a Teremtőnek személyes kapcsolata van teremtményeivel.
(Tomory Zsuzsa: Őstudatunk élő emlékei)

[4] Professzor Samuel Noah Kramer az ékírás, s a sumir irodalom elismert tudósa, a Pennsylvania egyetem ékírásos tábla gyűjteményeinek gondnoka, valamint az asszirologia tanára, számos könyv szerzőjeként volt ismert a hatvanas években. Ezek között a University of Chicago nyomdája 1963-ban kiadott *The Sumerians* című műve a sumir név eredetével, valamint a Biblia számos részének sumir gyökereivel is foglalkozik.
A sumir név eredetével kapcsolatos megállapításai számunkra fontos gondolatot tartalmaznak, melyek a *sumir* név ősalakját Noé *Sem*, illetve *Szem* nevű fiában vélik megtalálni. Kramer itt volt tanárának, Poebelnek mindeddig mellőzött, de az ő szemében igen fontos munkájára támaszkodott.

A következőkben Kramer idézett könyve szövegének részleteit hozom saját fordításomban.

298. old.
"Térjünk vissza a 'Sumer', vagy inkább 'Shumer' név – hogy azt az alakot használjuk, mely az ékírásos okmányokban szerepel –

eredetével kapcsolatos nehézségeinkre. Poebelt megdöbbentette Noé idősebb fiának, Semnek[1] a neve, ki távoli őse volt Ashur, Elam, Aram népeinek, s mindenek felett Ebernek, ki a héberek névadója.”

A ‘Sum’ illetve ‘Sem’ név nyelvészeti kifejtése után a következőket állapítja meg:
“A Shem név nem az egyedüli olyan név, melyet a héberek a sumerektől kölcsönöztek végmássalhangzó nélkül. Ábrahám szülőhelyének neve Ur-ként jelenik meg a Bibliában.
De a sumir név, amint azt már régóta tudjuk, nem Ur, hanem Urim; például „*Ur-ban*” = *urim-a,* s nem *ur-a* alakban jelenik meg. Ebben az esetben is tehát a Biblia szerzői úgy kölcsönözték e nevet, ahogy azt a sumirok valóban kiejtették, olyan alkalmakkor, amikor nem követte e szót egy magánhangzóval végződő nyelvtani alak.
Ha Poebel feltételezése helyesnek bizonyul, s Shem azonos Shumer-Sumer nevekkel, fel kell tételeznünk, hogy a Biblia szerzői, vagy legalábbis néhányan közülük a sumereket a héber nép eredeti őseinek tekintették.
Nyelvészetileg szólva nem tévedhettek volna nagyobbat: a sumir ragozó nyelv, s nincsen rokonságban az elővetős semi nyelvcsaládokkal, melyeknek a héber nyelv egy része.
Ábrahám őseiben – kik számos emberöltőn át Urban, vagy más sumir városban éltek - számottevő sumir vér lehetett. A sumir szellemi és tárgyi műveltség terén nincsen kétségre ok, hogy ezen proto-héberek magukba szívták és magukévá is tették a sumir életvitel számos jellegzetességét. Más szóval: a sumir-héber kapcsolatok bensőségesebbek lehettek, mint ahogyan ezt eddig elképzeltük, s a törvénynek, mely Sionból indult (Ézsaiás 2:2) nem kisszámú gyökere sumir földből ered.”

292. old.
„Semmi képpen sem lehetetlen, hogy ő (Ábrahám) és családtagjai sumir tanokat hoztak magukkal Palesztinába, ismereteket, melyek azután a héber hagyományok részévé váltak, s a héber írástudók ezeket fel is használták a Biblia könyveinek szerkesztésekor.[2]
Bárhogyan is történt, megemlítek a Biblia és a sumir irodalom közötti néhány párhuzamot,

.𐤄𐤄𐤅𐤄𐤀𐤌𐤉𐤄𐤄 𐤋𐤄𐤉𐤄𐤌𐤄𐤄 𐤌𐤄𐤌𐤉𐤄𐤄
،𐤀𐤁𐤓𐤄𐤌 𐤄𐤄𐤅𐤀 𐤀𐤁𐤉 𐤄𐤉𐤄𐤅𐤄𐤄𐤄

melyek **a sumir eredet kétségtelen jeleit hordozzák**[3]:

A világteremtés.

„A sumirok....szerint az ősi világtenger a teremtés előtt létezett már. A világegyetem a sumirok szerint egy egyesített égből és földből állott, ezeket a világtenger szülte valamiképpen, s itt a lég istene *Enlil* választotta el az eget a földtől – a Biblia *ruach-elohim*-ja helyett."

A teremtés eszközei.

„A teremtés mind a Biblia, mind a sumir írók szerint kétféleképpen történt: Isten parancsára jött létre, s 'kézierővel' is lett alkotva. Mindkét esetben isteni tervezés előzte meg a teremtést, bár e szükségszerűség nincsen kihangsúlyozva."

Paradicsom

„Az Éden kertjének, s a bűnbeesés történetének még nem találták meg a sumir párhuzamát[4]. Ennek ellenére számos paradicsom kép található, melyek összehasonlítás szempontjából fontosak, ezek között egy segítheti a Biblia teremtés történetének borda jelenetét (Mózes I. könyve 2:21-23) megmagyarázni. Sőt okunk van arra, hogy egy isteni paradicsom gondolata a sumiroktól származik." (147-149. old.)

Az özönviz.

„Már régen felismert tény, hogy a Biblia és a sumir özönvíztörténeteknek számos és nyilvánvaló párhuzamai vannak. Említésre méltó az a tény is, hogy legalábbis egy mezopotámiai hagyomány szerint tíz özönvíz előtti uralkodó élt, valamennyi csodálatosan hosszú életet élt, s ezek igen emlékeztetnek a Bibliában említett özönvíz előtti pátriárkákra."

Kain és Ábel történet alapgondolata.

"A Biblia nyilvánvalóan rövidített Kain-Ábel története nagy népszerűségnek örvendett a sumir írók és költők körében…"
(l.: 217-223 old.)

Bábel tornya és az emberiség szétszóródása.

„Bábel Tornyának története kétségtelenül azért született, hogy a mezopotámiai zigguratok létezését magyarázza meg. Ezek a már gyakran romban lévő hatalmas épületek a héberek számára az emberek bizonytalanság-érzéseinek, s az ezzel összefüggő

[illegible]

hatalomvággyal voltak kapcsolatosak, melyek általában megaláztatást és szenvedést vonnak maguk után.
Éppen ezért nagyon nem valószínű, hogy ez a történet a sumiroknál is meglenne, akik számára a ziggurát az ég és föld, Isten és ember közötti kapocs szerepét töltötte be. Más szemszögből nézve az egynyelvű emberiség gondolatának, mikor “egy nyelvük és azonos szavaik” voltak, s mely boldog állapotot egy haragos istenség szüntetett meg, lehet egy aranykori párhuzama, mely az “Enmerkar és Aratta földje” sumir epikai történet része.s
(l. 262-285 old.).

𒁹𒁹𒁹 𒁹𒁹𒁹 𒁹𒁹𒁹

2. Tévesnek és legalább is nacionalista túlzásnak kell tehát mondanunk azt az álláspontot, melyet pl. Goldziher Ignác így fejezett ki 1887-ben: "Szó lesz azokról az örök eszmékről, melyek a zsidóság kebelében születtek meg és az emberiség e parányi köréből indultak ki fáklyát gyújtani a sötétségben". (11. 1.)
"Bátran elmondhatjuk, hogy felekezetünk előrehaladásának több évezredes menetében e nagy erkölcsi eszmének, mely legelőször az emberiség történetében a mi őseinknek nyilatkozott meg ..." (13-14. 1.).

"Ellentétben a pogány ókor korlátolt isteneszméjéhez, mely az emberiséggel csakis külső kötelékkel van kapcsolva, a prófétizmus az istenség eszméjének etikai tartalmat adott és az etikai tartalomból, mint az erkölcsös élet forrásából vezeti le a társadalom és az egyén erkölcsös kötelességeit" (46. l.).

3. Ezt a túlzó nacionalista felfogást az ószövetségi könyvek szövegei is, helyenként kifejezésre juttatták. Ez azonban éppúgy nem volt tárgya a kinyilatkoztatott igazságnak, mint azok a részek, melyek a szent szerzők korabeli tudásának megfelelően tájékoztatnak földrajzi, természettudományi stb. kérdésekről: Kinyilatkoztatott igazságok azok, melyeket a szent szerzők mint ilyeneket adnak elő a hit és erkölcs dolgában a tanító egyház értelmezése szerint.

4. Ez az ószövetségi könyvek stílusában helyenként kifejezésre jutó zsidó nacionalizmus koronként uralomra jutott egyes újszövetségi papok és hívők fölfogásában is és oka volt annak a lenézésnek, sőt rombolásnak, melynek az ősnépek és őskultúrák értékes emlékei helyenként áldozatul estek. Mindezek jóvátételére az Egyház a II. Vatikáni Zsinaton ünnepélyes ígéretet tett és megfelelő utasításokat adott.

5. Történeti tényként meg kell azt is állapítanunk, hogy Goldziher és társai a múlt század vége felé már tudták és később még jobban megbizonyosodhattak róla, hogy a sumér nyelv és nép nem semita és nem indoeurópai nyelv és nép és ősi emlékei tanúskodnak olyan ismeretekről, melyekről ők azt állították, hogy az ószövetségi szentírás közli azokat először.

6. Ez a nem tudományos, hanem soviniszta magatartás fő oka volt annak, hogy a sumér kutatást ilyen soviniszták lefékezték, gátolták, megnehezítették, sőt sokszor gúnyolták és egyes követőik ugyanezt teszik mind máig.
Ezeknek a nem tudományos indítékokból eredő nehézségeknek részben az is volt az oka, hogy nem fedezték fel a sumérnak az ural-altájival való rokonságát kellő világossággal, részben pedig mesterséges akadálynál - egy paradoxonnál - fogva, melyet főleg Halévy tartott fenn makacsul, az a vélemény, hogy a sumér nem is valódi nyelv, csak mesterséges rendszere egy titkos írásnak, amelyet a köznép misztifikálója végett találtak fel az asszír papok.
Ez a második akadály végül is megdőlt, mert fölfedeztek olyan emlékműveket, amelyeken ezen a nyelven találtak föliratokat olyan időkből, amelyben még sémi nyelven nem is írtak Mezopotámiában" (Encyclopedia Britannica. 1960. 21. kötet 553. old.).

7. Ez a soviniszta, zsidó nacionalista magatartás, mely legvilágosabban a Babiloni Talmud eredeti és teljes héber szövegéből és ennek hebraisták által készített hiteles fordítás kiadásaiból tűnik ki, az emberiség kultúrtörténeti fejlődési képét és öntudatát, valamint biológiai és erkölcsi egészségét elvi alapon katasztrofálisan megnyomorítja, nem tudományos és szemben áll az alapvető emberi jogegyenlőség ENSZ deklarációjával, melyet az államok különben törvénykönyvükbe is iktattak.

8. A szövetség már eddig is tanúsította, hogy Ábrahám előtt is volt isteni kinyilatkoztatás. Az ókori keleti népek, főként és legkorábban a sumérok, egyre nagyobb számban megfejtett emlékei pedig jogos alapot adnak annak a feltételezésére, hogy a náluk talált és a kinyilatkoztatott igazságokkal egybecsengő tanítások főként az isteni kinyilatkoztatás segítségével vezették az emberiséget a szellemi fejlődés és az Istennel való személyes kapcsolat útján.
(Dr. Zakar András: A Sumér hitvilág és a Biblia)

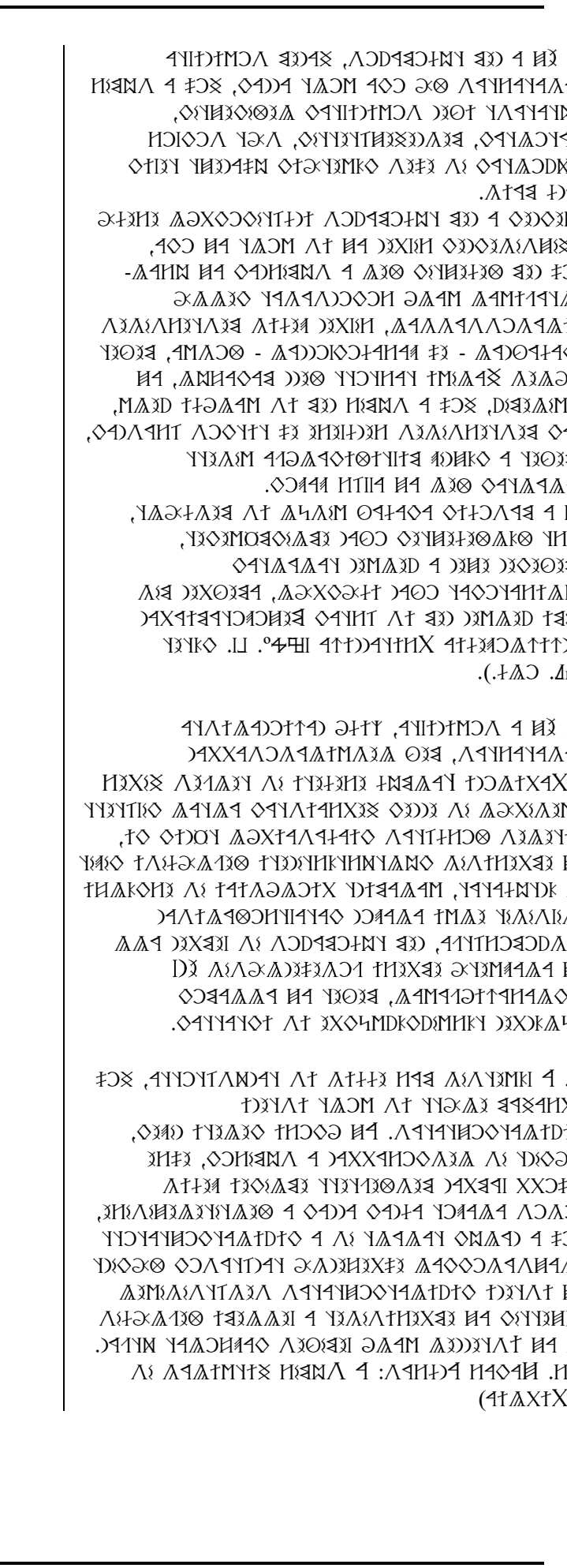

Maradjunk csak mi meg a Jézus
értelmezésében a szkíta hitvilágban, hiszen
a szkíta kincsek ábrázolásai
megtanítanak minket a felebaráti
szeretetre.
Láthatjuk, miként kötözi egyik a másik
sebeit. A beteg fogát is kihúzza
a segítő, és Herodotos is bőven ír
ennek a szkíta-világnak jóságáról, az
egészséges társadalmi rendjükről és az
önfeláldozásig menő gondoskodó
segítségükről. Jézus Urunk is ezt
akarta megvalósítani az elnyomott
galileai világban. – Valaki azt is
kérdezheti most, hogy „Miért ment akkor
Jeruzsálembe? ”

– Ezt csak Ő tudja, hogy miért tette, de
e sorok írójának Jézusban való hite
azt súgja: „Azért, hogy ennek a máig érő
bűnös világnak megmutassa az Isten
Fiát, aki legyőzte a gonoszok által
előkészített halált.
Azért, hogy a ***feltámadással*** neked is
erőt adjon. Azért, hogy hidd az Ő
hatalmát. Azért, hogy bizalommal kérjed
az Ő kegyelmét.”

Mondom ezt azoknak is, akik mai
önteltségükben olyan messzire merészkednek,
hogy kétségbe vonják Jézus Urunk
létezését.

Ezeknek ajánlom a Turini Lepel
bizonyítékát, amelyre Jézus alakjának
negatív formája van kozmikus
sugárral beégetve. Nincs a világon
senki, aki egy emberalak negatív képét
le tudja festeni!

De visszatérek a „régi írásokra”, amelyeknek
tudakozását Jézus említi, hogy azok mind
róla beszélnek.
– Sajnos nem vagyok abban a helyzetben,
hogy eredetiben tudnám közölni azt a

Mariban talált ékiratot, mely azt hirdeti, hogy: „Az Isten elsőszülöttje, aki a ‘Világ Világossága’ – En-Lil – egy napon emberi testet ölt és leszáll a Földre.”
Azt hiszem, ez az egyetlen prófécia, ami beteljesedett és így a galileai Jézusban, az Isten Fiában felismerjük a 3000 évvel előtte már imádott Világ Világosságát, a sumér hitvilág En-Liljét. Az Isten Fia embernek született a prófécia népének utódai között és „Új Szövetséget” ad a népének.
De miért „Új Szövetséget”? – Ha „újat” ad, akkor „réginek” is kellett lenni!

Persze erre a kérdésre mindenki azt feleli: „Hát persze, hogy volt régi, hiszen itt van a bibliai ’ószövetség’”.
De álljunk meg ennél a kérdésnél egy pillanatra. Nézzük meg, hogy: „Mi ennek az ószövetségnek a tartalma és azt is, hogy ki kötötte kivel?” A tartalom: Mózes I. könyvének 17:10-14 verseiben így olvashatjuk (miután a 9. versben mondja Isten Ábrahámnak):
„Te pedig az én szövetségemet megőrizzed te és a te magod, te utánad az ő nemzedékei szerint. Ez pedig az én szövetségem, melyet meg kell tartanotok és közöttem és ti közöttetek és a te utánad való magod között: minden férfi körülmetéltessék nálatok. És metéljétek körül a ti férfi testetek bőrének elejét és ez lesz az én közöttem és ti közöttetek való szövetségnek jele.”
Ki kötötte – kivel? : a zsidók által elképzelt Istenalak Ábrahám útján az összes zsidókkal, akik utána következnek. Ezt a „szövetséget” azonban Jézus nem ismerte el, hiszen a zsidók által hitt „bosszúálló Istent” egyszerűen csak „ördög atyának” nevezi (Jn 8:44).

A körülmetélésre vonatkozólag pedig nem azt mondja a zsidóknak, hogy az Istentől való, hanem egyszerűen így: „…..Mózes adta nektek a körülmetélést…” (Jn 7:22)
Jézus e szavaival tehát a körülmetélést egyáltalában nem tartja „szövetségnek” és

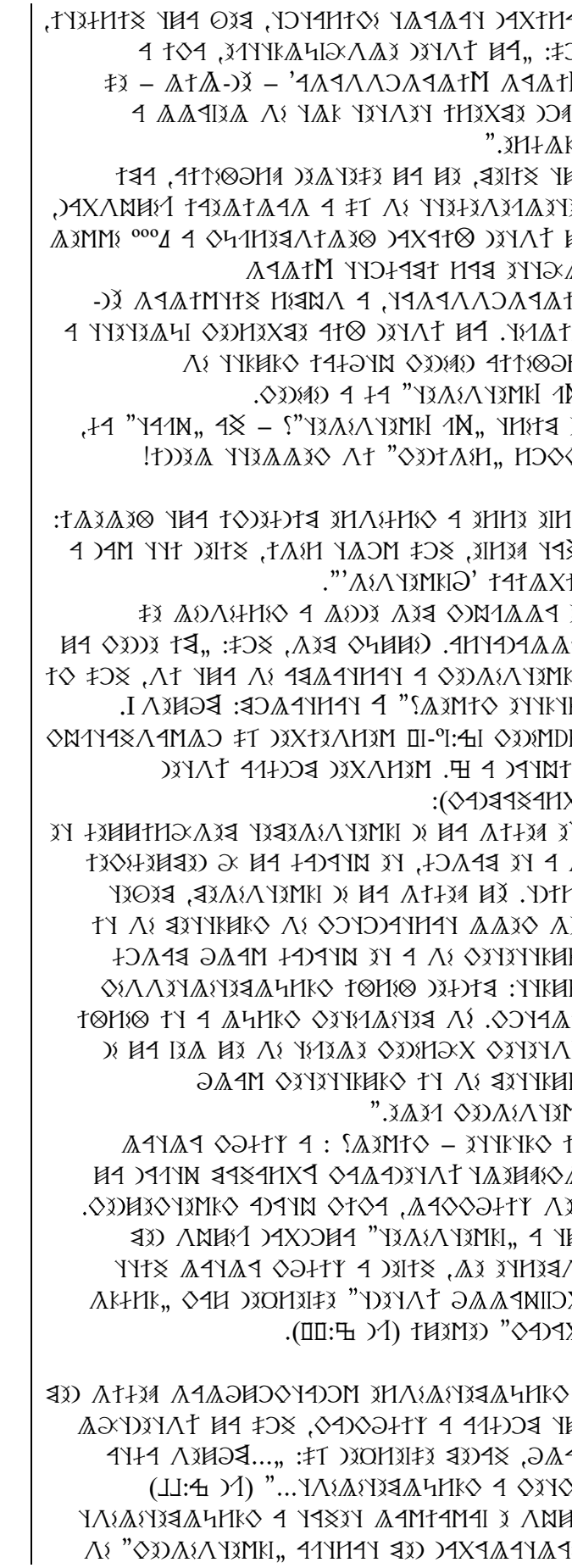

a szerető mennyei Atyát nem azonosítja a zsidó Jahweval.
Most a logikus következtetés a következő kérdést szüli:
Ha Jézus nem ismeri el az „ószövetségnek” nevezett körülmetélési paktumot, akkor miért ad „Új Szövetséget” …? – Mivel az Ő szavai és tettei tökéletesek, azt kell felelnünk, hogy: „Jézusnak tudomása volt Ábrahám előtti népének azon hiedelméről, mely szerint ***En-Lil***, a Világ Világossága. Jézus Öröktől fogva lelt Istensége a földre szállt ***Em-Bar***-ral (emberpárral) valóban szövetséget kötött.”
S ez a ***Szövetség*** azoknak a „régi írásoknak” egyike, amelyre hivatkozik. Ez Jézusnak és népének az „ószövetsége”, mely a sokezer éves szenvedéssel, meneküléssel, vándorlással feledésbe ment és így a nép elveszítette Istenben való életfájának gyökerét.

Ha megismerjük a mi „Ószövetségünket”, látni fogjuk, hogy ebben az isteni gondoskodás kinyilatkoztatása a tartalom és nem (mint a zsidóknál) egy sebészeti műtéttel istenített népi nacionalizmus megtartásának a biztosítása.
Az egyetlen szomorúság ebben az, hogy a keresztények és keresztyének nem ismerik vallásuk biblikus Ószövetségének alapját és nem olvassák el azt, amit Ábrahám istene mond, így (lMóz 17:14):

„A körülmetéletlen férfi pedig, aki nem metéli körül az ő férfitestének bőrét, az ilyen férfi kivágattatik … mert felbontotta az én szövetségemet.”
A II. Vatikáni Zsinat megállapítja, hogy: „A keresztények Ábrahám fiai a lélek szerint.”
Hát senki sem mer tiltakozni ebben az ügyben?
Nem lehetünk – pláne ‘Lélek szerint’ – oda tartozók, hisz nem vagyunk körülmetélve és a bibliai ószövetségi isten félreérhetetlenül megmondja, hogy „az ilyen Lélek kivágattatik” az ő népe

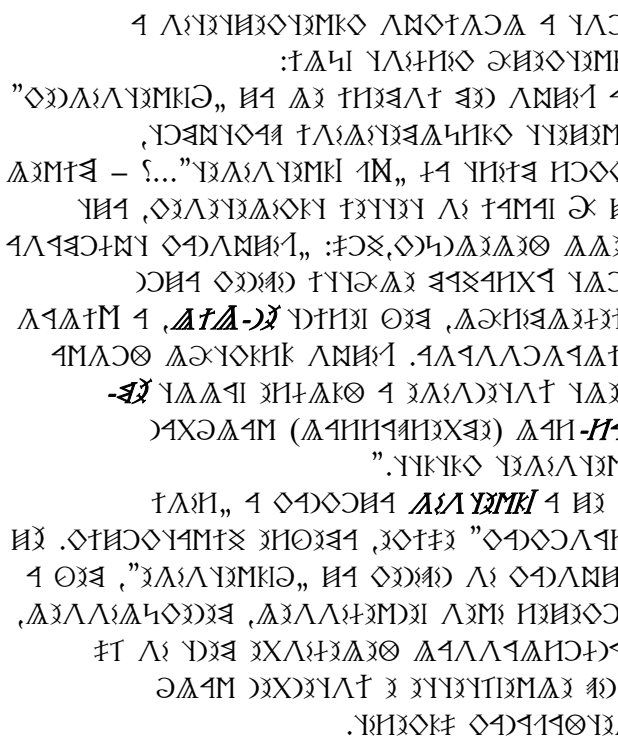

közül.
Nézzük az utolsó 50 év magyarországi történetét ennek az ószövetségi szellemnek szemüvegén. Sok esemény, halálra ítélés, „kivágattatás” nem kér több magyarázatot. A következőkben ismertetem a mi saját ószövetségünk szövegét – okulásra és elmélkedésre:

Kezdetben…

1. Kezdetben létezett a Szellem,
a Lélek és az Erő.
A nagy „Egy”-ben élt a Minden felett.
Leírhatatlan, kifejezhetetlen és
elérhetetlen
hatalmasságnak hittük. Neve: ÍZ.

2. ÍZ „volt” a Kezdetben és
„van” örökké a Minden felett.

3. ÍZ alatt nyugodott a Csend.
Mozdulatlanságban hordta az
ősanyagot.
Az ősanyagban - az ősvizet.
Az ősvízben – az Élet ígéretét.
E három egységét is hittük. Neve: TEN.

4. Így lett nekünk a „kezdet”: ÍZ-TEN.

A Lélek Teremtése

1. ÍZ-TEN – végtelen ködökben rejtőző –
erejéből villámcsapásként vált
ki a Fény,
de nem tűnt el, mint a lecsapó villám,
hanem lett Világossággá és
örök maradt.

2. ÍZ-TEN „elsője” … a Világosság.
Első akarata, első teremtménye
az örökkévalóságban.
Mielőtt élet „lett”,
Világosság „VAN”.

3. Égi, örök tűz, tisztaság és igazság
lakozik a Világosságban –
ÍZ-TEN első gyermekében.

4. A Teremtő így lesz egy teremtményével,
hisz a Világosság az ÍZ-TEN
megnyilatkozása.

5. A Világosság – ÍZ-TEN
örök titkaként lakozik a Lélekben.

6. Tartalmat ad az életnek,
meleggé teszi azt és benne él
ÍZ-TEN lehelete is.

. . .ÍZTEN

1. Kezdetben létezett a Szellem,
a Lélek és az Erő.
A nagy „Egy”-ben élt a Minden felett.
Leírhatatlan, kifejezhetetlen és
elérhetetlen
hatalmasságnak hittük. Neve: ÍZ.

2. ÍZ „volt” a Kezdetben és
„van” örökké a Minden felett.

3. ÍZ alatt nyugodott a Csend.
Mozdulatlanságban hordta az
ősanyagot.
Az ősanyagban - az ősvizet.
Az ősvízben – az Élet ígéretét.
E három egységét is hittük. Neve: TEN.

4. Így lett nekünk a „kezdet”: ÍZ-TEN.

A Lélek Teremtése

1. ÍZ-TEN – végtelen ködökben rejtőző –
erejéből villámcsapásként vált
ki a Fény,
de nem tűnt el, mint a lecsapó villám,
hanem lett Világossággá és
örök maradt.

2. ÍZ-TEN „elsője” … a Világosság.
Első akarata, első teremtménye
az örökkévalóságban.
Mielőtt élet „lett”,
Világosság „VAN”.

3. Égi, örök tűz, tisztaság és igazság
lakozik a Világosságban –
ÍZ-TEN első gyermekében.

4. A Teremtő így lesz egy teremtményével,
hisz a Világosság az ÍZ-TEN
megnyilatkozása.

5. A Világosság – ÍZ-TEN
örök titkaként lakozik a Lélekben.

6. Tartalmat ad az életnek,
meleggé teszi azt és benne él
ÍZ-TEN lehelete is.

7. *Maga ÍZ-TEN - az Ő hatalmas erejével – él a Lélekben. Ezért hívjuk ÍZ-TEN-t - a Lélek szerint és a Lélek által – így: ÉN-LÉLEK (ÉN-LIL).*

8. *Azért teremtette ÍZ-TEN a Lelket, hogy benne mindenütt és mindenkoron lakozzék. Az élő Lélek – ÍZ-TEN hajléka. És így van ez jól.*

Az Élet Teremtése

1. *ÍZ-TEN a végtelenekben sűrítette össze az Erőt. Az Erőből pattant ki a Fény és lett Világosság.*

2. *A Fény melege vízzé változtatta a végtelenek ködét és a Fény - mint ÍZ-TEN magja – béhatolt a vizek mélységébe.*

3. *ÍZ-TEN úgy akarta, hogy a vizek mélységéből virágként fakadjon az Élet … és úgy lett.*

4. *Az ősvíz így lett az Anya-Erő, mely Életet szül.*

5. *AMA-PALIL-nak (ősanyának) neveztük őt.*

6. *Első magzat-virága NIN-TI lett, ki az Élet folytonosítója.*

7. *Benne él az „Egek Anyja” - Dingir IL-AMA – is, mert életadó ereje az egektől a földekig, a földektől az egekig ért.*

8. *Mert csak egek voltak a földek előtt és azután teremtettek a földek az egek között.*

ÉLETTEREMTÉS

1. ÍZ-TEN a M-ÉRŐT sűrítette ÖSSZE az ERŐT.
Az ERŐBŐL pattant KI
a FÉNY és lett VILÁGOSSÁG.

2. A FÉNY MELEGE VÍZZÉ VÁLTOZTATTA
a VÉGTELENEK KÖDÉT és a FÉNY
– MINT ÍZ-TEN MAGJA –
BÉHATOLT a VIZEK MÉLYSÉGÉBE.

3. ÍZ-TEN ÚGY AKARTA,
hogy a VIZEK MÉLYSÉGÉBŐL
VIRÁGKÉNT FAKADJON az ÉLET …
és ÚGY LETT.

4. Az ŐSVÍZ ÍGY LETT az ANYA-ERŐ,
MELY ÉLETET SZÜL.

5. AMA-PALIL-NAK (ŐSANYÁNAK)
NEVEZTÜK ŐT.

6. Első MAGZAT-VIRÁGA NIN-TI lett,
KI az ÉLET FOLYTONOSÍTÓJA.

7. Benne ÉL az „EGEK ANYJA”
– DINGIR IL-AMA –
is, mert ÉLETADÓ EREJE
az EGEKTŐL a FÖLDEKIG,
a FÖLDEKTŐL az EGEKIG ÉRT.

8. Mert CSAK EGEK VOLTAK
a FÖLDEK ELŐTT és AZUTÁN TEREMTETTEK
a FÖLDEK az EGEK KÖZÖTT.

9. *NIN-TI az égig érő életfa is.*
Földi gyökér-nedvét
az egek erejéből kapja.

10. *Az égig érő üveghegy is ő.*
Rajta keresztül tündököl a földre
az égi fényben ragyogó tisztaság,
hűség és makulátlanság igazsága.

11. *Ezért nevezzük őt*
az „égig érő Nagyasszony”-nak
- NIN-KURSÁG-nak.

12. *Így teremtette ÍZ-TEN NIN-TI-t,*
az Élet adóját és szűzi,
érintetlen valóságából
- belőle - általa –
az Életet … és jól tette.

Világok, Földek és az Ember Teremtése

1. *ÍZ-TEN örök tűzet gerjesztett,*
melynek ereje KI-áradt.
Az örök tűzből lettek a Napok és
éltetik a Világosság világait
ÍZ-TEN nagy akarata szerint.

2. *A NAP-ból árad mindenKI-re*
ÍZ-TEN örök tüzének fénye és
éltető melege.
Anyaggá lett így a KI,
melyet ÍZ-TEN akarata
bolygókká, földekké gyúrt egybe és
ezek űzik, hajtják egymást
a NAP erejében
ÍZ-TEN nagy rendje szerint.
És ez a nagy Rend
ÍZ-TEN örök törvénye.

3. *ÉN-KI nevet adtunk ÍZ-TEN*
- anyagban rejtett –
örök erejének, mely teremtett
minden anyagot és minden testet.

4. *Ahogyan ÉN-LIL*
a Lélek ereje, ura és elosztója,
úgy ÉN-KI
minden anyag teremtője és titkos ereje.

5. *Lepkeszárnyon szállt rá*
ÉN-KI az élet vizéből fakadt
NIN-TI élő virágszirmára.

6. *Az élő lepke hímpora*
termékenyítette meg azt és
életet belőle LIL-I-AM,
a Lelkek Anyja,
NIN-TI életet adó virágának
nyolc virág-ágával.

7. *A nyolcból „hét” virág lett*
az Élet Ígérete.
A nyolcadikban életre kelt
maga az Élet anyja
- a legkisebb – a kis NIN-TI.

8. *LIL-I-AM - a hét virágával*
sokasította be az egeket
az égi-lakó szellemekkel, akik
a világok őrei és vigyázói lettek.

9. *Amikor aztán minden égi rendnek*
már meg volt a saját vigyázója,
így szóltak egymáshoz az égi-lakók:
„Teremtsünk embert, hogy
legyen a földnek is vigyázója”.

10. *ÉN-KI-hez ért ez az óhaj és*
ÍZ-TEN - ÉN-KI ereje által -
egyik föld porát keverte össze
az Élet Vizével és formált belőle
embert – a maga képére.

11. *És amikor ÉN-KI megformálta azt,*
AMA PALIL-t hívta így:

„AMA… határozd meg sorsát
ennek az újszülöttnek”.

12. *Amikor AMA*
- aki az ŐS-TEN volt maga –
nagy garral lendült mozgásba.
A TEN-GÁR- ja,
mely a minden élet vize,
loccsant a testben lévő emberre és
megnyíltak a világosságra a szemei.
ÍZ-TEN leheletét szívta magába.
A lehelet Lélekké lett benne.

13. Életre kelt és az élet
kisebbik anyja
- a kis NIN-TI –
fogta őt kézen.

14. Így teremtette ÍZ-TEN az embert
az égi-lakók között.
És élt az ember testben
ÍZ-TEN egyik erejeként.

15. Így lett az ember
ÍZ-TEN gyermeke
a jóság, szépség, igazság és
ÍZ-TEN örök törvénye szerint.

16. A Föld porából gyúrt teste
ÍZ-TEN tökéletességének mása és
e tökéletes testben lakozó
Lélek tükrében
ÍZ-TEN maga mutatkozik,
s akkor történt, hogy
ÍZ-TEN elsőszülöttje - ÉN-LIL –
elválasztotta az eget a földtől.
A Szent Fokossal vágta ketté azt
abban az időben, amikor
a Föld Napja
a KOS csillagképén át ragyogott.

17. A Föld porából formált ember
így került az égi világból
arra a földre, amelynek
porát a testében hordta.
De nem volt egyedül a Földön,
mert vele hullott a Földre
a kezét tartó kis
NIN-TI, LIL-I-AM
legkisebbik ága,
aki testet öltött és lett
a Földön az Égi HÉV SZÜZE.
Ezért lett a neve is HÉVE.
Így érkezett e földre az EM-BAR,
ami az „Istenasszonyt” (EM) és
„Párját” (BAR) jelenti.
De ÍZ-TEN úgy rendelte,
hogy «amikor az ég elválasztódott
a földtől, a Föld eltávolodott
az Égtől,
s az EM-BAR hatalma gerjedt abba,
az Ég Fénye lett
a Világ Világossága,

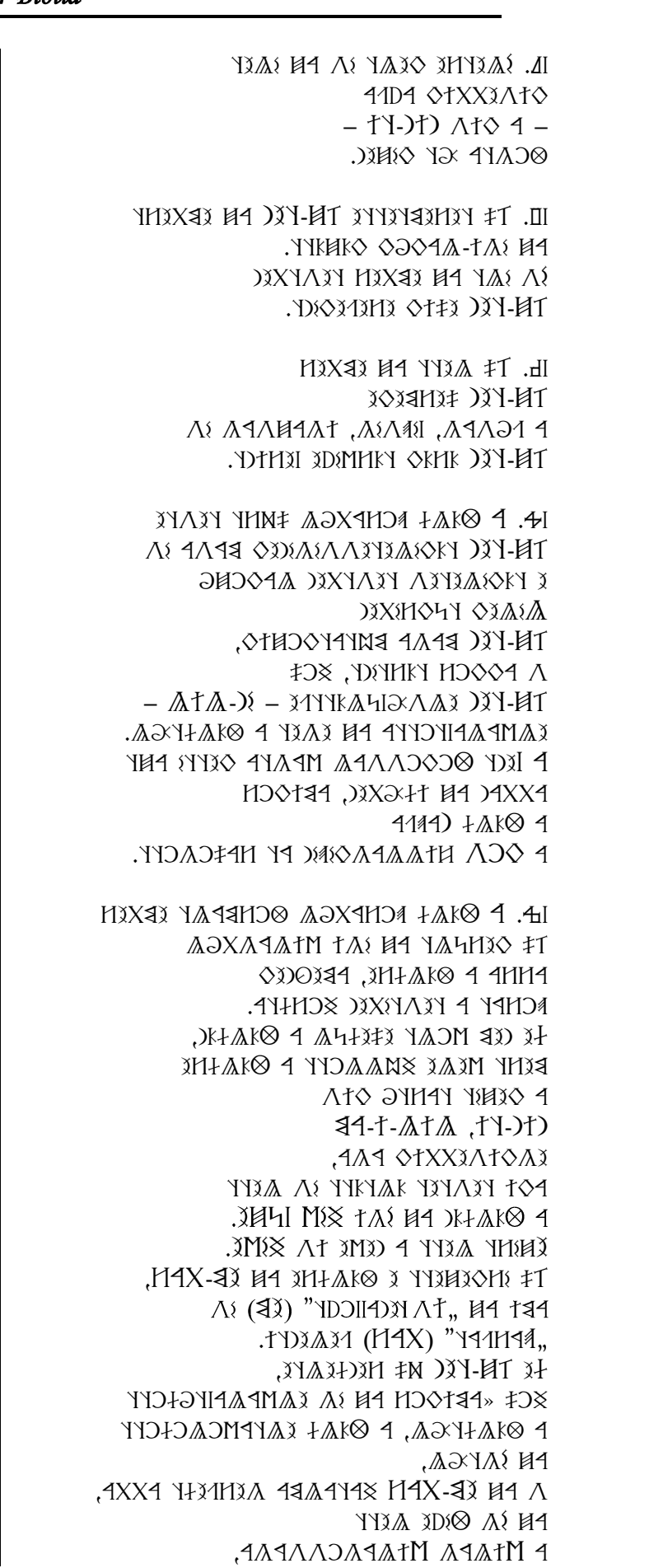

mely a Földön is tündökölt,
mint „Én-Lélek”.»
Így lett az Ég Fénye
az EM-BAR lelke.

18. *De velük együtt hullott a földre*
a Kezdet Világából,
a KOS CSILLAGKÉPÉBŐL,
a szárnyas égi KOS is,
akit ÍZ-TEN rendelt melléjük
az élet kezdetének irányítójául.

19. *Így álltak a földön hárman.*
NIN-TI, az Élet Anyja, a KOS
világból földre rendelt ember és
a Kos Világ égi, szárnyas kosa.
Elindultak hárman a földön.
Elöl az égi KOS és mögötte
az ember és Asszonya,
akiben NIN-TI,
az Élet Tavának legszebb virága,
az égi Szűzanya vált testté.

20. *A szárnyas Kos egy hatalmas fához*
vezette őket,
és amint evett a fa leveléből
- szárnyai csapkodásba kezdtek.
Fergeteges szélvésszel emelkedett
az ég felé és
visszaröppent a csillagképébe.
Az ember és asszonyává lett
NIN-TI ott álltak
az égig érő fa előtt
- egymás kezét fogva.
És akkor szózat hallatszott az égből:

”Egyetek e fa gyümölcséből,
mert ez a TUDÁS FÁJA,
melyen át Nektek égi hatalmat adok.
E fa addig termi gyümölcsét,
míg megszerzitek mindazt
a tudást és bölcsességet,
mely szükséges nektek ahhoz,
hogy a Föld Urai legyetek.
Mert Nektek adom ezt a földet
minden fájával, növényével és
rajta lévő teremtményemmel.
Uralkodjatok rajta,
tegyétek azt az én országommá
az én erőm által,

,YMKOKHOYY AT OKHMK⊗ A O⊠⊠
«.”O⊠MSM-OS„ YDTA
⊠DS⊗ AS BA YY⊠M ET
.⊠OM⊠M HAX-A⊠ BA

⊠HHMK⊗ A YYCMMMNX YYYH⊠ OYYM⊠M ⊠T .PI
,MAXAAAMTM YYHB⊠O A
,MAXXSSOAAMMTB AC⊠O A
,AT AC⊠O TMS AADBAI A
OYYBMM⊠⊠ YM⊠HO⊠B O⊠Y-BAT YTOA
.MNAIAYTDABAT O⊠⊠Y⊠HB⊠O Y⊠MS BA

.OABBAX OKHMK⊗ A OAYMMA ET .PI
AC⊠O A ,AADA Y⊠MS BA ,TY-OT)
AS B⊠XA⊠ Y⊠M⊠O⊠B ⊠HHMK⊗ MAXAAMTM
.AAC⊠O AADBAI ,TMS AAMTM AC⊠O A
.OKHMK⊗ A OABBAX OAYMNHOTM⊠
⊠YYKAKA AS AC⊠O TMS BA MK⊠
,ADCIIA AS B⊠XA⊠ BA
TY-OT) O⊠XTOA
,AAABBAIM XX⊠IA⊠M OADAMAY Y⊠MS BA
SYYA⊠Y YMAM ADABOI TMS BA

BCXAO AAAMAYAX A⊠ AC⊠O AADBAI A .°L
,Y⊠O⊠ ⊠YY⊠B⊠M
MAXSM⊠M⊠M AO A YY⊠M⊠ YDTAA AS
.O⊠YHB⊠O AXAATCOAAB TADBAI –
YY⊠TOM⊠A⊠ M⊠IIMMS A⊠MY⊠AB⊠O
AS SM⊠O AS BA
.⊠XSKOAAMMTB A YD⊠AAKBAIITM
YY⊠M AMADCIIA AS B⊠XA⊠ BA
OAYMMA YYC TY-OT)
YYXM⊠ AO XBS ATMS BA
:MAXMS BA YYCIYAMMAX YABBI BCOOA AS

.MAXXBMKAAYE AO ⊠ O⊠YA⊠⊠”
,AAAO A AHMY A BA YB⊠
.OCHA YAAMAYAX TMS O⊠YO⊠) YA ⊠⊠O⊠
,YBMKAAYE TA⊠⊠Y ATHHA AO ⊠
YBAHTA O⊠YBBMA⊠MA ATA
,YMSAAM⊠MKX AS YAHMY A
,BCXXA O⊠YO⊠) A⊠MSAOYI O⊠A
YMHK⊗ A YB⊠ ⊠CHA O⊠YO⊠) YB⊠A
.O⊠YB⊠MA TABB HMK⊗ A ⊠CX
,BCXXA O⊠YO⊠) A⊠MSAOYI O⊠A
AS M⊠MDSMK) ,MAMAAO ⊠⊠HTA
,AYAAB OCYAAHCOMABB
.M⊠AAMDSAYA⊠B⊠Y XMSM AYAAB
AAMA A ⊠XB⊠ ⊠ BA
BA ⊠ CBBYCAB⊠ ⊠ BA YBA O⊠YB⊠Y

melyet Lelketekbe adtam.
Szaporítsátok be azt
istenfiúkkal és istenlányokkal
azon öröm által,
melyet Nektek adok
az egyesülés nagy boldogságában."

21. És amint ettek
a Tudás Fájának gyümölcséből,
érezték az Isten erejét magukban.
NIN-TI-ből testté lett
HÉVE a fa gyökereitől
napkelet felé és napnyugat felé is
két-két folyót fakasztott.
Kettő folyt Keletnek és
kettő Nyugat felé és
bőséges vizükkel
termékennyé tették a föld porát.
Aztán a Tudás Fája sokféle gyümölcsének,
termésének magjait ültették
a termékennyé lett föld porába és
boldogok voltak,
látva az élet fakadását.

22. És így nem vették észre az idő múlását.
Csak akkor, amidőn az égi egy nap
- egy hónappá lett a földön és
az égi kilenc nap pedig
kilenc hónappá változott, mert
a föld holdja is kilencedszer
ragyogott megint az égen.
HÉVE életet adott az első,
földi Istenfiúnak
- aki majdan e világ ügyelője leend.
Mivel az égi KOS volt
útmutatójuk itt e földön,
HÉVE-KUS-nak nevezték az újszülöttet,
aki az égből a földre esett embert
így hívta beszédében:
ADA-MU, mely annyit jelent a mi nyelvünkön:
Atyám.

23. És benépesült aztán a föld
az Élet Anyjának - NIN-TI-nek –
HÉVE-ben levő
teremtő ereje által, az ember és
az asszony egyesülésének
nagy boldogsága szerint.

24. Mikor aztán megsokasodtak,
lakó helyüket
- amelyet a négy nagyfolyam határolt –
az „Égi Kusok Földjének” nevezték.
Ez egyik folyó neve Idigna.
A másiké: Barana, a harmadiké: Kúr és
a negyediké: Ár-Ár.

A Tudás Fája állt a Kusok Földjének
közepén és gyümölcseiben élt
Íz-Ten üzenete.
Szorgalmas istenfiúk voltak a kusok.
Öntözőcsatornás földmíveléssel
termeltek búzát és mindenféle
magból lett növényt.
Ismerték a szőlőt és a bort.

Megszelídítették a föld állatait.
Gyermekeiket tejjel, sajttal, kenyérrel és
sok jó gyümölccsel táplálták.
A Tudás Fájához pedig naponta
odasereglettek szóban és énekben
áldva az Istent, aki őket
a tudással gazdagította.

A Szövetség

1. Íz-TEN tökéletes alkotásában az
ő változtathatatlan akarata szerint
EN-LIL elválasztotta az eget a földtől
és messzire távolodott a föld attól.

2. EN-LIL kiásta a MAG-ot
a Föld belsejéből,
hogy majd kalász fakadjon belőle
a Rendeltetés szerint.

3. Az Ég és a Föld szövetségévé
a fokost avatta,
a Fokos és a Nádkosár hivatásául
a MUNKÁT rendelte.

4. Így magasztalta fel EN-LIL a Fokost.
Aranyból lett az ő fokosa és
ezüstből annak dísze.
Feje lazúrkő és foka erős,
mint a gátakat döntő Égi Bika.

5. Amikor EN-LIL megteremtette így
a Fokost és annak sorsát is megszabta.
Fején ékeskedő Szent Koronáját annak

A Szövetség

1. Íz-TEN tökéletes alkotásában az
ő változtathatatlan akarata szerint
EN-LIL elválasztotta az eget a földtől
és messzire távolodott a föld attól.

2. EN-LIL kiásta a MAG-ot
a Föld belsejéből,
hogy majd kalász fakadjon belőle
a Rendeltetés szerint.

3. Az Ég és a Föld szövetségévé
a fokost avatta,
a Fokos és a Nádkosár hivatásául
a MUNKÁT rendelte.

4. Így magasztalta fel EN-LIL a Fokost.
Aranyból lett az ő fokosa és
ezüstből annak dísze.
Feje lazúrkő és foka erős,
mint a gátakat döntő Égi Bika.

5. Amikor EN-LIL megteremtette így
a Fokost és annak sorsát is megszabta.
Fején ékeskedő Szent Koronáját annak

az EM-BAR-nak fejére illesztette,
akit már előbb a Földre küldött és
most kegyes szemmel nézett rájuk.

6. *Az Ég lakói mind köréje sereglettek*
és ÉN-LIL elibük tette a Szent Fokost.

7. *Imával hódoltak ÉN-LIL-nek*
az Ég lakói és aztán
- égi szózat kiséretében –
átadták ÉN-LIL Szent Fokosát
a földi EM-BAR-nak,
hogy a rávetett sors szerint
használja azt.

8. *Az Ég lakóinak szózata pedig ez volt:*
„Vegyétek ÉN-LIL Szent Fokosát
örök szövetségül.
Mert szövetséget állapítunk meg
mi közöttünk és ti közöttetek és
a ti magotokból utánatok jövő
nemzedékek között.

9. *ÍZ-TEN - ÉN-LIL által tinéktek*
és nemzedékeiteknek adta a Földet,
a Tudás Fájával örök birtokul.
Telepedjetek és gyarapodjatok
a négy folyók gazdag vidékein.

10. *A Szent Fokos ama szövetségnek jele,*
melyet meg kell tartanotok
mi közöttünk és ti közöttetek,
akik majd a földi helyeken
- a MUNKA erejével - felépítitek
ÍZ-TEN földi birodalmát.
E Szent Fokos Szövetsége adja meg
nektek a Föld birtoklásának hatalmát.

11. *Azért rendeljük, hogy nemzedékeitek*
fiainak mindegyike éljen és munkálkodjon
e Szövetség Fokosának erejével.
A kezében tartsa, és jól használja azt
ÉN-LIL dicsőségére”

12. *És – amikor ÉN-LIL aranyfokosát*
a földre szállt EM-BAR kezében látta -
villámfényt szórt arra és
mennydörgésként így hallatszott
a szava a Földre:

„Szövetséget kötöttem veled kosi EM-BAR
a Fokos erejével.
A Föld ura lész mindaddig,
míg hűséggel szolgálod és
megtartod szövetségemet.”

13. Az Ég lakói pedig jól segítették
a földi kosiakat a Szövetség szerint.
Bőség és boldogság fakadt a Földön
a Fokos ereje által.

14. Városokat épített a Fokos és
a Fokos Háza lett az Igazság szentélye,
de a Szövetség ellen lázadó házat,
az engedetlenség otthonát is
a Fokos dönti romba.

15. Lemetszi a gonoszság fejét.
Letöri koronáját és kivágja gyökerét,
de segítője és oltalmazója
a Jóság virágát termő Életfának.

16. ÉN-LIL Atya meghatározta
a Fokos hivatását … és az Ég és Föld
között kötött szövetség ereje által
pedig mindörökre rendelte azt, hogy:

„A FOKOS DICSÉRTESSÉK…!”

17. Az Ég lakói jól teljesítették
a Szövetséget.
Mert – ahogy a földi EM-BAR testében
él a Lélek fénye
és annak ereje által uralja,
formálja az anyagot, folytatva
ÍZ-TEN akarata szerint
a Teremtés munkáját -
ugyanúgy az Ég lakói között
ÉN-KI volt az,
aki a Lélek - ÉN-LIL - ereje által
teremtett tovább
minden anyagot és testet.

18. ÉN-KI áldotta meg
- a Szövetség szerint - a Tudás Fájának
országát - fákkal, növényekkel,
madarakkal és állatokkal
sokasítva meg
azt a Föld színén és aranyat,
ezüstöt, rezet és mindenféle ércet

ÍZ-TEN akarata szerint a Teremtés munkáját,
ugyanúgy az Ég lakói között ÉN-KI volt az,
aki a Lélek - ÉN-LIL - ereje által teremtett tovább
minden anyagot és testet.

„Szövetséget kötöttem veled kosi EM-BAR
a Fokos erejével.
A Föld ura lész mindaddig,
míg hűséggel szolgálod és
megtartod szövetségemet.”

13. Az Ég lakói pedig jól segítették
a földi kosiakat a Szövetség szerint.
Bőség és boldogság fakadt a Földön
a Fokos ereje által.

14. Városokat épített a Fokos és
a Fokos Háza lett az Igazság szentélye,
de a Szövetség ellen lázadó házat,
az engedetlenség otthonát is
a Fokos dönti romba.

15. Lemetszi a gonoszság fejét.
Letöri koronáját és kivágja gyökerét,
de segítője és oltalmazója
a Jóság virágát termő Életfának.

16. ÉN-LIL Atya meghatározta
a Fokos hivatását … és az Ég és Föld
között kötött szövetség ereje által
pedig mindörökre rendelte azt, hogy:

„A FOKOS DICSÉRTESSÉK…!”

17. Az Ég lakói jól teljesítették
a Szövetséget.
Mert – ahogy a földi EM-BAR testében
él a Lélek fénye
és annak ereje által uralja,
formálja az anyagot, folytatva
ÍZ-TEN akarata szerint
a Teremtés munkáját -
ugyanúgy az Ég lakói között
ÉN-KI volt az,
aki a Lélek - ÉN-LIL - ereje által
teremtett tovább
minden anyagot és testet.

18. ÉN-KI áldotta meg
- a Szövetség szerint - a Tudás Fájának
országát - fákkal, növényekkel,
madarakkal és állatokkal
sokasítva meg
azt a Föld színén és aranyat,
ezüstöt, rezet és mindenféle ércet

rejtett annak belsejébe.
Az Ég lakói közül IS-KUR lett
ezek gondozója, mert ő hozta
az aranyat és ezüstöt
az Égből a Földre.

19. Aztán a négy folyó vizeit
gazdagította ÉN-KI bőséggel
és a halak sokaságával.
A vizek vigyázójául
EN-BI-LULU-t rendelte az Égből.

20. Az EM-BAR fiai
- a Tudás Fájának erejével –
ekét és igát szerkesztettek.
A Fokossal formálták azt.
Elvetették az ÉN-LIL által
a földre adott magvakat és
kalászba szökkent gazdag
termés ékesítette a földi mezőket.
Öntözőcsatornákat is épített
a Fokos és ezek gondozójául
ÉN-KI az égi-lakó EM-KIM-DU-t tette.
Bőség és öröm lakozott a Földön.
Házak építésébe is kezdtek és
a téglavetésre, a téglavetőformák
készítésére az égi-lakó KABTA
tanította meg a Kusok nemzettségét.

21. Az állatok is megszaporodtak.
Istállókat építettek nekik.
Tejüket lefejték. ÉN-KI úgy akarta,
hogy DUMUZZI - az Ég hű pásztora -
tanítsa meg ÉN-LIL népét
az állatokkal való bánásmódra és
tejük felhasználására.
Így tartották az Égiek a földi
Kusokkal - ÉN-LIL Szent Fokosának
népével – kötött Szövetséget.

Fényözön és Vízözön

1. Az Ég lakói jól tartották
a Szövetséget, Áldás és bőség fénye
özönlött a Kusok földjére.
ÉN-LIL vetőmagjai
kalászba serdültek és gazdag termésük
megadta a mindennapi kenyeret.

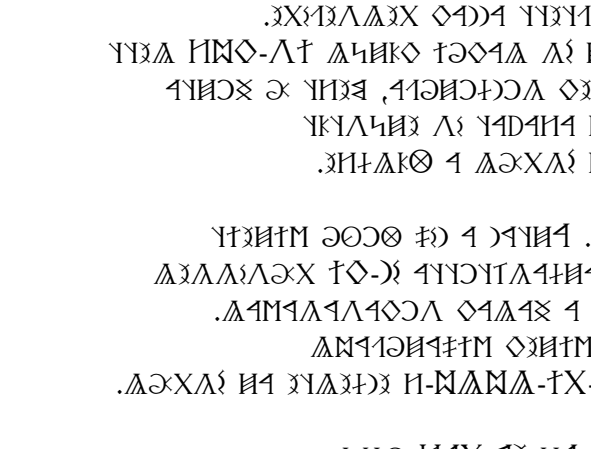

ÉNKIKITIM ÉS ÉNKIKDÍG

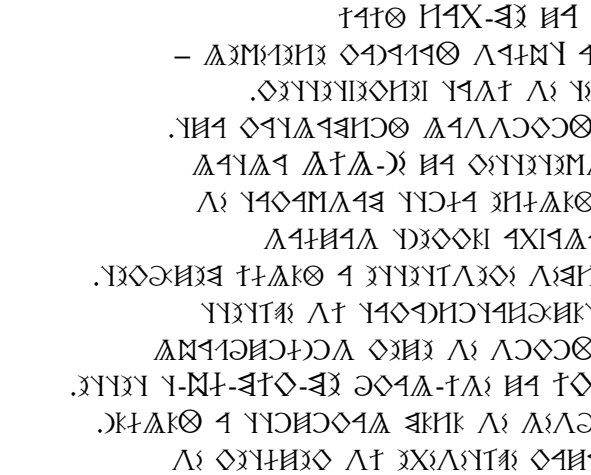

2. *A Tudás Fája is ontotta gyümölcseit és a „tudatlanság” - amit az ősi nyelv SAG-KU-GA néven mondott - Tudássá lett a Fény özönében.*

3. *A földi élet sok új tapasztalata - az égi tanítók sugallata által – és a Fokos erejével, a Kusokat tudókká, okosokká és bölcsekké tette.*

4. *Ekét csináltak és avval szántottak. Vetettek és arattak. Minden munkához szerszámot alkottak. Házakat építettek először sövényből, farudakból, nádból, azután téglát vetettek. Azzal készítették szép házaikat és a sok ház egymás mellett várossá lett. Földjeiket öntözőcsatornákkal táplálták és a bőséges víz életet adott minden növénynek, veteménynek, fának a Nap áldott sugara alatt.*

5. *Mert ahogyan folyókká lettek a „kezdet” forrásai úgy a kusok népe is igen megszaporodott. Először csak a folyók mentén telepedtek. Aztán átkeltek a folyókon és megkerülték a tengereket is. Tutajokat, csónakokat és hajókat épített a Fokos ereje és kenderből szőtt vitorláikba kapaszkodó szél vitte azokat a vizeken.*

6. *És minden úgy volt, mint a Kezdetben. ÍZ-ZEN ereje az életet a NAP fényével adta és ez a Fény Lélekként tündökölt a Föld emberében. Mert Földből, Vízből és Tűzből lett az ember világa és az Élet lehelete vette körül azt. A Földön kívül - ÍZ-TEN Nagy Törvénye szerinti - Nagy Rendben keringtek az anyaggá lett Világok a nekik is életet adó Napjuk körül.*

7. *Az Égből a Fényözönnel szállt az áldás a Földre, de az anyagból lett Föld elemei még nem találtak nyugalmat. A Föld gyomrából kitört a tűz és*

meglódította a vizeket, és a vizek
elöntötték a Földet hol itt – hol ott.

8. *Az Égi lakók aggódva nézték*
a földi tüzek tombolását és
a vizek száguldását.
Mert a Földön sokfelé tomboltak
az elemek.
Csak a Kusok országaiban lakozott
a békesség és a nyugalom.
ÍZ-TENben élő és örökkönvaló
anyai erő, akit mi AMA-PALIL-nak
- az égi teremtő hatalmasság
Édesanyjának - neveztünk,
egyik leányára bízta a földi
teremtmények óvását és gondozását.
Mert nem csak a „kosiak”,
a Kusok éltek már a Földön.
Ők érkeztek „elsőként”, de a „kezdetben”,
amikor a Föld Napja már más
csillagképen ért a Földre,
betelepült a Föld a többi csillagképek
szülötteivel is.
Szükség volt hát az égi gondviselőre,
aki a földi teremtményeket óvta
az elemek tombolásában.
Mert bizony sokáig tartott,
amíg a Tüzek megnyugodtak, és
a Vizek elcsendesedtek.

9. *A Kusok NIN-TUD-nak*
- a „mindentudás Nénjének” –
nevezték égi oltalmazójukat,
aki a Föld lakóinak gondját viselte.
NIN-TUD - a tombolások idejében -
kétéltűvé változtatott sokakat
a Föld lakói közül, akik félig hal –
félig ember testtel átélték
a víz-tengerek árjának pusztítását és
a tüzek elől a vízbe menekültek.

10. *A Kusok földjeit és népeit*
nem érték el a földi rombolások.
Népükhöz a Fokos Szövetségének
erejével a földi uralkodó hatalom
az Égből szállt alá a Rend Trónusával
és a TUDÁS Koronájával, amit
ÉN-LIL tett az első EM-BAR fejére.
És ÉN-LIL akarata teljesedett.
A Kusok népe boldogságban,

örömben és bőséggel ellátva élt
ÍZ-TEN Rendje és Törvénye szerint.

11. *Gyarapodtak a jóságban és a tudásban,*
mert a „mindentudás Nénje”
- NIN-TUD - bölcseket, tudósokat
adott közéjük, akik a Tudás Fényének
lettek birtokosai.
„KAL” nevet adott az ősi nyelv
e bölcseknek és a hegyet,
ahol a Tudás Fája volt, „KAL-DU”-nak
- a TUDÁS HEGYÉNEK - nevezték.

12. *Az idő múlásával a kosiak mind*
„tudók” lettek, mert az ősi KAL-DU
földjéről mindenüvé elmentek
a bölcsek és tanítók oda,
ahol a „kosiak” éltek.
Le a nagy folyók mentén,
át a tengereken és
a nagy hegyeken túl is.

13. *Legelőször a dél felé ömlő*
két nagy folyó mentén terjeszkedtek.
Az egyiket BARANA, a másikat IDIGLAT
néven különböztették meg.
A folyókban élt halak sokasága jó étele
volt az új telepeseknek.
A medréből, partjairól szedett puha
agyag szolgált a téglák készítésére,
de formáltak belőle agyagedényeket,
tálakat, fazekakat, korsókat is,
melyeket a Nap tüze keményre szárított.

14. *Azután tüzet is csiholtak úgy,*
ahogyan NIN-TUD megtanította
őket a tűz élesztésére.
A tűz erejével erős téglákat égettek.
Az égetett téglákkal házakat építettek
és hamarosan sok hatalmas városuk
lett a két folyó országában,
amit KAL-DA-nak
- a bölcsek, megvilágosodott
KAL-ok országának - neveztek.

15. *Sajnos a sok városból csak „öt”-nek*
a nevét ismerjük eddig.
A sok káldeus agyagtáblán
csak a következőket találtuk:
ERIDU…volt az „elhívottak” városa.

.ᒣᐊᒪᑦᑐᑎᐊᒪᑦᑐᑎᐊᒪᑦᑐᑎ

NUN-KI ékjelekkel van írva
a káldeus agyagtáblákon.
Védelmezője és oltalmazója
az égi-lakók között dingir
NU-DIM-US, aki - neve szerint –
„nem küld halált”.
Itt volt a Tudás háza.
Itt tanították a bölcseket, okosokat,
akik ÍZ-TEN papjai lettek,
de ők voltak az emberi egészség
gondozói is és a betegségek gyógyítói.
ALULIM volt a neve annak,
akit az égből jött földi királyságra
NIN-TUD ideküldött
és itt ő 28 800 évig uralkodott.
ALGAR következett utána és
36 000 évig élt.
BAD-NAGAR-DIS nevű városban laktak a
„dicsőített kosarak” készítői
és rajtuk NIN-KURSÁG
égi szeme őrködött.
De nemcsak nádkosarakat tudtak
itt készíteni, hanem
hajókat is csináltak, összefonott
nádkötegekből, csónakokat és
kerekes kocsikat is.
ERIDU királysága aztán itt telepedett
meg - szintén, mint az égből rendelt
földi hatalom - és itt uralkodtak:
EN-MEN-LU-ANNA … 43 000 évig.
EN-MEN-GAL-ANNA … 28 000 évig és
DUMUZZI, az Ég Hű Pásztora
… 36 000 évig.
PIR-PIR-AG – volt a másik városuk.
Neve annyit jelent: „a Fényözön városa”.
Oltalmazójául volt rendelve
PA-BIL-HARSAG …
”a fény igaz pásztora”.
Ide hozta át aztán NIN-TUD
az Égből rendelt királyságot
és EN-SIPA-ZI-ANNA
28 000 éven át volt király.
PÍR-KIB-NUN volt
a „fény bölcseinek a városa”
és maga a Napisten oltalmazta azt.
Itt laktak az „ég ügyelői”,
akik jól ismerték a Nap útját és
az Ég csillagainak a járását.
Ők olvastak az „Ég Könyvében”
Uralkodójuk - NIN-TUD akaratával -

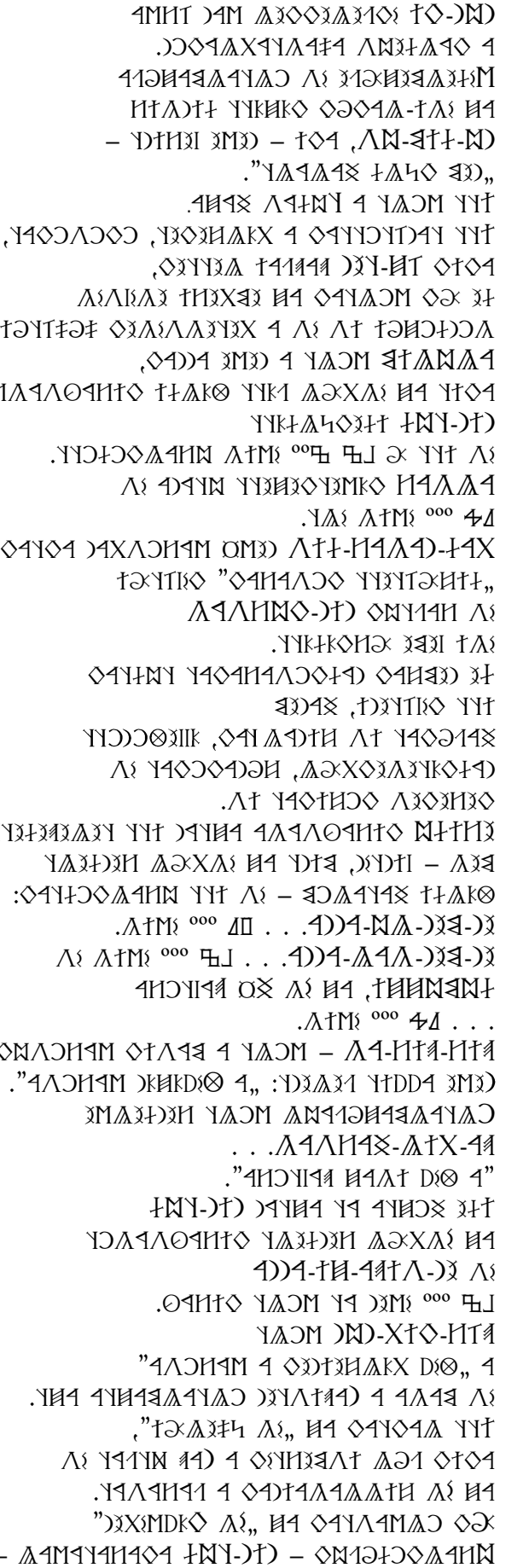

EN-MEN-DUR-ANNA volt 21 600 éven át.
Aztán az uralkodás központja
KUS-KUS-RU nevű város lett.
Itt laktak a „hegyi Kusok”.
NIN-LIL a Lélek Anyja oltalmazta őket.
Ez volt az utolsó helye az égből jött
uralkodó hatalomnak és
UBARTUTU volt itt a király

18 600 éven át.
Ebben az „öt” városban nyolc
kiválasztottja volt az égből
a földre küldött királyságnak és
azok 241 200 éven át irányították
a földi életet az égi lakókkal kötött
Szövetség szerint.
A Tudás Fája gyümölcsei
sok okosságot, tudást és bölcsességet
adtak a káldeus népnek, a Kusoknak.
Megtalálták az érceket a földben és
mesterei lettek a fémöntésnek.
Házi állataik voltak.

Teheneket, juhokat fejtek és a tejből
sajtot, túrót és vajat készítettek.
Öntözőcsatornás földjeiken mindig
bőséggel arattak.
Fonalat csináltak a juhok gyapjújából,
lenből és kenderből fontak és szőttek.
Igavonó állataikra járomot tettek.

Készítettek ekét és boronát is.
De ők faragták az első TILINKA-t
is nádból, az első kürtöt
az ökör szarvából és ők fújták ezen
az első dallamokat is
ÍZ-TEN és ÉN-LIL dicséretére.

16. *Mert még jól élt emlékezetükben az,*
hogy ADAMU volt ősapjuk és
az égi NIN-TI-ből lett a földön
ősanyjuk - HÉVE -, akik KAL-DU-ban,
a nagy hegyek vidékén szálltak le a Földre.
Apáról-fiúra szállt az a szent titok is,
hogy az égi szárnyas Kos vezette őket
a Tudás Fájához, ahol ÍZ-TEN
a Föld javait és az egyesülés
boldogságát ajándékozta nekik,

mely Nagy Ígéret bizonyságaként szülte
- az égi-lakóból földi-lakóvá lett -
HÉVE a földi világ első ügyelőjét,
HÉVEKUS-t.

17. *E nagy hagyomány tudatában, KAL-DU-ra a Tudás Hegyére való emlékezés miatt építettek a sík vidéken hegyhez hasonló torony-templomokat minden városukban. Ezeket ÍZ-TEN dicsőítésére emelték. Téglákból raktak vastag falakat és az emeletek száma „hét” volt.*

E torony-templomok tetején volt az „ég-figyelőinek” hajléka, akik éjjel-nappal figyelték az eget és írták agyagtáblákra.

18. *A torony-templom neve KAL nyelven „HÉ-ZI-KAL-MA”… azaz „az örök élet országának temploma” – volt. De sokféleképpen nevezték e templomaikat. Mondták azt is, hogy „Isten szemének háza”, „az Élet helye” és úgy is, hogy ZI-KUR-KAL vagyis: ”Az Élet Hegyének Őrzője” és ők úgy hitték, hogy mindegyikben ott van ÍZ-TEN, amikor imádkoznak hozzá és segítségét kérik.*

E templomokban szentelték meg eredetük titkának hagyományait és tudatosították utódaikban eredetük valóságát.

Így tanítottak: „Kezdetben a szárnyas és tündöklő Égi Kos vezette ősanyánkat és ősapánkat az Égből – a Földre, a Tudás Fájához és így ők lettek a „Minden Kezdet első, földi teremtményei”.

19. *Ennek emlékére formáltak színaranyból egy szárnyas kost és a Tudás Fáját is hozzá. Oltárukra tették azt, hogy hirdesse minden leszármazottuknak a „kosi nemzettség” ÍZ-TEN-től kapott azon kötelezettségét, hogy a Tudás Megtartói legyenek. De ezzel teljesítették NIN-TUD azon óhaját is, amelyet így mondott:*

„Munkálkodjatok, hogy a KOS ÉKE TÜNDÖKÖLJÖN a Földön.”

20. *Így lett az aranyból formált „égi Kos” a „Minden Kezdet” örök jelképe a kosiaknál. De arra is emlékeztette őket mindig,*

hogy ősapjuk - ADAMU - volt ÍZ-TEN
egyetlen teremtménye az égi
szellem-világban, akit ÍZ-TEN akarata
- már az égi-lakók között -
anyagi testben teremtett és
így a kosiak - vagy Kusok –
mind-mind égi származású Isten-Fiak,
hiszen szülőanyjuk az Élet Anyja
- NIN-TI, aki ADAMU-val a Földre szállva –
HÉVE lett itt a földön.
És ezért nevezték magukat a „kosiak”
KUS néven, hogy elkülönítsék a nevüket
az égi szárnyas KOS fogalmától.

21. *KUS szó alatt tehát a „minden kezdet”*
- az égi KOS csillagkép idejében földre
érkezett Isten-fiak – leszármazottait
kell érteni, akik ÍZ-TEN tökéletességének
és hatalmasságának a világából
érkeztek a Földre.
Ezt a MÁS-VILÁGOT ők így nevezték:
KÁM. - Tehát KÁM-ból jött a földre
az EM-BAR és leszármazottai lettek
a földi kezdet népe: A KUS.

22. *És a KUS nép nagyon jól tudta azt,*
hogy ÉN-LIL leszállt a földre és
annak belsejét magokkal, ércekkel és
minden jóval ellátta,
mielőtt oda életet adott.
A KUSOK magukat ÉN-LIL népének
tartották, hitték és NIN-LIL-t pedig
ÉN-LIL párjának vallották.
Így imádkoztak ÉN-LIL-hez:

„ÉN-LIL URUNK!
TE, ki sorsunkat megszabtad, és
bizalmaddal népednek
választottál minket.
Világunk Édesapja, A REND és
a TÖRVÉNY adója, Népünk Pásztora
Napkelettől – Napnyugatig,
Add a kegyelmedet nekünk.”

23. *Nagyon sok idő múlt el így*
a „kezdet” óta.
Az égből a földre küldött hatalom
- a Fényözön által - bőséget,
boldogságot, gazdagságot és
békességet teremtett

a Káldeusok földjén.
De a „bőség” fiai már nagyon
sokban különböztek a „kezdet” fiaitól.
Mert a „bőséget” a tudás és
műveltség magas foka hozta és
a „bőség” fiainak a „kezdet”
sok munkája, ügyessége és
találékonysága biztosította
a jólét és a gondtalan élet feltételeit.

24. *És most a „bőség” fiai*
megfeledkeztek az égiekkel kötött
Szövetségről.
Azt hitték, hogy a Föld embere
egyedül is tud élni
- az égiek segítsége nélkül.
Hát élt is - ÍZ-TEN kegyelméből –
a kezdettől fogva tejjel-mézben folyó,
áldot bőségben, ami körülvette őt.

De amíg a „kezdetbeli” ősök
ártatlansága megelégedett
a földek sok szép termésével,
a fáknak gazdag gyümölcseivel itt,
a boldogság honában, a „bőség” fiai
- a Tudás által épített pompás
városaikban - a szeretet helyett
a vetélkedést választották.
A régi ártatlanságot az önzés
váltotta fel és Én-Lil népe
lelkében elszegényedett.

A tiszta gondolatokat a sötétség
takarta be és elmaradtak
Én-Lil dicséretében.
A nép ismét SAG-KUG-GA, azaz
tudatlanná lett.

ÉN-LIL-hez csak akkor fohászkodtak,
ha a betegség gyötörte őket,
vagy a bajok sokasága nehezedett
rájuk és a földi kincsekkel pompázó
Káldea díszes palotáinak lakói már
nem hallották az Ég üzenetét.

25. *Pedig nagyon fontos lett volna - éppen*
most - a SZÖVETSÉG megtartása.

Fontos lett volna az égi lakókkal
való kapcsolat, azok szavának értése
és megfogadása, mert a földi elemek
háborgása most éppen
a Káldeusok földjét közelítette.

26. *Az Ég lakói szorgalmasan küldték*
a figyelmeztetést a Föld emberének
arról, hogy a földi vizek
tombolásba kezdtek.
Hogy a Föld gyomrából kitörtek
a tüzek és sűrű, sötét felhőkből
szakad a vihar, melyet iszonyú
szelek ereje sodor
a Káldeusok földje felé.

De pusztába kiáltott szó lett
az égiek intése, mert a földiek
- egymástól nyerve a dicsőséget –
nem keresték már ÉN-LIL dicsőségét.

27. *NIN-TUD és vele a földi*
édesanyák oltalmazója - INANA –
hullatták bús könnyeiket, de a Föld
öntelt embere már azt sem vette észre,
hogy e könnycseppekből
fakadnak a gyöngyvirágok.

28. *ÉN-KI is tűnődve nézte teremtményeit.*
Figyelte templomának papjait,
amint selyemben, arany ruhákban
pompáztak és - bár ÍZ-TEN földi
helytartójának hirdették magukat –
nem ÍZ-TEN dicsőségét szolgálták,
hanem a templom gazdagságát és
kincstárát gyarapították.
Földi hatalmasokat dicsértek és
nem ÉN-LIL - Napkelettől-Napnyugatig
terjedő - örök, égi királyságát.

Nem voltak többé ÉN-LIL hűséges fiai,
hanem országuk bőségének gazdag és
ÍZ-TEN-t feledő hatalmasai,
akik a hatalomban - szeretet nélkül –
vetélkedtek egymással.

29. *Az Ég lakói szomorúan nézték*
a Föld embereit.
És - amikor ÉN-LIL az égi lakók nagy
szomorúságát látta - szózata így hangzott:

„Én az erőmet adtam nekik, hogy
- mint Isten-Fiak - azzal uralkodjanak
a földön. Teremthetnek és rombolhatnak.
Követhetik a test és az anyag
kívánalmait is, de élniük kell
az én Lelkem erejével.
Úgy mondtam nekik, amikor

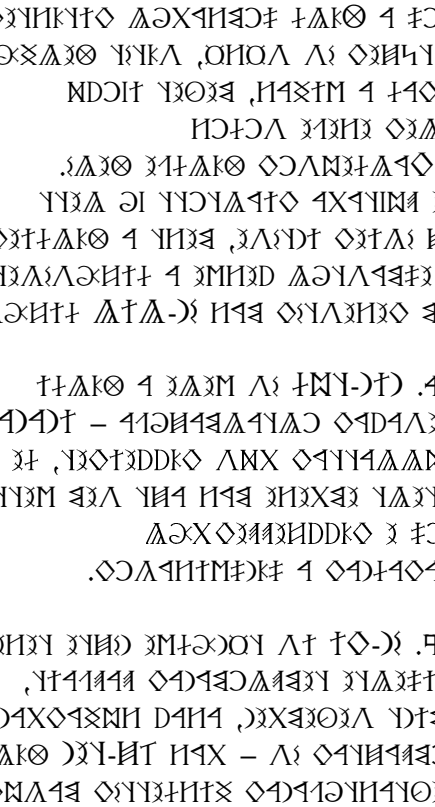

SZÖVETSÉGET kötöttem velük,
hogy amíg Bennem maradnak a szeretetben,
én is őbennük vagyok és, amit kérnek,
azt megadom nekik.
De aki nem marad Énbennem a Szeretetben
– az kivettetik.”

30. *Így szentesítette ÉN-LIL-nek*
- a Világ Világosságának –
szava azt az ítéletet, amit
- az ÍZ-TEN-t felejtő –
földi ember önmaga felett hozott,
amikor megszegte a Szövetséget és
nem ügyelt többé az Égi Szóra.
Nem ügyelt, mert önhitten azt vélte,
hogy ÍZ-TEN nélkül is élhet.
Élt is addig, amíg a közelgő
vész el nem érte.

31. *De a gazdagságban pompázó*
földi hatalmasok között mégis akadt egy,
aki megtartotta ÉN-LIL Szövetségét.
EGY - aki nem feledkezett el a Kusok
őseinek ígéretéről és népével együtt
- buzgó imádkozással –
ÍZ-TEN-nek adott dicséretet.
KUS-KUR-RU város királyának
- UBARTUTU-nak - fia volt az,
aki hűséggel szolgálta
a Világ Világosságát
és minél jobban látta a többi város
népének ÍZ-TEN-től és ÉN-LIL-től való
elfordulását, annál jobban
intette népét - így:

„Magasztaljátok ÉN-LIL-t,
a Világ Világosságát a lelketekben,
mert ő jó és irgalma örökkévaló.

És a nép követte királyát.
Így - együtt - tartották meg a régiek
által kötött SZÖVETSÉGET.”

32. *ÉN-KI örömmel látta KUS-KUR-RU*
lakóinak szívbeli hűségét és
UBARTUTU fiát - ÍZ-TEN-hez való
ragaszkodása szerint - ZI-UD-LIL-DU –
néven illette, ami a káldeusok nyelvén
annyit jelent:

„A LÉLEKTŐL SZÜLETETT ÖRÖK ÉLET.”

„Az ÖRÖK ÜDVÖSSÉG ÉN-LIL-nek.”

Ezt a szavát az ítéletet, amit
az ÍZ-TEN-t felejtő ember önmaga felett hozott,
amikor megszegte a Szövetséget és
nem ügyelt többé az Égi Szóra.
Nem ügyelt, mert önhitten azt vélte,
hogy ÍZ-TEN nélkül is élhet.
Élt is addig, amíg a közelgő
vész el nem érte.

De a gazdagságban pompázó
földi hatalmasok között mégis akadt egy,
aki megtartotta ÉN-LIL Szövetségét.
EGY - aki nem feledkezett el a Kusok
őseinek ígéretéről és népével együtt
- buzgó imádkozással –
ÍZ-TEN-nek adott dicséretet.
KUS-KUR-RU város királyának
- UBARTUTU-nak - fia volt az,
aki hűséggel szolgálta
a Világ Világosságát
és minél jobban látta a többi város
népének ÍZ-TEN-től és ÉN-LIL-től való
elfordulását, annál jobban
intette népét - így:

„Magasztaljátok ÉN-LIL-t,
a Világ Világosságát a lelketekben,
mert ő jó és irgalma örökkévaló.”

És a nép követte királyát.
Így - együtt - tartották meg a régiek
által kötött SZÖVETSÉGET.”

ÉN-KI örömmel látta KUS-KUR-RU
lakóinak szívbeli hűségét és
UBARTUTU fiát - ÍZ-TEN-hez való
ragaszkodása szerint - ZI-UD-LIL-DU –
néven illette, ami a káldeusok nyelvén
annyit jelent:

„A LÉLEKTŐL SZÜLETETT ÖRÖK ÉLET.”

33. *ÉN-KI segíteni akart a hűségben és szeretetben élő híveinek és ezért megjelent álmában ZI-UD-LIL-DU-nak és mondta neki:*

„Állj a fal mellé. Szedd össze népedet és sietve építsetek egy hatalmas bárkát.
De ne nádfonatból legyen az, hanem erős fából készüljön és tetőt is ácsoljatok rá, hogy a víz felülről se ömölhessen bele..”

34. *ZI-UD-LIL-DU – amint felébredt a különös álomból – kiment a hatalmas templom falához és az álomban látottakat eszmélte éppen, amikor fülébe egy szózat csengett így:*

„Ennél a falnál építsd a bárkát és tedd bele egész nemzetségedet. Sietve siessetek, mert Vízözön közeleg, mely elpusztítja országotokat.”

35. *ZI-UD-LIL-DU akkor leborult a templom fala mellett és így kiáltott az ég felé hangos szóval:*

„ÍZ-TEN! Áraszd ki ránk Szent Lelkedet és minden új életre kél majd. Te vagy a Hatalmas, aki megújítod a föld színét.”

Aztán összehívta népét és egy hatalmas bárka építésébe kezdtek – az égi szózat szerint. Hosszú cédrusfákból ácsolták annak gerincét, és vastag pallókkal borították be azt. Szurokkal töltötték ki az illesztéseket.

Magasra építették, és jól kiszámították a merülését, hogy az egész népet elbírja. Betetőzték úgy, mintha hatalmas ház lenne az. Csak egy nyílást hagytak rajta, melyre nagy kaput illesztettek, de az is úgy csukódott, hogy azon a víz nem tudott behatolni. A nagy bárkában volt helye KUS-KUR-RU minden emberének és minden állatának.

36. *És mialatt KUS-KUR-RU*
szorgalmaskodott és éjjel-nappal
ácsolták nagy bárkájukat,
a többi városokban csak folyt
a földi örömökben, jólétben, bőségben
a gondtalan és önző élet.

37. *Aztán egyszercsak megindult a fergeteg.*
Sötét felhők borították el az eget.
Napsugár helyett villámok ezrei
borították, csapkodtak mindenfelé és
megnyíltak az egek csatornái.
Ömlött a víz és a szelek iszonyú erővel
seperték mindenüvé a szakadó eső vizét
a Káldeusok földjén.
De hatalmas vízár is ömlött a földön
a szelek sodrásával és lassan
elborított mindent.
Embert, állatot, házat, várost és
a nagy pálmafák ágai sem látszottak ki
a víz tengeréből.

38. *És elpusztultak mind a városok és*
minden ember is, csak KUS-KUR-RU
népe húzódott be a bárkába és
berekesztették jól annak ajtaját is.
A templom fala mellett állt a bárka,
és amint nőtt a víz özöne,
egyre jobban úszott az.
Amikor a vízözön a templomot
is elborította - a víz-tenger a színén
sodorta a bárkát a déli szél észak felé.

39. *Hét nap és hét éjjelen át a szökőár és*
a felhőszakadás viharjának vize
elborította a földet.
Egyedül ZI-UD-LIL-DU nagy bárkája
dacolt a vésszel és úszott a hatalmas
tengerré vált vizek tetején.

40. *A hetedik napon aztán elcsendesült*
a vihar. Lelohadt a szél ereje és
elmúlt a fergeteg.
Szétnyíltak az ég felhői és áldott
sugarát szórta le a víz özönére a NAP.
Fény jött újra az égből.
ZI-UD-LIL-DU kitárta a bárka
nagy kapuját és napsugár ömlött
a bárka belsejébe is.
ZI-UD-LIL-DU akkor népével a NAP

felé fordult és hálaadó imával
köszönték meg a Napisten áldott sugarait.
- Azután a király leöletett egy ökröt és
hozzá egy juhot is levágatott.

Örömlakomája volt a megmenekült
nemzetségnek, és amikor a nap
lenyugodott, az égi bika fénylő,
hatalmas szarva tükröződött a vízen és
adott nekik világosságot.

41. *Az égi és földi életet*
felmagasztaltja.
Bölcsességed vihart apaszt el, és
magasztos léteket teremt.
Az Ég ÉN-LIL-je az ég és föld
életerejét adta beléjük így megint és
a Föld újra-virágzását rendelé.

42. *Ám ZI-UD-LIL-DU, a megmaradt*
király, alázatosan borult le
ÉN-LIL elé és ÉN-LIL
- az égi-lakókhoz hasonló –
örök életre hívta el őt, örökéletet
teremtve belé.
Aztán „a királyi nép magjának
megtartója” nevet adta neki.

43. *Örök lakóhelyül a hatalom hegyét,*
NI-TUK-KI hegyét, rendelte részére.
Ez az ország, amelynek a leírt nevét
a későbbi időben „DILMUN”-nak
olvasták.
Ám a „TUK” szónak vélt írásjelet
a káldeusok a „KOS” csillagkép
nevébe is beleírták, de ők ezt a jelet
„HUN” szónak olvasták.
Így lett a mai napig - káldeus nyelven
mondva - a „KOS” csillagképének
a neve: mul LU-HUN”
és ez azt jelenti:

„a HUN EMBER CSILLAGA”.
De még más formában is leírták
a káldeusok a „KOS” csillagkép nevét,
így: „mul LU-HUN-GA”.
Ennek jelentése pedig:

„a HUN EMBER HÁZÁNAK CSILLAGA.”
Ezek értelmében, a régi káldeusok
nem NI-TUK-KI, hanem NI-HUN-KI
néven ismerhették örök lakóhelyét,
vagyis azt, amit a káldeusok után

Káldeába települt új népek már
DIL-MUN-nak neveztek.
Ha a régi káldeusok szerint olvassuk
az agyagtábla ékírásos szövegét
– „KUR-NI-HUN-KI” módon, akkor
ezt a kifejezést
„HUN-ORSZÁG HEGYE”-nek
kell értelmezni.

44. *ZI-UD-LIL-DU-nak, a vízözön*
hajósának, az égből a földre rendelt
uralkodó hatalom királyának,
ÉN-LIL népe megtartójának örök
lakóhelyül, ÉN-LIL így HUNORSZÁG
(DILMUN) hegyét jelölte ki.

45. *És ott él örökre az,*
aki hűségesen megtartotta
ÉN-LIL SZÖVETSÉGÉT.

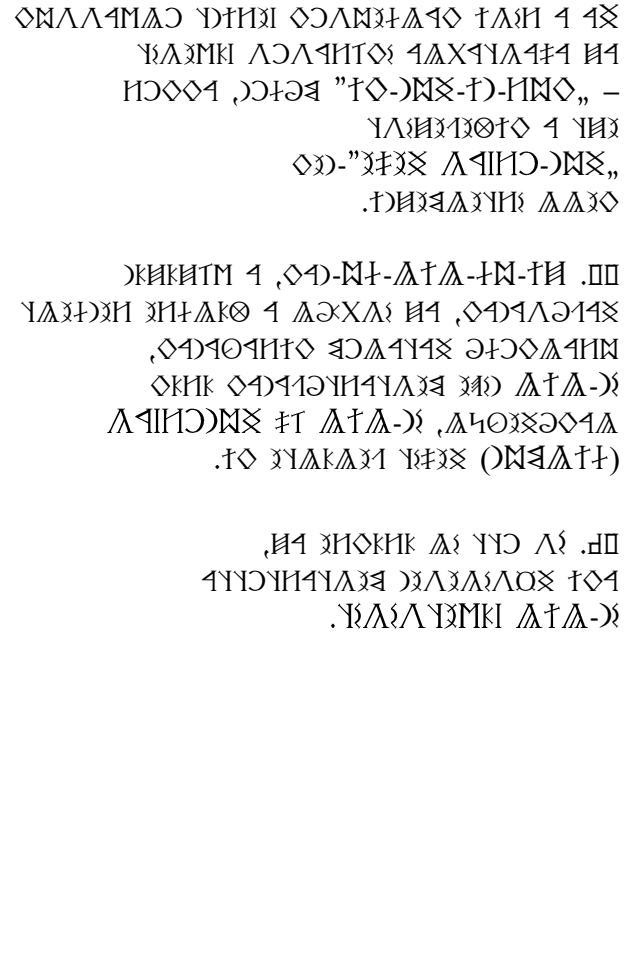

MIT KELL TUDNI A BIBLIÁNKRÓL

Miért Biblia…?
Bevezetőül meg akarjuk indokolni, hogy a káldeusok szerinti írásokat és hagyományokat összesítő könyvünk címében miért használjuk a „BIBLIA” elnevezést.

Általában úgy tanítják, hogy a „biblia” a görög nyelv „biblos” vagy „biblon” szavának többesszámú kifejezése és jelentése, „könyvek” lenne.
Azonban sem a „biblos”, sem a „biblon” görög szónak nincs ilyen többesszámú esete.
A görög nyelvet tanító ismertetések a „biblia” szót görögből átfejtett (etimologizált) latin szónak mondják, viszont a latin nyelvnek nincs „biblia” szava.
Így a „biblos”, „biblon” és a „biblia” szavaknak az eredetét a káldeusoknál kereshetjük, már csak azért is, mert a görögök – a „klasszikusnak” nevezett tudásuk legnagyobb részét a káldeusok hagyatékából sajátították ki.
A „BIBLIA” szónak háromféle változatát láthatjuk a káldeus ékiratok szerint:

𒁹𒌋𒄭𒁹𒀀𒁹𒀀𒁹 𒁹𒁹𒅆 𒁹𒁹𒅆

𒁹𒁹𒅆 𒁹𒁹𒅆𒁹𒀀𒁹
𒄭𒌋𒁹𒁹𒁹

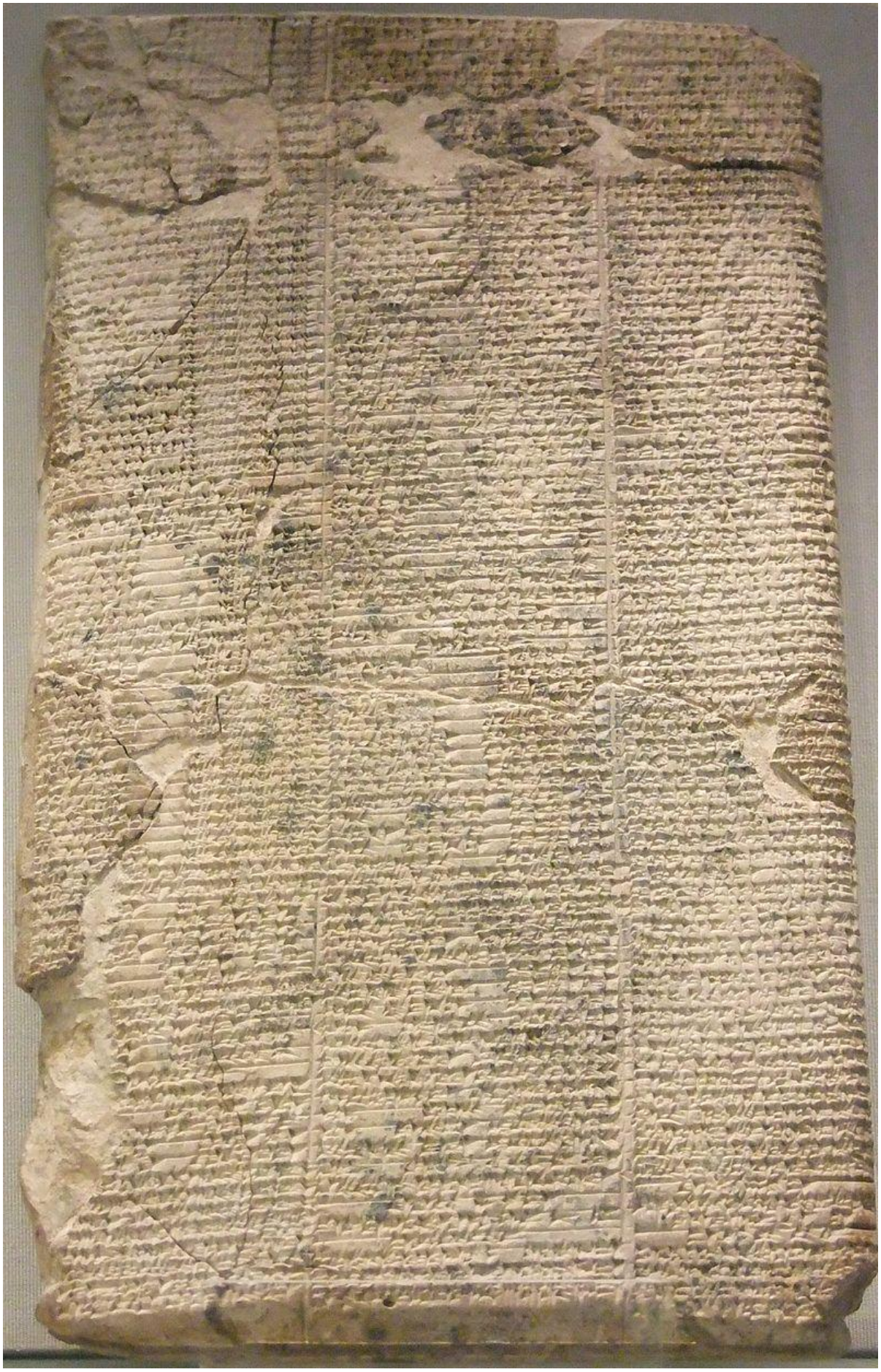

Jézus Urunk Evangéliuma

Ha ezeket a biztos tárgyi emlékeket a „szakemberek” hitelessé nyilvánítanák – fenn áll a veszély, hogy a Tamások is hinni kezdenek akkor, amidőn a világ törekvései épp ellenkező irányúak.

Gyakran kell gondolnom Jézus azon mondására, hogy: ***„Az Atya kövekből is tud támasztani Fiakat!”***
– Napjainkban a kiásott kövek, a régészeti leletek, mind a magyar igazságot hirdetik azoknál a „fiaknál” is hangosabban, akiknek minden igyekezete az, hogy magyar népünk elmerüljön a feledés tengerében Jézussal együtt….
de **én hiszek egy Isteni Örök Igazságban!**

***

Ennek a hosszú fejezetnek azt a vezércímet adtam ***„Mit tanított Jézus?”.*** Sok adatot közöltem benne, de a lényegre, vagyis Jézus Urunk azon hagyatékára, melyet az ő írás-emlékének nevezhetnénk – nem tértem rá eddig. Most, hogy így ***Jelek érkeznek*** hozzám, eddigi jószándékom új bátorítást kap és egybefonom azokat a böngészéseket, amelyeket a manicheus tudományban ***Mani*** igehirdetésében és az újgur hitvilágban találtam és Jézusnak kijelentéseit, szavait tartalmazzák.
Ezek pedig csak annak az „elveszett” írásnak részei lehetnek, melyet – az említett „Hegyi beszéd” pergamenthez hasonlóan – ***Jézus Urunk saját maga írhatott le.*** A sorrend és a számozás az én jószándékomé, de a „tartalom” nem más, mint

ᎦᏍᏓᏂᏅᏗᏍᏗᏓᏍᏗᏗ ᏥᏩᏂᏍ ᏗᏩᏂᏍᏗ

ᏩᏍᏗᏥᏅᏍᏗ ᏂᏂᏍᏗᏩ ᏗᏥᏍᏗᏂᏍ ᏗᏩᏍᏗᏂᏍ ᏗᏥ
– ᏥᏗᏗᏩᏗᏍᏗᏗᏗ

Jézus Urunk Evangéliuma

1. *Messzi idők ígéretét teszem valóvá most, hogy emberként jöttem ide közétek.*

2. *Nem volt ez szükséges addig, míg atyáitok lelkéből a szeretet imádsága törhetetlen hittel érkezett az örökké lett Mindenhatóság fényvilágába.*

3. *Amíg a földi ügyeket az Égi Törvény örök rendje irányította.*

4. *Amíg az emberi gonoszság meg nem rontotta bennetek az istenfiúság méltóságát.*

5. *Amíg az örök Szeretet Teremtőjét - akit ti Istennek neveztek - meg nem gyalázták e gonoszok azzal, hogy más népek legyilkolását ez örökkévaló rendelésének és akaratának hirdetik.*

6. *Amíg a mindent előre elrendező és a földi ügyeket is irányító Fényvilág Igazsága helyett - az ember- és állatáldozatokat követelő, gonosz akaratát, hogy az istenfiakat emberi szolgákká tehesse - „Törvénynek” nem nevezte egy parázna nemzetség.*

7. *Meglátjátok és halljátok is, miként ostorozom majd őket, mint mérges kígyók fajzatait, kiknek szája gonoszul és hamisul szól, mert csak önszeretet és önérdek lakozik bennük.*

8. *Akik nem akarják észrevenni az Idők jeleit és azokban az Igazságra intés felemelt ujját.*

9. *Akik Istennek tisztelik a maguk-csinálta írást, azt „Törvénynek” nevezik, hogy a sötétségben járók útját irányítsa.*

10. *Engem meg akarnak ölni, mert tudják, hogy én vagyok a Világ Világossága, de az én beszédemet nem értik, mert nincsen bennük Igazság.*

ᛋᛒᛁᛏᛗᛃᛚᛏᛋᛗᛃ ᛟᛒᛁᛗ ᛚᛒᛁᛋ

1. ᛁᛚᛟᛃ ᛋᛗᛖᛗᛋᛗ ᛃᛃᛁᛃ ᛁᛃᛃᛁᛃᛚᛏ ᛟᛖᛏᛏ ᛏᛁᛁᛃ.
᛫ᛟᛃᛃᛁᛁᛕᛟ ᛃᛏᛏ ᛃᛃᛃᛃᛁᛗ ᛃᛁᛟᛁᛃᛃᛃᛃ ᛏᛟᛃ᛫

2. ᛚᛃᛏ ᛋ᛫ᛚᛏᛏᛋ ᛚᛃᛃᛚᛟᛋᛁ ᛁᛁᛃ ᛁᛚᛟᛗ ᛃᛃ) ᛚᛃᛏᛋ᛫
ᛋᛚᛋᛚᛏᛋᛃᛏ ᛁᛃᛃᛁᛃᛁ ᛋ ᛗᛖᛟᛁᛟᛗᛃᛗ ᛟᛟᛃᛏᛋᛟᛋ
ᛃᛟᛟᛁᛁᛕ ᛁᛁᛋ ᛁᛃᛁᛃᛟᛁᛃ ᛗᛃᛃᛃᛏᛃ ᛃᛗᛃᛃᛃᛃᛁᛁᛕᛃ
᛫ᛋᛟᛋᛚᛋᛗᛏᛗᛁᛃ᛫ ᛚᛋᛚᛖᛖᛃᛃᛏᛏᛃᛏᛋ ᛃᛃᛗ᛫

᛫ᛟᛁᛁᛕ ᛁᛁᛃᛁᛃᛟᛁᛃᛁᛃᛁᛃ

11. Ha majd legyőztem a halált és visszatérek a Fényvilágba, titeket is üldözni fognak az én nevemért.

12. De érettetek és mindazokért, akik majd nektek hisznek járom végig emberi utamat, hogy Atyánk Igazsága megszentelődjék és mindnyájan egyek legyetek az Ő Igazságában.

13. Így teszek bizonyságot arról, hogy Ő küldött engem e világra, hogy az igazak és hívek megőriztessenek minden gonosztól.

14. Mert a gonoszok a hazugságot és a bosszút vallják istenüknek. Majd eltitkolják és meghamisítják az én beszédemet is, amit az Igazságról hirdetek, hogy titeket a Fényvilágból a sötétség útvesztőjébe tereljenek.

15. Azt fogják nektek mondani mindennap, hogy bűnösök vagytok és bűneitek terhétől csak az ő feloldozásuk szabadíthat meg titeket.

16. De ne higgyetek nekik, mert nem születtetek bűnösöknek, hanem sokan meggyengültetek a Lélekben.

17. Tartsátok meg azért és kövessétek az én tanításomat, hogy a Lélek által mindig elérjetek engem és megmaradjatok az én Igazságomban.

18. Meg kell hát tisztulnod az önmagadba való nézéssel.

19. Ha saját lelkedbe nézel, már ketten vagytok a megújulásra: jó-szándékod és az elhatározás, hogy jóváteszed azt, mit gyengeségedben rosszul végeztél. Jóvátevésed, lelked így megtisztulása, örömöt ad.

20. Ilyenkor nézz a Fénybe. Én vagyok ott is Veled és új erőt kapsz.

21. A Lélek Világosságára gyújtott Tűz is szent. Általa is tisztulhat Lelked, hiszen

láthatod hatalmát a gonoszság
elégetésére.
Ne nézzed hát csak tűznek, mert bizony égi
Fény az is.
Jóra való elhatározásodat örökíti,
jóvátett vétkeidet elégeti.
Szent fogadalmak születnek a Tűzbe,
Fénybe vetett tekintetekkel.

22. *A Fény-tüze és a Tűz-fénye adja*
lelkednek sugarát, mely segít is,
gyógyít is - ha úgy akarod -
és kéred a Kegyelem erejét hozzá.

23. *Maradj hűséges és fordulj hozzám,*
hiszen emberi, apró, igaz dolgaidban is
megsegítlek.
De igaz légy útjaidon akkor is, ha
a gonoszok közelítenek hozzád.

24. *Nehéz az Igazság útja, de ha a Fényt követed,*
szembe állsz vele, akkor a sötét árnyék
mögötted van.
De bizony, ha hátadat fordítod a Fénynek,
csak a sötétség vesz körül,
melyben legnagyobb teher a saját árnyékod.

25. *Én úgy parancsoltam: „Szeressétek egymást,*
mint én szeretlek titeket!”
Ez legyen életvizeteknek a forrása:
a SZERETET.

26. *Szeresd nagyon atyádfiát, családodat,*
nemzet-testvéreidet, hiszen közéjük születtél.
Sorsotok is egy – közös.

27. *A nemzetség, melybe Isten rendelt,*
földi életed vára, otthona.
Hozzá láncol az Igazság.
Ha eltéped e láncot, olybá leszel, mint
a hullott falevél, melyet
a szelek visznek magukkal
s egyszer elvész valahol a feledés sarában.

28. *Maradjatok meg nemzetségetek erős*
hajtásának, mert kötelességetek az
Igazság tanítása –
az én földi munkám folytatása.

29. *Fogjátok erősen egymás kezét és*
ne féljetek! Én veletek vagyok, de

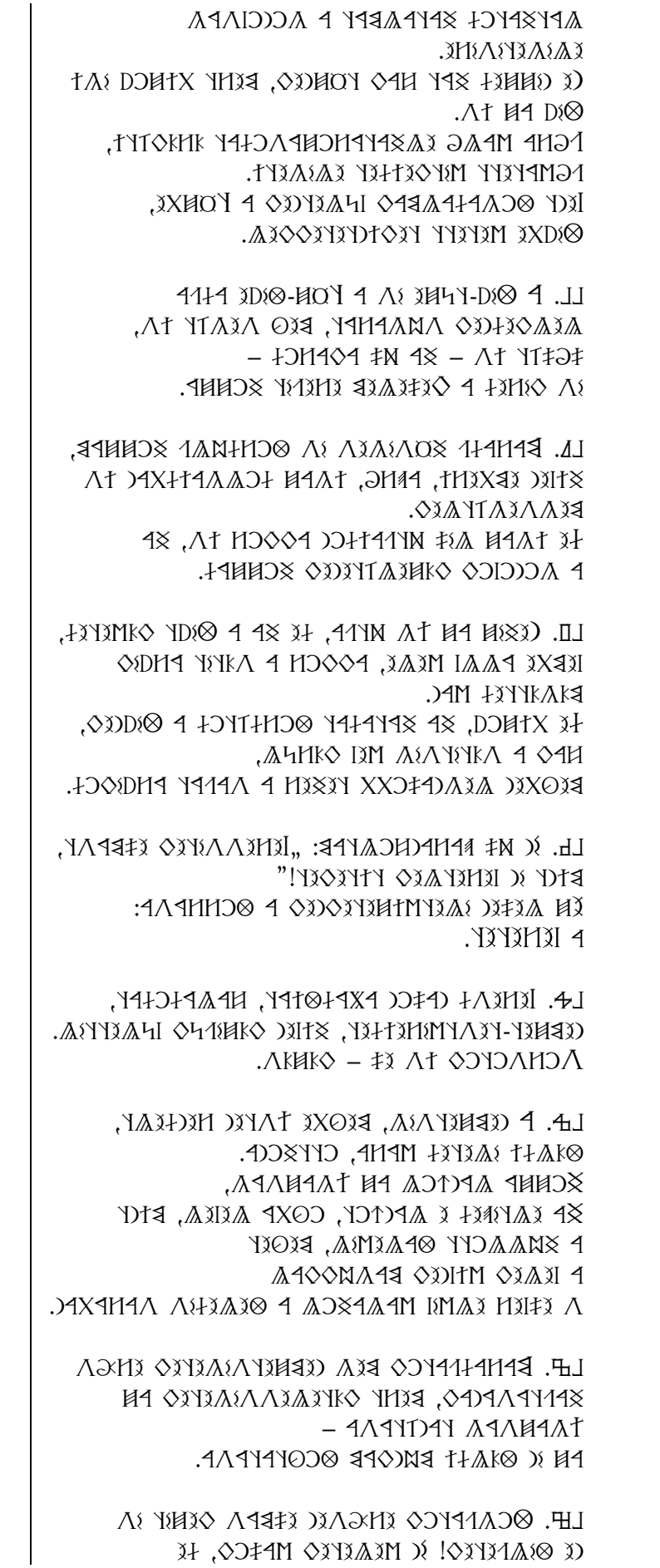

összefogott erőtök, közös akarattal és törhetetlen hittel végzett munkátok szükséges ahhoz, hogy veletek maradjak.

30. *Kaptok majd jeleket tőlem, amikor az Idők megkövetelik. Küldök majd vigasztalókat is. Egyszerű Fénylátókat. Nem hatalmasokat.*

31. *De maradjatok meg mindig a FÉNYBEN, mert, amint majd erősödik a gonoszság hatalma a Földön, úgy majd az épített, gazdagsággal és pompával berendezett templomok is a sötétség házai lesznek.*

32. *De én veletek maradok a világ végezetéig!*

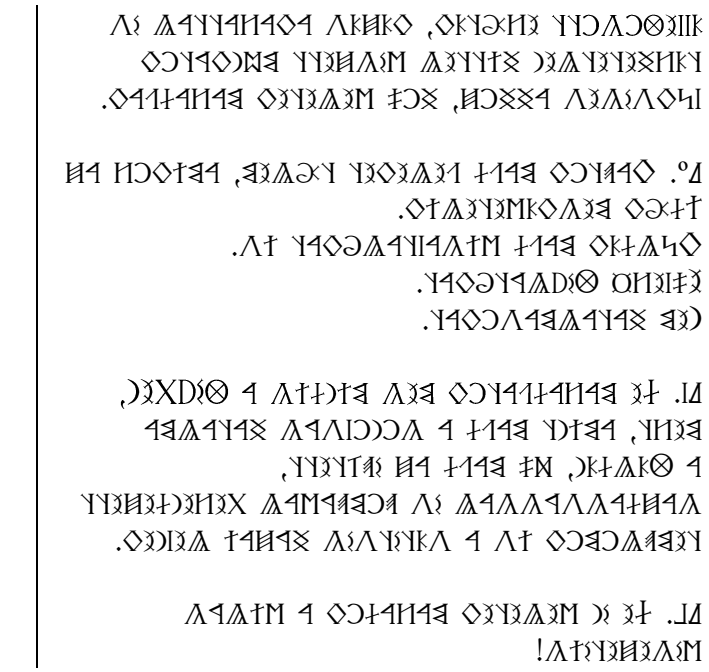

Amikor így egybefűztem e lélekmentő írástöredékeket, valahogy bennem is az a gondolat ébredt fel, hogy Jézus Urunktól igen sok pergamennek kellett megmaradnia, amelyekre ő saját maga írta rá igehirdetését és az Igaz Istenhez való közeledés hittanát.
Az a tény, hogy az ***újgurok*** hagyatékában is fellelhetők e ***Fényvilági tanítások,*** bizonyítják azt a közlésemet, hogy: miután a szaszanida-perzsák kivégezték a volt Pártus Birodalom Jézus-hitű egyházának főpapját, ***Mani***-t és üldözték követőit is, a manicheus elnevezésűekre mindenütt halál várt. Így az igazhitű ***fénylátók*** vallásukat *újgur*-nak (új fordulásnak) nevezték, és ez az elnevezés aztán népnevük is lett.
– Menekülési irányuk ***Chorezm*** volt és itt váltak kétfelé. Egyik részük keletre ment; és ezek írásait gyűjtötte össze Sir Stein Aurél; másik részük nyugatnak tartott és ezek ***a mi magyar őseink, az igaz Jézus-hitet vallók.***
Bemutatom itt lekicsinyítve az említett „Pray Kódex”-ünk 27v. tábláját, ahol látható a „Turini Lepel” kiterített formában, felette pedig Jézus teste van ábrázolva. – A kódex lapja alatt, az angol szöveg közli annak keletkezési idejét is, amint olvashatjuk: ***Kr. u. 1192-95. években.***
Talán ezt is egy beérkező ***jelnek*** kell tekintenünk, mert a Lepel-tagadók álláspontját elfogadó vatikáni közlés is a Kr. u. 14. századból származtatja azt és így „hamisítványnak” hirdeti hívőinek. Viszont Jézus népe, a magyarság – már 300 évvel az állítólagos és hirdetett „keletkezés előtt”, imádságos könyvében „szent lepelként” tiszteli.
Tehát ismét ***mi vagyunk*** a jézusi Igazság hirdetői, tanítói és bizonyítói.
Így nem szabad csodálkoznunk, hogy a „zsidó-keresztény” egyházak szervezetei a magyarság egészének, a múltunkban jól ismert „pogányoknak” járó elbírálást fenntartják és ennek következtében mindenben hátráltatják a magyarság lelki felemelkedését.

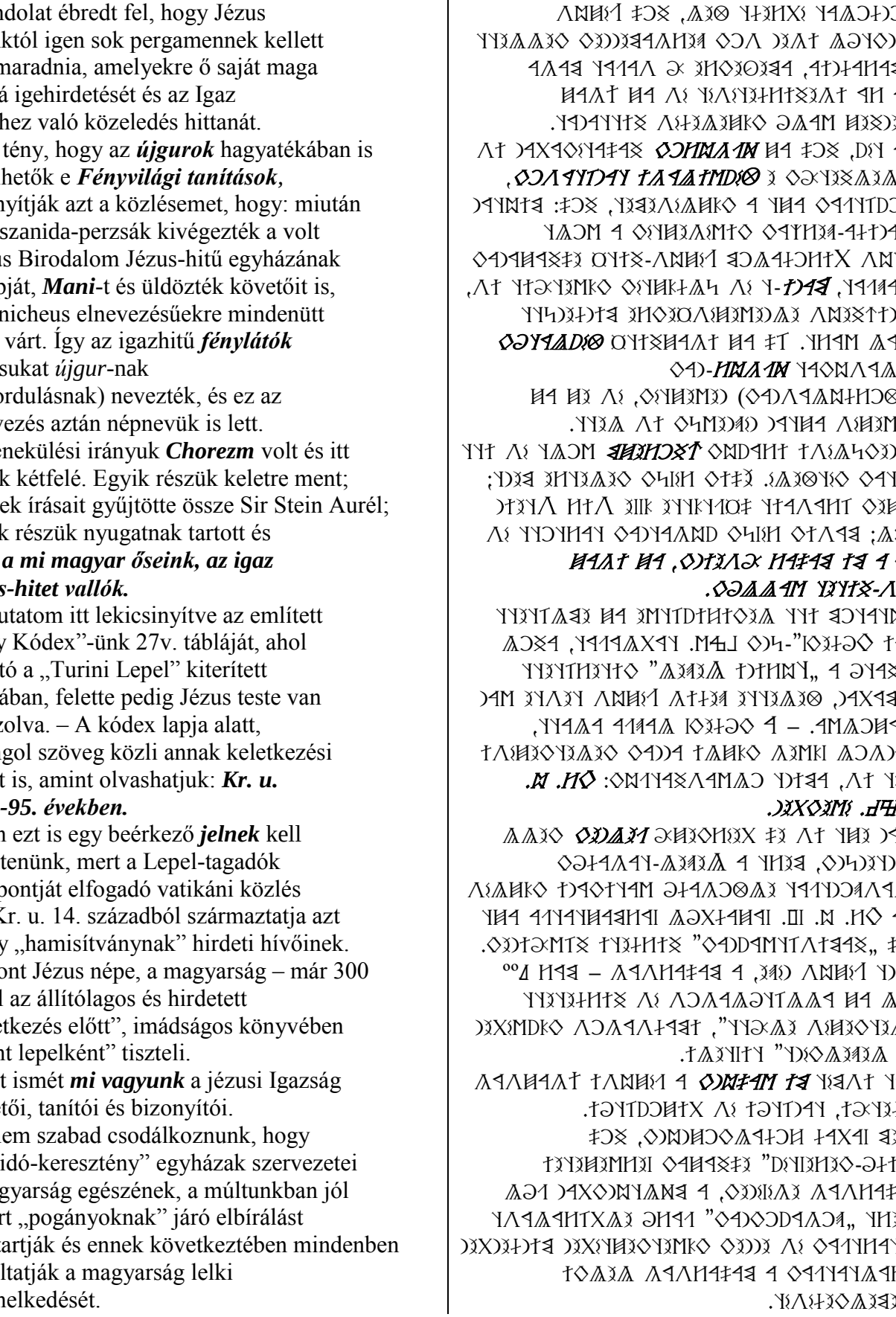

XXVIII

Mária Magdaléna Evangéliuma

A Da Vinci Kód a kereszténység egyik legtöbbet vitatott, legnehezebben megfogható alakjára, Mária Magdolnára vagy Magdalénára (azaz a magdalai Máriára) irányítja rá a figyelmet. Az egyház által kurtizánnak kikiáltott Mária Magdolna Krisztus bizalmas tanítványa volt. Mind a négy újszövetségi evangélium megemlíti, hogy jelen volt Jézus keresztre feszítésekor, valamint a temetése utáni napon azok között volt, akik először a sírhoz mentek. (A sír azonban üres volt.) Márk és Lukács evangéliuma Jézussal való kapcsolatában Máriát úgy mutatja be, mint a nő, aki „szolgálatára volt”, illetve aki „gondoskodott róla”. Lukács pedig azt írja, hogy Jézus hét ördögöt űzött ki belőle. Mária Magdolna személyét illetően más nem derül ki a Bibliából.

Többet megtudhatunk róla a Mária evangéliumának nevezett, a 100-as években született beszámolóból, amely Jézus Mária Magdolnának kinyilatkoztatott titkos tanait tartalmazza. Ez az egyetlen ismert beszámoló Jézus tanításairól, amely egy nő nevében íródott. Az ősi dokumentum hitelességében az egyház sem kételkedik, a benne foglaltak igazságtartalma és jelentőssége azonban már vita tárgyát képezi.

Az Egyesült Államokban a közelmúltban jelent meg Karen King, a Harvard Egyetem történelem **professzorának *Magdalai Mária evangéliuma: Jézus és az első női apostol*** (The Gospel of Mary of Magdala: Jesus and the First Woman Apostle) című könyve. A professzorasszony a National Geographic amerikai honlapjának úgy vélekedett, hogy Mária Magdolna és Jézus nem házasodtak össze –

Mária Magdaléna Evangéliuma

egyetlen ősi szöveg sem említi őket férjként és feleségként. De Mária a tanítványok közé tartozott, akinek Jézus mély teológiai összefüggéseket fedett fel. Mária evangéliuma azt sugallja, hogy Mária Magdolna jobban, mélyebben értette Jézus szavait, mint a többi apostol, és a tanokat hirdette is.

Mária evangéliumának egy része kopt nyelven maradt fenn. A beszámolót az ötödik században másolták papiruszra. A kairói régiség piacon 1896-ban tűnt fel, amikor is egy német tudós vásárolta meg. Először 1955-ben hozták nyilvánosságra.

Az evangélium egy másik része a harmadik századból való, görögül íródott, és szintén Egyiptomban leltek rá. A harvardi professzorasszony becslései szerint az eredeti szöveg 125 és 175 között születhetett. Összehasonlításképpen: az Újszövetség evangéliumai az első századból származnak.

Mária evangéliuma teljes terjedelmében nem ismert, a beszámoló körülbelül fele elveszhetett. A fennmaradt szöveg Jézus tanításait a belső lelkiséghez vezető útként interpretálja. A többi evangéliummal ellentétben a test feltámadásáról nem tesz említést, a lélek feltámadását és a testtől való elválását hirdeti.
Tagadja többek között Krisztus második eljövetelét. Mária evangéliumából ugyancsak hiányzik a keresztény teológiában központi szerepet játszó bűn és bűnhődés gondolatkör is.

A kereszténységre 325-ben áttérő Róma császára, Nagy Konstantin kérte fel az egyházatyákat az Újszövetségbe bekerülő dokumentumok kiválasztására. Ekkor döntöttek Máté, Márk, Lukács és János evangéliumának kiválasztásáról.

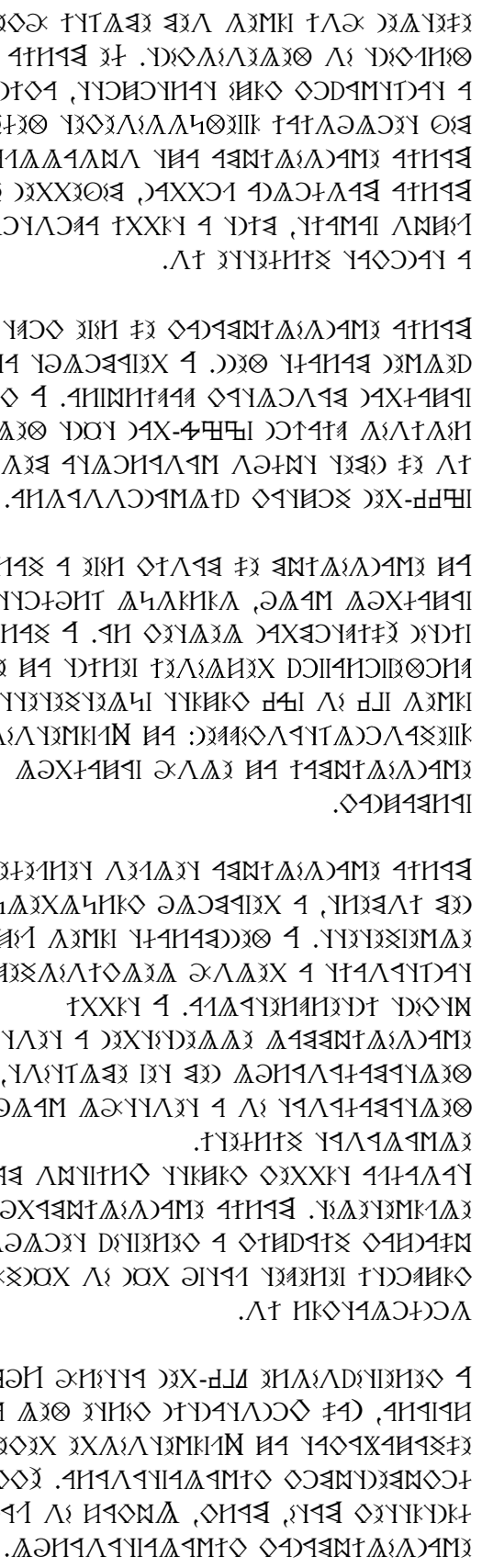

http://www.geographic.hu/index.php?act=napi&rov=3&id=7114&PHPSESSID=b931af636166b13fc08450878ed114b7

Mária Magdaléna Evangéliuma

(A kézirat első hat oldala – az első három fejezetet tartalmazza – elveszett. A meglévő szövegek a 7. oldalon kezdődnek.)

4. Fejezet

... El fog pusztulni majd az anyag, vagy sem?

22. *A Megváltó azt mondta: „Az egész természet, minden forma és valamennyi teremtmény egymásban és együtt létezik, és ismét feloldódik majd saját gyökereiben.*

23. *Az anyag egyedül a puszta természete miatt oldódik fel a saját gyökerekben.*

24. *Akinek füle van, hallja meg, hadd hallja."*

25. *Péter azt mondta neki: „Mivel mindent elmagyaráztál már nekünk, mondd el még azt is: mi a világ bűne?"*

26. *A Megváltó így szólt: „Nem létezik bűn, azonban ti vagytok azok, akik a bűnt megteremtik, amikor olyan dolgokat tesztek, mint a házasságtörés, melyet bűnnek neveznek.*

27. *Ez az, amiért a Jóságos eljött közétek, minden természet esszenciájaként, azért, hogy visszaadja azt saját gyökereinek."*

28. *Ezután folytatta és azt mondta: „Ezért betegedtek meg és haltok meg, mivel megfosztattatok attól, aki képes meggyógyítani benneteket.*

29. *Akinek értelme van a megértésre, értse meg.*

30. *Az anyag szüli a szenvedélyt, mely nem egyenrangú, valami olyasmiből ered, ami a természet ellentéte. Ezután zavar támad az egész testében.*

ᛗᛅᚱᛁᛅ ᛗᛅᚷᛏᛅᛚᛅᚾᛅ ᛗᛁᚱᛅᛚ

(ᚴᛅᛚᛅᛋᛁᚾᛅᚱᛅᚾᛅᚾ – ᛗᛅᛋᛏᛅᛚᛅᛋ ᚾᛅᚱ ᚴᛅᛚᛅᛋ ᚾᛅᚱᛁᚾᛅᚱᚴᛅ ᛅ.
ᚾᚾᛁᛋᛁᛅᛋ – ᛗᛅᚱᛁᛅᚴᛅᛚᛅᚾᛅᚾ ᚾᛁᚾᛁᛅᚱᛁᛅᚴ ᛅᛋᛁᛅᚱᛅᚾᛅᛋ.
ᚴᛅᛚᛅᛋᛏᛅᛚᛅᛋ .᛭ ᛅ ᚴᛁᛚᛅᛋᛁᚴᛁ ᚴᛅᚱᛁᛅᛚᛅᛋ ᛅ
(.ᚴᛁᚴᛅᚴᛅᚱᛁᛅᚴ

ᚾᛅᚱᛁᛅᚾ .᛬

... ᛋᛅᚴ ᛅᚾ ᛏᛅᛚᛅᚾ ᛏᛁᛅᚴᚾᛁᚴᛅ ᛚᛅᚴ᛭ ᛅᚾ,
ᚴᛅᛚᛅ ᛅᚾ ᛏᛅᛚᛅᚾ ᛏᛁᛅᚴᚾᛁᚴᛅ ᛅ ᛚᛅᛋᛏᛅᛚᛅᚾᛅᚾ ᛅᚾ ᛋᛅᚴᛅᚾᛅᚾ ᛅᚾ ᛋᛅᚴᛅᚾ

31. *Ezért mondtam azt nektek, hogy Legyetek igen bátrak, és ha elbátortalanodnátok, legyetek mégis bátrak a természet különféle formáinak jelenlétében.*

32. *Akinek füle van a hallásra, hallja meg."*

33. *Amikor az Áldott ezt mondta, mindannyiukat köszöntötte, mondván: „Béke legyen veletek. Fogadjátok magatokba az én békémet.*

34. *Óvakodjatok attól, hogy bárki is félre vezessen benneteket azt mondván, hogy íme, itt vagyok, vagy ott vagyok! Mivel az Emberfia bennetek van.*

35. *Kövessétek őt!*

36. *Azok, akik keresik, megtalálják őt.*

37. *Menjetek és hirdessétek a Királyság evangéliumát.*

38. *Ne fektessetek le semmiféle törvényt azon kívül, melyre én mutattam rá számotokra, és ne adjatok törvényeket, miként a törvényhozók, nehogy rátok erőltessék azokat."*

39. *Amikor ezeket mondta, eltávozott.*

5. fejezet

1. *Ők azonban bánkódtak. Mélyen zokogtak, mondván: „Hogyan menjünk a zsidók közé és hirdessük az Emberfia Királyságának evangéliumát? Ha nem kímélték őt, hogy kímélnek majd minket?"*

2. *Akkor Mária felállt, köszöntötte valamennyiüket, és azt mondta testvérének: „Ne sírj és ne bánkódj, ne is tétovázz, mivel az Ő kegyelme teljességében veled lesz és megvéd téged.*

3. *Inkább hirdessük az Ő nagyságát, mivel felkészített bennünket, és tegyük önmagunkat Férfiakká."*

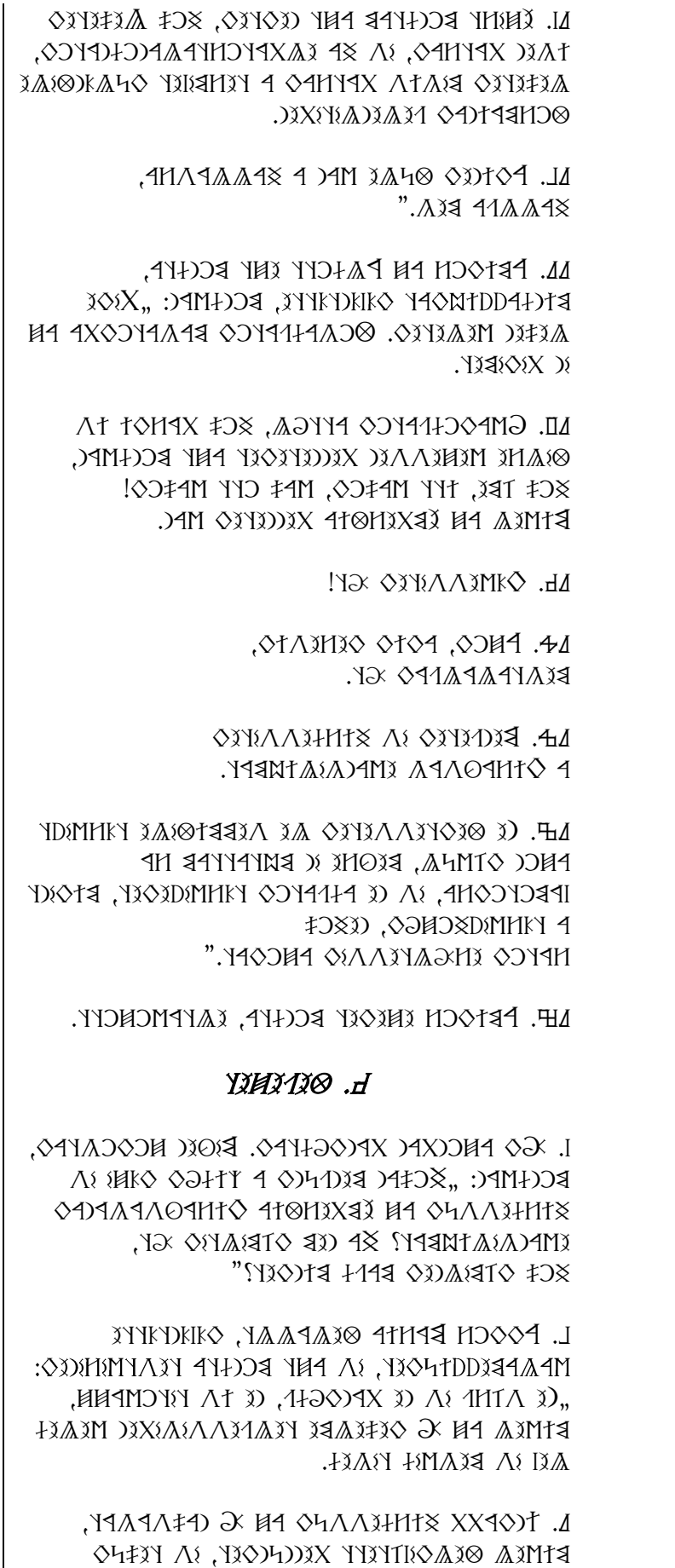

4. *Amikor Mária ezt mondta, szívüket a Jóságos felé fordította, és elkezdték megvitatni a Megváltó szavait.*

5. *Péter azt mondta Máriának: „Nővér, tudjuk, hogy a Megváltó jobban szeretett téged, mint a többi nőt.*

6. *Mondd el a Megváltó szavait, melyekre emlékszel, melyeket ismersz, ám mi nem, vagy pedig nem hallottuk azokat.”*

7. *Mária válaszolt, mondván: „Ami rejtett előttetek, kinyilvánítom számotokra.”*

8. *És elkezdett beszélni hozzájuk, ezekkel a szavakkal: „Én – mondta – láttam az Urat egy látomásban és azt mondtam Neki, Uram, láttalak ma egy látomásban. Ő válaszolt és azt mondta nekem:*

9. *’Áldott vagy, mert nem remegtél meg a látványom miatt. Mivel ahol az ész, ott van a kincs.’*

10. *Azt mondtam Neki: ’Uram, hogy van az, aki nézi, hogyan látja valaki a látomást, a lélek vagy a szellem által?”*

11. *A Megváltó válaszolt, mondván: ’Nem a lélek által látja és nem is a szellem által, hanem a tudat az, a kettő között, amely látja a látomást és ez […]’”*

(a kézirat 11-14. oldala hiányzik)

8. Fejezet

… ezt.

10. *És a vágy mondta: „Nem láttam alászállásodat, de most látom felemelkedésedet. Miért hazudsz, hiszen hozzám tartozol?”*

11. *A lélek válaszolt, mondván: „Láttalak téged. Te nem láttál engem és nem is ismertél fel engem. Szolgáltalak téged, mint egy öltözet ruha és nem ismertél fel engem.”*

(Ottendorf Máté 11-14. oldala)

8. Fejezet

…ezt.

10. „Ne sírj, mert most látom felemelkedésedet. Miért hazudsz, hiszen hozzám tartozol?”

11. A lélek válaszolt, mondván: „Nem ismertél fel engem. Szolgáltalak téged, mint egy öltözet ruha és nem ismertél fel engem.”

12. *Amikor ezt mondta, a (lélek) eltávozott nagy vidáman.*

13. *Azután ismét eljött a harmadik erő, melyet tudatlanságnak hívnak.*

14. *Az erő megkérdezte a lelket, mondván: „Hová mész? Meg vagy kötve a bűnben. Meg vagy kötve; ne ítélj!”*

15. *És a lélek azt mondta: „Miért ítélsz te engem, habár én nem ítéltem?*

16. *Meg vagyok kötve, habár én nem kötöttem.*

17. *Nem ismertek fel. Ám én felismertem, hogy a Mindenség feloldódik, a földi és a mennyei dolgok egyaránt.“*

18. *Amikor a lélek a harmadik erő fölé került, felment és látta a negyedik erőt, mely hét alakot öltött.*

19. *Az első a sötétség, a második a vágy, a harmadik a tudatlanság, a negyedik a halálos izgalom, az ötödik a test királysága, a hatodik a test esztelen bölcsessége, a hetedik a haragos bölcsesség.*
Ez a harag hét ereje.

20. *Megkérdezték a lelket: „Honnan jössz, emberek gyilkosa, vagy hová mész, tér meghódítója?*

21. *A lélek válaszolt, mondván: „Ami elvakított engem, elpusztíttatott, ami félrevezetett engem, legyőzettetett,*

22. *És a vágyam megszűnt, és a tudatlanságom meghalt.*

23. *Egy eónban egy világból bocsátottak szabadon, és egy Típus a típusból, és a felejtés béklyójából, mely múlandó.*

24. *Mostantól kezdve eljutok az idő, az évszak, az eón többi részéhez, csendben.”*

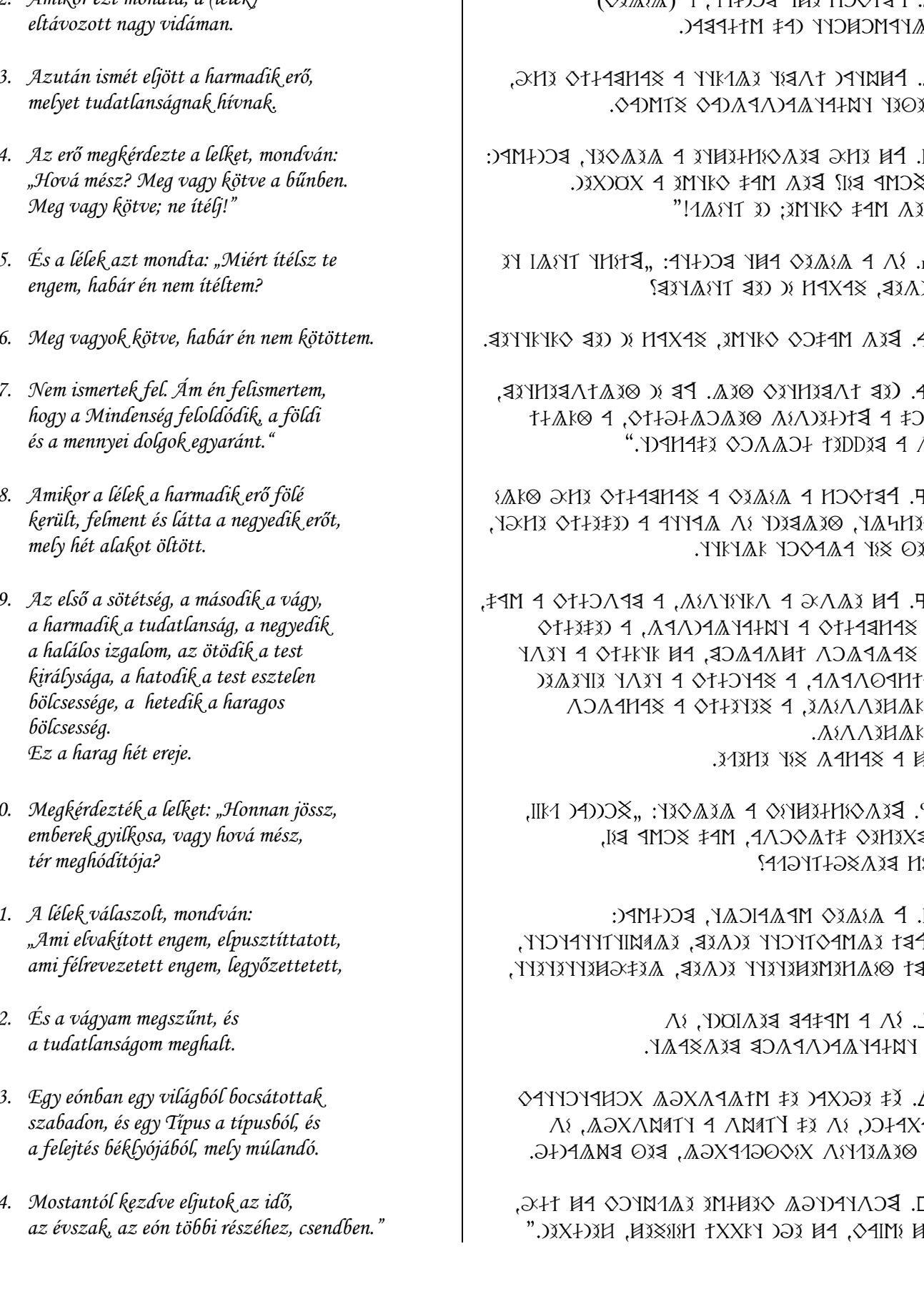

9. fejezet

1. *Amikor Mária ezeket mondta,*
hallgatásba merült, mivel elérkezett
az idő, amikor a Megváltó szólt hozzá.

2. *Ám András válaszolt és azt mondta*
fivérének: „Mondd el, amit mondani szeretnél
azzal kapcsolatban, amit ő mondott.
Ami engem illet, nem hiszem, hogy
a Megváltó ezt mondta volna. Bizony, ezek
a tanítások furcsa gondolatok.”

3. *Péter válaszolt és ugyanezekkel*
a dolgokkal kapcsolatban beszélt.

4. *A Megváltóról kérdezte őket.*
„Valóban bizalmasan beszélt egy nőhöz és
nem nyíltan hozzánk? Hozzá kellene
fordulnunk és őrá figyelnünk?
Jobban szerette őt, mint minket?”

5. *Akkor Mária felzokogott és azt*
mondta Péternek: „Testvérem, Péter,
mit gondolsz? Azt hiszed, mindezt én
magam találtam ki a szívemből,
vagy netán hazudok
a Megváltóval kapcsolatban?”

6. *Lévi válaszolt és Péternek mondta:*
„Péter, mindig is forróvérű voltál.

7. *Látom, úgy küzdesz a nővel, mintha*
az ellenfeled lenne.

8. *Ha azonban a Megváltó méltónak*
találta, akkor valójában miért
utasítod vissza őt? Bizonyára a Megváltó
nagyon jól ismeri.

9. *Ez az, amiért jobban szerette őt,*
mint minket. Inkább szégyelljük el magunkat
és hirdessük a tökéletes Embert,
és legyünk önállóak, miként Ő parancsolta
nekünk és hirdessük az evangéliumot,
semmilyen más szabályt ne fektessünk le
azon kívül, amit a Megváltó mondott.”

ΥΙΜΙΛΟ .Η

Ι. Ρέτερ ιτιμαρ ισ ο ρεμεμβερ ηοω ιτ ωας ρεαδυ
ωηεν τηε ωομαν ωας ινσπιρεδ το σπεακ. Τηε
Σαϊνταρ ρεσπονδεδ ανδ σαιδ το τηε ρεστ οφ
τηεμ, "Ιφ ηε ωας ωορτηυ οφ βεινγ ρραισεδ
βψ τηε Σαϊνταρ, ωηο ισ ωε τηεν το δισαγρεε
ωιτη τηε Σαϊνταρ ωηεν ηε σπεαχς ιν ηερ ναμε?
Ιτ ισ ωελλ κνοων τηατ τηε Σαϊνταρ λοϖεδ ηερ
μορε τηαν ωε δο. Ωε σηουλδ βε ασηαμεδ οφ
ουρσελϖες ανδ ρυβλιση τηε ρερφεκτ Μαν, ανδ
λιϖε ας ηε χομμανδεδ υς ανδ ρρεαχη τηε
γοσπελ ωιτηουτ λαιδινγ ανψ ρρεσχριπτιον
ωιτηουτ τηοσε οφ τηε Σαϊνταρ. Ηε σποκε
ωιτη υς ας ηε ωας ωιλλινγ το σπεακ ωιτη υς
ανδ ρρεφερρεδ νοτ το ρρεσχριβε ανψ τηινγ
βεσιδες τηοσε τηινγς ωηιχη ηε ιμπλαντεδ
ιν υς.

Ι. Ρέτερ ιτιμαρ ισ ο ρεμεμβερ ηοω ιτ ωας ρεαδυ
ωηεν τηε ωομαν ωας ινσπιρεδ το σπεακ. Τηε
Σαϊνταρ ρεσπονδεδ ανδ σαιδ το τηε ρεστ οφ
τηεμ, "Ιφ ηε ωας ωορτηυ οφ βεινγ ρραισεδ
βψ τηε Σαϊνταρ, ωηο ισ ωε τηεν το δισαγρεε
ωιτη τηε Σαϊνταρ ωηεν ηε σπεαχς ιν ηερ ναμε?
Ιτ ισ ωελλ κνοων τηατ τηε Σαϊνταρ λοϖεδ ηερ
μορε τηαν ωε δο. Ωε σηουλδ βε ασηαμεδ οφ
ουρσελϖες ανδ ρυβλιση τηε ρερφεκτ Μαν, ανδ
λιϖε ας ηε χομμανδεδ υς ανδ ρρεαχη τηε
γοσπελ ωιτηουτ λαιδινγ ανψ ρρεσχριπτιον
ωιτηουτ τηοσε οφ τηε Σαϊνταρ. Ηε σποκε
ωιτη υς ας ηε ωας ωιλλινγ το σπεακ ωιτη υς
ανδ ρρεφερρεδ νοτ το ρρεσχριβε ανψ τηινγ
βεσιδες τηοσε τηινγς ωηιχη ηε ιμπλαντεδ
ιν υς.

Ι. Ρέτερ ιτιμαρ ισ ο ρεμεμβερ ηοω ιτ ωας ρεαδυ
ωηεν τηε ωομαν ωας ινσπιρεδ το σπεακ. Τηε
Σαϊνταρ ρεσπονδεδ ανδ σαιδ το τηε ρεστ οφ
τηεμ, "Ιφ ηε ωας ωορτηυ οφ βεινγ ρραισεδ
βψ τηε Σαϊνταρ, ωηο ισ ωε τηεν το δισαγρεε
ωιτη τηε Σαϊνταρ ωηεν ηε σπεαχς ιν ηερ ναμε?
Ιτ ισ ωελλ κνοων τηατ τηε Σαϊνταρ λοϖεδ ηερ
μορε τηαν ωε δο. Ωε σηουλδ βε ασηαμεδ οφ
ουρσελϖες ανδ ρυβλιση τηε ρερφεκτ Μαν, ανδ
λιϖε ας ηε χομμανδεδ υς ανδ ρρεαχη τηε
γοσπελ ωιτηουτ λαιδινγ ανψ ρρεσχριπτιον
ωιτηουτ τηοσε οφ τηε Σαϊνταρ. Ηε σποκε
ωιτη υς ας ηε ωας ωιλλινγ το σπεακ ωιτη υς
ανδ ρρεφερρεδ νοτ το ρρεσχριβε ανψ τηινγ
βεσιδες τηοσε τηινγς ωηιχη ηε ιμπλαντεδ
ιν υς.

10. És amikor meghallották ezt, elindultak, hogy hirdessenek és prédikáljanak.

Fordította: Arany László

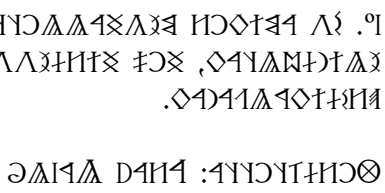

Forrás: http://www.thenazareneway.com/the_gospel_of_mary_magdalene.htm

http://aranylaci.freeweb.hu/mary-magdalane/mary-magdalane.htm

Nikodémus Evangéliuma

Ez az „evangélium” fennmaradt a görög, szíriai, kopt és örmény nyelveken írt kéziratokban, melyekben „Pilátus aktái" címmel található. Az ortodoxnak nevezett egyházban Epiphanius (Kr. u. 375) egyházatya magát Nikodémust, Jézus tanítványát nevezi szerzőként.
Eusebius (Kr. u. 295) „Egyháztörténet”-e is megemlíti (I. 9, 1. . . IX. I. 1: 7, 1) azzal a hozzáadással, hogy „Pilátus aktáiról” már jó sok idővel őelőtte beszéltek a gnosztikusok és oktatókönyveikben is tanították.
Az evangéliumban leírt történetet azonban megerősíti Tibériusz császárnak Poncius Pilátushoz irt levele melynek pontos szöveget közli a Vindobon Codex, és Koppenhágában 1804-ben közölte ezt a régi iratot A. Birch „Auctarium codicis apocryphi N. T. Fabriciani” címen.
„Nikodémus Evangéliumát” J. A. Favricius, „Codex Apocryphus N. T.” (Hamburg 1719) művéből a 23. és a következő oldalakon közölt szövegének magyar nyelvre való fordításával adjuk át az igazságot keresőknek.

Nikodémus Evangéliuma

Első rész

I.

1. Miután a főpapok és írástudók tanácsa
összegyűlt, Anás, Kajafás, Semes, Dothaim
és Gamaliel, Júdás, Lévi és Neftali,
Alejandro és Jairo, valamint a többi
zsidók, mind megjelentek Pilátus előtt
vádolva Jézust valótlanságokkal –
így mondták: „Ismerjük, hogy ez az ember
Józsefnek, az ácsnak fia és Máriától
született, de ő saját magát Isten fiának
és királynak mondja, megszentségteleníti a
szombatot és még atyáink törvényét is el
akarja törölni."
„Miként akarja eltörölni a törvényeiteket?"
- kérdezte Pilátus.
„A mi törvényünk tiltja a szombati napon
való gyógyítást és ez a gonosz
bűvöléssel meggyógyította a sántákat,
púposokat, bénákat, vakokat, süketeket,
némákat és megátalkodottakat
a szombatnapon."

„Miféle gonosz bűvöléssel gyógyított?" –
kérdezte Pilátus.
„Ez egy mágus, Belzebúb jóvoltából –
és ő a gonosz szellemek ura, aki elűzi
őket és mindegyik engedelmeskedik neki" –
mondták a zsidók.
„Nem lehet a démonokat elűzni egy
tisztátalan szellem erejével, hanem csak
a segítő Isten jóvoltából"
- mondta nekik Pilátus.

2. Akkor a zsidók így fordultak
Pilátushoz:
„Kérjük felségedet, hogy őt a Te
törvényszéked elé hozhassuk
kihallgatásra."
Maga elé hívta ekkor Pilátus őket és
így szólt hozzájuk:
„Mondjátok meg nekem azt, hogy én - aki csak
egy helytartó vagyok - miképpen tudjak
kihallgatni egy királyt?"
„Mi nem azt mondtuk, hogy ő király, hanem
hogy ő állítja ezt magáról"

- felelték a zsidók.
Ekkor Pilátus odahívta udvarmesterét
és parancsolá:
„Vezesd elő hozzám Jézust a teljes udvari szokás
szerint”.
Kiment akkor az udvarmester, s amint
megismerte Jézust, hódolattal illette;
levette magáról hosszú palástját,
azt leterítvén előtte a Földre így szólt
Jézushoz:
„Uram! Taposs át rajta és lépj be, mert
hív Téged a helytartó.”
Amikor a zsidók látták, hogy mit csinált
az udvarmester, ordítani kezdtek és
azt kiabálták Pilátus felé:
„Miért hivatod ezt az udvarmester
által, amikor egy kikiáltóval kellett
volna berendelni?… Tudod-e, hogy
udvarmestered hódolattal illette,
leterítette palástját eléje a Földre és
kérte, hogy taposson át rajta úgy, mintha
a király volna?”

3. *Pilátus hivatta az udvarmestert és*
kérdezte tőle:
„Miért vezetted így elém és miért terítetted
palástodat a Földre Jézus lábai
alá?”
Az udvarmester így felelt:
„Kormányzó Uram! Amikor Jeruzsálembe
küldtek Alejandro kísérőjeként, láttam
őt szamárháton a városba jönni
a virágágakkal kezükben örömben
rivalgó zsidógyerekek közepette, mialatt
sokan elébe terítették ruháikat és azt
kiáltozták: ’Ments meg minket Te, ki
a magasságban lakozol!
Áldott az, aki az Ur nevében jön!’”

4. *A zsidók ekkor megint ordítozni*
kezdtek és azt mondták
az udvarmesternek:
„A zsidók gyerekei a saját nyelvükön
kiáltoztak. Hogyan értetted meg te ezt
görögül?”
Az udvarmester így válaszolt:
„Megkérdeztem egy zsidót, hogy mit
kiabálnak és ő görögre fordította
nekem.”
Pilátus kérdezte akkor a zsidókat:

„Hogyan mondják azt héberül, amit kiáltoztak?”
„Hosanna membrome; baruchamma, Adonai” - mondták.
„Na és mit jelent ‘hosanna’, meg a többi?” - kérdezte Pilátus.
„Ments meg minket Te, aki a magasságban lakozol, áldott az, aki az Úr nevében jön” - felelték a zsidók.
„Ha ti magatok tanúsítjátok azt az igazságot, amit a gyerekeitek kiáltoztak, akkor miben hibázott az udvarmester?” - kérdezte Pilátus a zsidóktól, de azok nem tudtak válaszolni, hallgattak.
Akkor Pilátus az udvarmesterhez fordult és mondta:
„Menj és vezesd elém őt úgy, amint jónak véled”.
Kiment megint az udvarmester és ugyanúgy cselekedett, mint előbb, mondva:
„Lépj be Uram… a helytartó hív Téged!”

5. *De abban a pillanatban, amikor Jézus a palotába lépett, mialatt a zászlótartók kezükben tartották a zászlókat és a rúdra erősített képeket (standardok), a zászlók és a képek meghajoltak és hódoltak Jézusnak. A zsidók ordítozva szidalmazták a zászlótartókat.*
Pilátus így szólt hozzájuk:
„Nem csodálkoztok azon, hogy a zászlók és képek meghajtva magukat, miképpen hódoltak Jézusnak?”
„Láttuk nagyon jól, hogy azok miképpen hajoltak meg és tisztelegtek neki” - felelték a zsidók.
Ekkor Pilátus maga elé rendelte a zászlótartókat és azt kérdezte tőlük:
„Miért cselekedtétek ezt?”
A zászlótartók így feleltek:
„Mi görögök vagyunk és Isteneinket szolgáljuk. Miként hódolnánk mi ennek? … De tudd meg, hogy mialatt mi tartottuk a képeket és zászlókat, azok maguktól meghajoltak és hódoltak neki.”

6. *Akkor Pilátus a zsinagóga főihez és véneihez szólt így:*

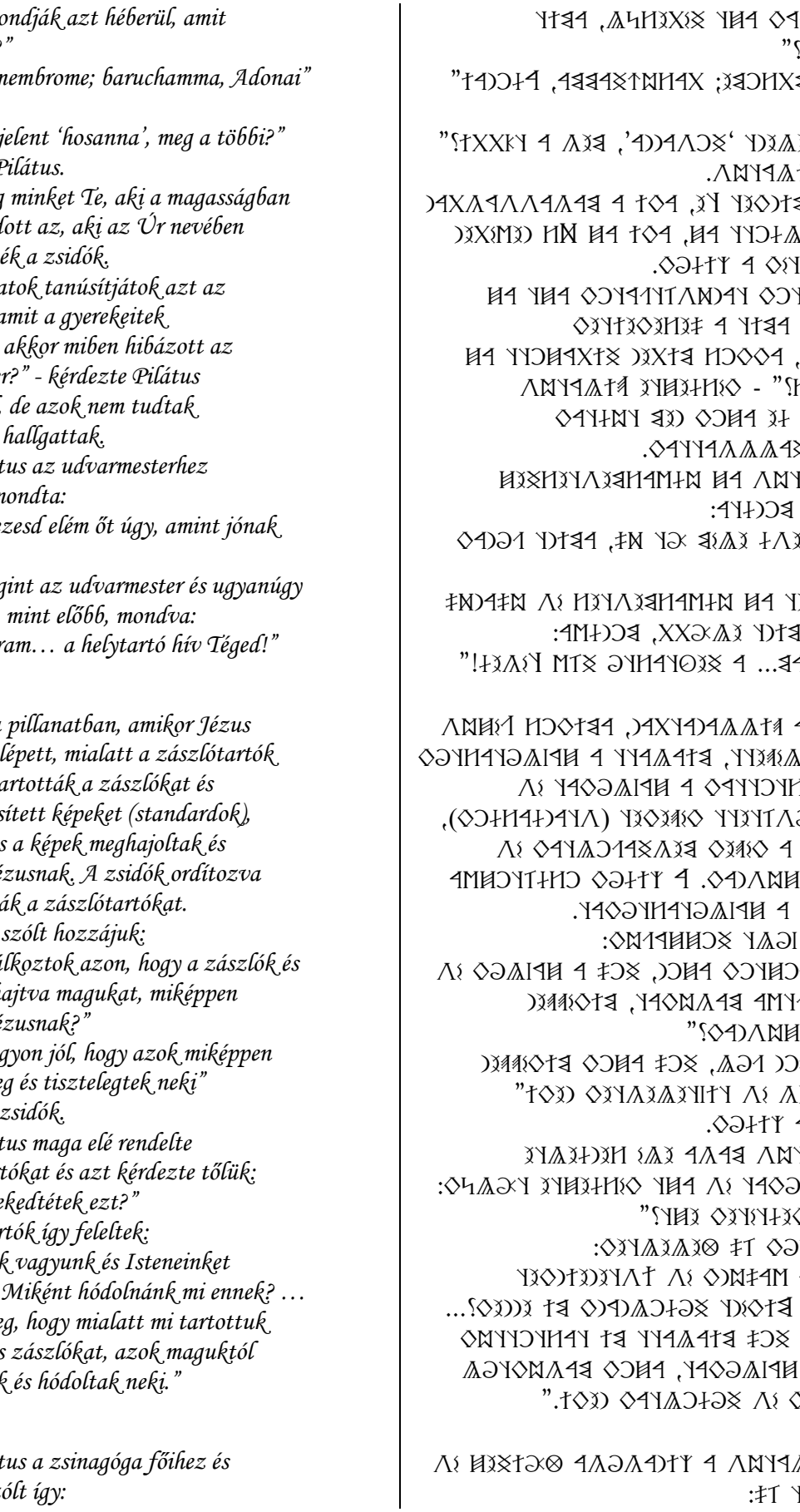

„Válasszatok ki magatok közül erős és hatalmas férfiakat és legyenek azok a zászlótartók, és majd meglátjuk, hogy a zászlók és képek meghajolnak-e megint maguktól?”
Kiválasztottak akkor a zsidók vénei 12 erős és hatalmas embert a népükből, akik átvették a zászlókat megoszolva, hat-hat egy csoportba és felálltak a helytartó törvényháza elé.
Pilátus pedig udvarmesterének szólt: „Vidd ki őt a pretóriumból és vezesd be újra olyan formán, ahogyan jónak véled.”
És Jézus az udvarmester által kísérve kiment a pretóriumból. Ekkor Pilátus odahívta magához azokat a görögöket, akik előbb tartották a zászlókat és képeket és mondta nekik:
„Megesküdtem a császár életére, hogy ha nem hajolnak meg a zászlók és a képek Jézus bejövetelekor - lefejeztetlek titeket.” – és ismételten elrendelte, hogy vezessék eléje Jézust.
Az udvarmester ugyanúgy viselkedett, mint az előbbi alkalommal és nagyon kedvesen kérte Jézust, hogy taposson át az ő leterített palástján megint.
Jézus pedig átment a paláston és bejött az épületbe.
Abban a pillanatban megint meghajoltak a zászlók és a képek és így hódoltak neki.

II.

1. *Amikor Pilátus meglátta ezt, szörnyen megijedt és el akarta hagyni a törvényházat. Mialatt azon gondolkodott, hogy feláll és elmegy, feleségétől érkezett ez az üzenet: „Ne avatkozz bele ennek az igazságosnak a dolgába, mert sokat szenvedtem az éjszaka ezen ügy miatt.”*
Ekkor Pilátus odahívta a zsidókat és mondta nekik:
„Tudjátok jól, hogy feleségem könyörületes és sokkal vallásosabb, mint ti, zsidók.”
A zsidók azt felelték:
„Igen, tudjuk.”
Pilátus így folytatta:

I.

1. Amikor Pilátus meglátta ezt, szörnyen megijedt és el akarta hagyni a törvényházat. Mialatt azon gondolkodott, hogy felállt és elmegy, feleségétől érkezett ez az üzenet: „Ne avatkozz bele ennek az igazságosnak a dolgába, mert sokat szenvedtem az éjszaka ezen ügy miatt.”
Ekkor Pilátus odahívta a zsidókat és mondta nekik:
„Tudjátok jól, hogy feleségem könyörületes és sokkal vallásosabb, mint ti, zsidók.”
A zsidók azt feleltek:
„Igen, tudjuk.”
Pilátus így folytatta:

„Hát akkor tudjátok meg, hogy az én feleségem a következő üzenetet küldte nekem:
„Ne avatkozz ennek az igazságosnak a dolgába, mert az éjjel sokat szenvedtem ezen dolog miatt.”
A zsidók erre azt mondták:
„Nem mondtuk-e Neked, hogy ez egy mágus? Biztosan varázsolt a feleségednek valami agyrémes álmot.”

2. *Pilátus akkor odahívta Jézust és kérdezte tőle:*
„Hogy van az, hogy ezek tanúbizonyságot tesznek ellened? …Nem felelsz semmit?”
Jézus azonban így válaszolt:
„Ha nem lenne hatalmuk erre, semmit sem mondhatnának, de mindenkinek van szája a jó és a gonosz beszédre, ők majd látni fogják.”

3. *Ekkor a zsidók vénei válaszoltak Jézusnak így:*
„Mit jeleni az, hogy mi majd meglátjuk? Először is Téged a paráznaság hozott a világra; másodszor a Te betlehemi születésed egy nagy gyermekgyilkosságot okozott; harmadszor a Te apád József és anyád Mária Egyiptomba menekültek, mert veszélyezve érezték magukat a nép között.”

4. *Voltak ott jelen azonban jóakaratúak is a zsidók között, akik így mondták:*
„Mi nem hisszük azt, hogy paráznaságból született, mert tudjuk azt, hogy mikor József megházasodott Máriával, Mária már terhes volt, de nem paráznaságból.”
Ekkor Pilátus azokhoz a zsidókhoz szólt, akik a paráznaságból való születést állították:
„Tehát nem igaz az, amit mondtok, mert megtartották a házasságot, amint a ti népetekből valók bizonyítják.”
Ánás és Kajafás válaszoltak Pilátusnak így:
„Mi mindnyájan azt hirdetjük, hogy paráznaságból született, de ezek nem hisznek nekünk, mert ezek prozeliták és az ő tanítványai.”

Odahívta akkor Pilátus Anást és Kajafást és azt kérdezte tőlük: „Mit jelent az a szó, hogy prozelita?” Azok így feleltek: „Azt jelenti, hogy azok görög szülők gyermekei, akik zsidók lettek.” Azok pedig, akik azt állították, hogy Jézus nem született paráznaságból a következők voltak: Lázár, Aster, Antal. Santiago, Amnes, Zeras, Sámuel, Izsák, Finees, Crispo, Agripa és Júdás - és azt mondták: „Mi nem születtünk prozélitáknak, hanem zsidó szülők gyermekei vagyunk és az igazságot mondjuk, mivel ott voltunk József és Mária házasságkötésénél.”

5. *Odahívta magához Pilátus akkor ezt a tizenkettőt, akik azt állították, hogy Jézus nem született paráznaságból és azt mondta nekik: „Kérlek benneteket, hogy esküdjetek a Cézár életére, hogy igaz-e az állításotok, hogy nem született paráznaságból?” Azok így feleltek: „A mi törvényünk tiltja az esküttevést, mert az bűn, de hagyd, hogy ők esküdjenek a Cézár életére – mondva – hogy nem igaz a mi beszédünk és halálos bűnösök vagyunk.” Pilátus akkor Anáshoz és Kajafáshoz fordult, kérdezve: „Semmit sem feleltek erre?” Azok visszamondták: „Te ezeknek adsz hitelt, akik Jézus törvényes születését bizonyítják, mialatt mi mindnyájan azt kiáltjuk, hogy paráznaságból született, hogy ez egy mágus és magát Isten Fiának nevezi.”*

6. *Kiutasította ekkor Pilátus a pretóriumból mind a zsidók sokaságát – kivéve ezt a tizenkettőt, akik tagadták a paráznaságból való eredetet és Jézust elválasztotta tőlük. Azután így szólt hozzájuk: „Mi az okuk ezeknek, hogy Jézust meg akarják ölni?” „Gyűlölik Őt azért, mert szombaton is gyógyít” - felelték ezek.*

„A jócselekedeteiért akarják megölni?”
– kérdezte Pilátus.

III.

1. *Pilátus megdühödve ment ki a pretóriumból és azt mondta a zsidóknak: „Az égen ragyogó Napot hívom tanúnak arra, hogy én ebben az emberben semmi bűnt nem találok.”*
   A zsidók felelték:
   „Ha nem lenne egy bűnöző, nem adtuk volna át Neked”.
   Így szólt akkor Pilátus:
   „Vigyétek el és ítéljétek el a ti törvényeitek szerint.”
   „Nekünk nincs megengedve az, hogy valakit megöljünk” - mondták a zsidók.
   „Nektek megtiltotta Isten, hogy öljetek és nekem nem?” - felelt a helytartó.

2. *És ismét bement a pretóriumba. Magához hívta Jézust és kérdezte:*
   „Te vagy-e a zsidók királya?”
   „Magadtól mondod-e ezt, vagy mások mondták neked énrólam?” - kérdezte vissza Jézus.
   „Hát zsidó vagyok én talán? A Te néped és a főpapok adtak Téged a kezembe, mit cselekedtél?” - hangzott Pilátus szava.
   „Az én királyságom nem e világon van, mert ha itt lenne, az én híveim küzdenének azért, hogy ne legyek a zsidók kezébe adva, de az én királyságom nincs itt.”
   - felelé Jézus.
   „Tehát, Te király vagy?”
   - kérdezte Pilátus.
   „Te mondod, hogy király vagyok, de én azért születtem és azért jöttem a világra, hogy mindenki hallja a hangomat, aki az igazságból való” - felelte Jézus.
   „Mi az igazság?” - kérdezte Pilátus.
   „Az Igazság az égből származik”
   - felelte Jézus.
   „A földön nincs igazság?”
   - kérdezte Pilátus.
   Jézus felelé:
   „Láthatod, hogyan esnek ítélet alá azok, akik az igazságot szólják azok által, akik a földön a hatalmat gyakorolják.”

„A jócselekedeteiért akarják megölni?”
– kérdezte Pilátus.

.I

1. Pilátus megdühödve ment ki a pretóriumból és azt mondta a zsidóknak: „Az égen ragyogó Napot hívom tanúnak arra, hogy én ebben az emberben semmi bűnt nem találok.”
   A zsidók felelték:
   „Ha nem lenne egy bűnöző, nem adtuk volna át Neked”.
   Így szólt akkor Pilátus:
   „Vigyétek el és ítéljétek el a ti törvényeitek szerint.”
   „Nekünk nincs megengedve az, hogy valakit megöljünk” - mondták a zsidók.
   „Nektek megtiltotta Isten, hogy öljetek és nekem nem?” - felelt a helytartó.

2. És ismét bement a pretóriumba. Magához hívta Jézust és kérdezte:
   „Te vagy-e a zsidók királya?”
   „Magadtól mondod-e ezt, vagy mások mondták neked énrólam?” - kérdezte vissza Jézus.
   „Hát zsidó vagyok én talán? A Te néped és a főpapok adtak Téged a kezembe, mit cselekedtél?” - hangzott Pilátus szava.
   „Az én királyságom nem e világon van, mert ha itt lenne, az én híveim küzdenének azért, hogy ne legyek a zsidók kezébe adva, de az én királyságom nincs itt.”
   - felelé Jézus.
   „Tehát, Te király vagy?”
   - kérdezte Pilátus.
   „Te mondod, hogy király vagyok, de én azért születtem és azért jöttem a világra, hogy mindenki hallja a hangomat, aki az igazságból való” - felelte Jézus.
   „Mi az igazság?” - kérdezte Pilátus.
   „Az Igazság az égből származik”
   - felelte Jézus.
   „A földön nincs igazság?”
   - kérdezte Pilátus.
   Jézus felelé:
   „Láthatod, hogyan esnek ítélet alá azok, akik az igazságot szólják azok által, akik a földön a hatalmat gyakorolják.”

IV.

1. *És benthagyva Jézust a pretóriumban, kiment Pilátus a zsidókhoz és mondta nekik:*
„Én semmi bűnt nem találok benne.”
A zsidók így feleltek:
„Ez azt mondta, hogy hatalma van lerombolni a templomot és három nap alatt újra felépíteni azt.”
„Miféle templomot?” - kérdezte Pilátus.
„Azt, amelyet Salamon épített negyvenhat évig és ez azt mondja, hogy lerombolja és három nap alatt újra felépíti”
- felelték a zsidók.
„Ártatlan vagyok ennek az igaznak a vérétől, ti majd lássátok”
- felelé Pilátus.

2. *Azután Pilátus összehívta a véneket, a papokat és a levitákat és titokban azt mondta nekik:*
„Ne gondolkozzatok így, mert egyik vádatok sem érdemesíti halálra, mert mindegyik a gyógyításokra és a szombat megszentségtelenítésére vonatkozik.”
A vén papok és a leviták így válaszoltak:
„Ha valaki a Cézárt káromolja, méltó-e a halálra?”
„Méltó a halálra” - válaszolta Pilátus.
„Ha a Cézárt káromoló méltó a halálra, úgy tudd meg, hogy ez Istent káromolta”
- mondták a zsidók.

3. *Ekkor a helytartó megparancsolta, hogy a zsidók menjenek ki a pretóriumból és Jézust hívta be, mondva neki:*
„Mit csináljak Veled?”
„Cselekedj úgy, ahogy neked adatott!”
- felelte Jézus.
„Miként adatott nekem?” - kérdezte Pilátus.
Jézus felelte:
„Mózes és a próféták beszélnek az én halálomról és feltámadásomról”
A zsidók és akik hallották, azt kérdezték Pilátustól:
„Miért hallgatod tovább ezt a káromlást?”
„Ha ezek a szavak káromlások, akkor fogjátok el ti káromlás miatt, vigyétek

.II

I. ʼAz ʼAnnás és ʼKajfás a templomban
ülő papok és az egész nép
Jézust megkötözve
vezette Pilátus elé:
„Nem szabad nekünk megölnünk
a templomot.”
Pilátus Jézushoz szólt:
„Miféle templomot
mondtál, hogy lerombolsz?”
„Azt, amelyet Salamon
az Isten dicsőségére
felépítette.”
- Igen, azt.
„Ártatlan vagyok
az Isten templomának
vérétől, ti majd lássátok.”
- felelé Pilátus.

II. Ezután Pilátus
az ʼAnnás és ʼKajfás
papok és a levita
testvérek
és a vének
és a szolgák
és a szombat
megszentségtelenítésére
vonatkozik.”
A papok és a leviták
válaszolták:
„Ha valaki
a Cézárt
a szolgák
és a szolgák
és a szolgák
és

a zsinagógátokba és ítéljétek el
a törvényetek szerint" - felelte Pilátus.
A zsidók felelték:
„A mi törvényünkben az van írva, ha egy
ember vétkezik a másik ember ellen, egy
híján negyven ütést érdemel, de ha valaki
Isten ellen vétkezik, azt meg
kell kövezni."

4. *„Fogjátok el hát magatok és*
büntessétek meg, ahogy akarjátok!"
- mondta Pilátus.
A zsidók így válaszoltak:
„Mi azt akarjuk, hogy keresztre legyen
feszítve."
„Nem érdemli meg a keresztre feszítést"
- mondta Pilátus.

5. *Ekkor körülnézett a helytartó és*
látta körös-körül a zsidók csődületét és
azt is, hogy sokan sírnak a jelenlévők
között és felkiáltott:
„Nem mind az egész sokaság kívánja
halálát".
A zsidók vénei feleltek erre:
„Azért jöttünk mindnyájan, tömegesen, hogy
meghaljon."
„És miért haljon meg?"
- kérdezte tőlük Pilátus.
„Mert Isten Fiának és királynak nevezte
magát" - felelték a zsidók vénei.

V.

1. *Ekkor egy Nikodémus nevű zsidó állt*
a helytartó elé és így mondta:
„Mivel jóságos vagy, könyörgök, engedj
nekem néhány szót szólni."
„Beszélj!" - mondta Pilátus.
És Nikodémus így szólt:
„Én így beszéltem a vének, a leviták és
Izrael egész sokasága előtt
a zsinagógában: mit kívántok tenni ezzel
az emberrel? Ő oly csodákat és különös
dolgokat cselekszik, melyeket senki más
nem tudott tenni és nem lesz képes senki
sem ezekre. Hagyjátok Őt békében és ne
forraljatok semmit ellene, mert ha az
Ő csodái isteni eredetűek - megmaradnak
azok, de ha csak emberi dolgok, úgy

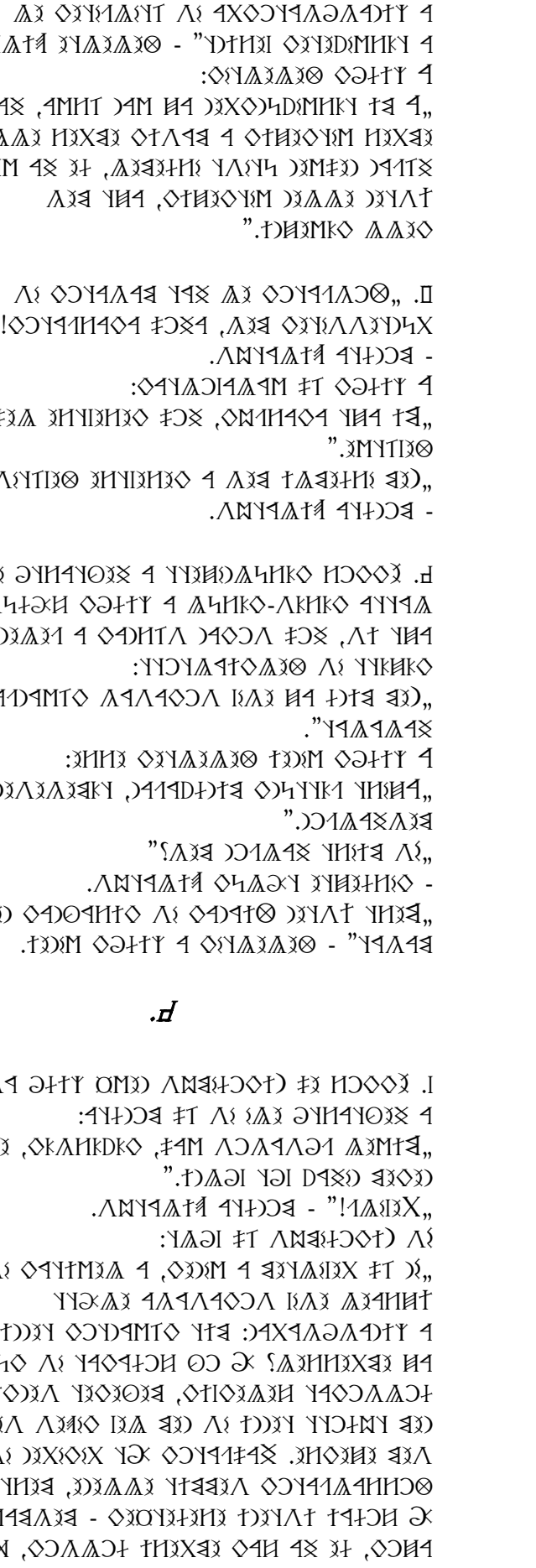

elenyésznek. Mert Mózes is, amikor Isten
által Egyiptomba küldetett, sok - Isten
által előbb jelzett - csodát művelt
a fáraó, Egyiptom királya előtt. És jelen
voltak a fáraó előtt James és Jambres,
akiket az egyiptomiak isteneknek
tartottak és Mózeshez hasonló
csodálatos dolgokat műveltek.
Mivel csodáik nem voltak isteni
eredetűek, elenyésztek azokkal együtt, akik
hitték azokat. - Ezért most bocsássátok
szabadon ezt az embert, mivel nem méltó
a halálra!"

2. *Ekkor a zsidók így szóltak Nikodémushoz:*
„Te ennek az embernek tanítványává lettél
és így az ő érdekében beszélsz."
„Hát akkor a helytartó is az Ő tanítványa
és az Ő védelmében beszél?"
„Nem a császár tette ebbe a méltóságba?"
- kérdezte Nikodémus.
A zsidók mérgesen vicsorgatták fogaikat
Nikodémus felé, amikor így szólt Pilátus:
„Miért vicsorgatjátok fogaitokat rája,
hallva az igazságot?"
„Legyen tied az ő igazsága és az ő része"
- mondták a zsidók Nikodémusnak.
„Legyen enyém, mint mondtátok. Ámén… Ámén."
– felelt Nikodémus.

VI.

1. *Azután a zsidók egyike lépett a helytartó*
elé és engedélyt kért, hogy szólhasson.
„Ha valamit akarsz mondani, beszélj!"
- mondta Pilátus.
És a zsidó így szólt:
„Harmincnyolc évig voltam egy hordágyra
dobva, tele fájdalommal. Mikor jött
Jézus, sok megszállott és mindenféle
betegséggel sújtott ember meggyógyult
általa. Akkor megszánt engem néhány fiatal,
felszedve hordágyamat és mindenemet,
elvittek Jézushoz. Jézus, ahogy
meglátott, megsajnált engem és így mondta:
'Vedd fel a te hordágyadat és járj'. És én
felvettem a hordágyamat és járok."
„Kérdezd meg őt, hogy milyen napon történt
ez?" - kiáltották a zsidók a helytartónak
… és a meggyógyult válaszolt így:

… ᛊᛁ ᛋ ᛒᛖᛚᛁᛖᛚᛖᛗ ᛋᛖᛗᛖᛚᛁᛒᛖ ᛚᛖ:
„ᛁᛗᛖ! - ᛏᛖᛚᛖᛗᛖᛗᛖᛋᛖᛗᛖᛚᛁᛒᛖ ᛋ ᛒᛖᛚᛁᛖᛚᛖᛗᛖᛋᛖᛗᛖᛚᛁᛒᛖ
᛫᛫᛫

„Egy szombat napon volt ez.”
„Nem mondtuk-e neked, hogy szombaton gyógyított és űzte az ördögöket?”
- mondták megint a zsidók Pilátusnak.

2. *De másik zsidó jött előre és mondta:*
„Én vak voltam, már vakon születtem.
Hangokat hallottam, de sohasem láttam semmit és Jézushoz érve nagy hangon kiáltottam neki ‘Dávidnak fia, könyörülj rajtam’… és Ő megsajnált engem.
Szememre tette a kezét és megnyílt a szemem – láttam!”
Megint másik zsidó jött előre és mondta:
„Meggörbült rokkant voltam és egy szavára kiegyenesedtem.”
Megint másik mondta:
„Leprás voltam és egy szavára kigyógyultam.”

VII.

Egy Berince (Veronika) nevű asszony kiáltott messziről:
„Vérfolyásos beteg voltam. Csak megérintettem palástját (szürjét) és elállt a vérzésem, ami pedig tizenkét év óta állandóan folyt.”
A zsidók kiabáltak közbe:
„Van egy szabálya a törvénynek, mely megtiltja a nőnek tanúkénti szereplését.”

VIII.

És a sokaságból sokan, férfiak és asszonyok kiabálva mondták:
„Ez az ember egy próféta, aki leigázza a démonokat és azok engedelmeskednek neki.”
Pilátus odamondta ezeknek:
„Miért nem engedelmeskednek a ti tanítómestereiteknek is?”
Azok így feleltek:
„Nem tudjuk”.
Sokan tanúsították azt is, hogy feltámasztotta Lázárt a sírból, miután már négy napja eltemették.
A helytartó igen ijedten mondta akkor a zsidók sokaságának:
„Miért akartok ti mindenáron ártatlan vért ontani?”

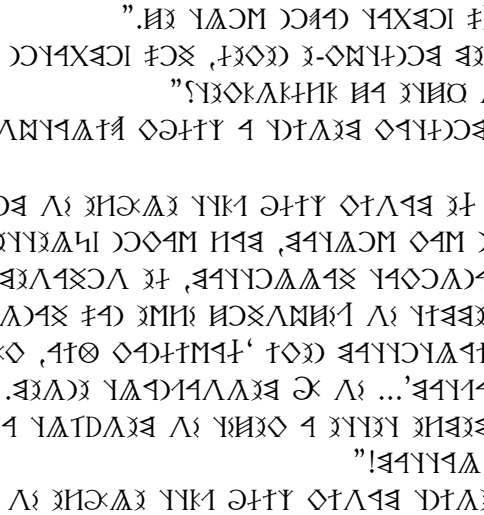

.4

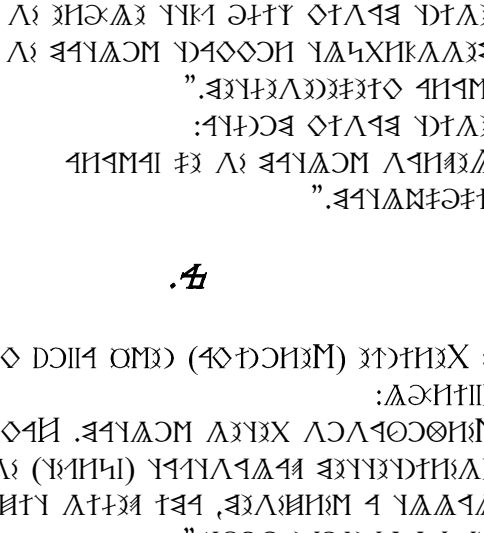

.5

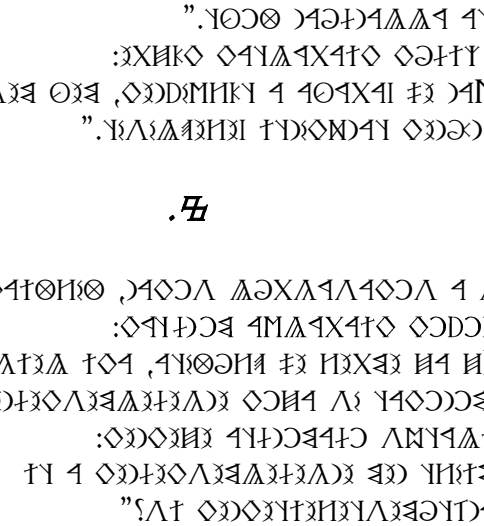

IX.

1. *Aztán Pilátus maga elé hivatta Nikodémust és azt a tizenkét férfit, akik Jézus igaz és tiszta származását bizonyították és kérdezte tőlük: „Mit tegyek, mert a nép között már egy forradalom van készülőben?” „Mi nem tudjuk, majd ők látni fogják” - feleltek azok. Összehívta akkor Pilátus a zsidók csődületét és mondta: „Tudjátok, hogy az a szokásom, hogy a börtönből kiengedek egy elítéltet a kovásztalan kenyér ünnepén. Van a börtönben egy gyilkosság miatt elítélt Barabás nevű rab; és ez a Jézus, akiben én semmi bűnt nem találok.*

   Kit akartok, hogy szabad legyen … Jézus, vagy Barabás?” Azok így kiáltozának: „Barabás, Barabás” „És mit tegyek Jézussal?” - kérdezte Pilátus.

   „Feszítsd meg!” - kiáltozták a zsidók és még azt is hozzátették: „Nem vagy a császár barátja, ha ezt szabadon engeded, mert ez magát Isten Fiának és királynak nevezte és így elismered, hogy ez a király és nem a Cézár.”

2. *A méregtől feldühödve felelt nekik Pilátus: „Ti egy lázongó fajta vagytok, akik szembeszálltok a ti jótevőitekkel.” „Miféle jótevőitekkel?” - kérdezték a zsidók.*

   „A ti Istenetek kihozott benneteket Egyiptomból és megszabadított egy kegyetlen rabszolgaságból. Áthozott benneteket a tengeren úgy, mintha a földön jártatok volna; élelmezett benneteket a sivatagban és a kőből fakasztott ivóvizet; és mindezek után megmérgesítettétek őt, amikor egy bikaborjú szobrát imádtátok; és elkeseredett istenetek ki akart irtani benneteket, amikor Mózes közbelépett értetek és így megszabadultatok a haláltól.

   Most meg engem vádoltok azzal, hogy gyűlölöm a császárt” - mondta nekik Pilátus.

.Ħ

1. ᏗᏂᏅᏗᏰᏝᏍ ᏥᏍᏗ ᏗᏚᏗᏘ ᏚᏂᏅᏗᏰᏝᏗ ᏍᏗᏂᏅᏗ .I
ᏫᏥᏫ ,ᏂᏍᏫᏝ ᏂᏫᏫᏗᏂᏅᏗ Ꮧ ᏂᏅᏗ ᏚᏍ ᏂᏚᏘᏝᏝᏫᏫᏫ)
ᏂᏗᏚᏅᏗᏅᏗᏅᏗᏅᏗ ᏗᏂᏗᏂ ᏚᏍ ᏅᏗᏚᏗ ᏚᏂᏅᏗ
:ᏫᏂᏚᏍᏂ ᏍᏂᏅᏗᏂᏅᏗᏫ ᏚᏍ ᏫᏂᏂᏂᏍᏂᏂᏂ

3. *És felállva el akarta hagyni a törvényházat. De a zsidók megint ordítozásba kezdtek így: „Mi a Cézárt ismerjük el királynak és nem Jézust. Különben is a mágusok hoztak Keletről sok ajándékot neki, mint az ő saját királyuknak, és amikor Heródes megtudta tőlük, hogy egy király született, véget akart vetni neki és kivégeztette mind a héber gyermekeket, akik Belénben születtek.”*

4. *Mikor Pilátus hallotta e szavakat a félelem szállta meg, és miután csendet teremtett a teremben, így szólt hozzájuk: „Ezek szerint ez az, akit Heródes keresett?” „Igen, ez az” - felelték a zsidók. Ezek után Pilátus vizet hozatott, a Nap felé fordulva megmosta kezeit és így mondta: „Ártatlan vagyok ennek az igazságosnak a vérétől, ám ti lássátok.” Ismételten ordítozni kezdtek a zsidók és ezt kiáltották: „Az ő vére rajtunk és a mi magzatainkon”.*

5. *Ekkor elrendelte Pilátus, hogy húzzák szét a törvényszék azon részének függönyét, ahol Jézus állt és mondta neki:*

   „A te néped nem ismer el téged királyának. Ezért elrendeltem, hogy először légy megostorozva, a könyörületes királyok régi szokása szerint és aztán feszítsenek fel abban a kertben, ahol elfogtak. Dimas és Gestas, a két gonosztevő veled együtt lesz a keresztre feszítve.”

X.

1. *És kiment Jézus a törvényházból a két gonosztevővel együtt. Ahogyan megérkeztek az elrendelt helyre, Jézust megfosztották ruháitól és egy vászondarabbal övezték. Fejére töviskoronát tettek. A gonosztevőket ugyanilyen módon feszítették fel. Jézus így szólt:*

   „Atyám! Bocsásd meg nekik, mert nem tudják, hogy mit cselekszenek!”
   És a katonák megosztoztak Jézus ruháin.

Az egész népség talpon volt és figyelte őket. A zsidó főpapok és a többi főemberek csúfolódva kiabáltak Jézus felé:
„Másokat megmentett, most mentse meg magát, és ha Isten Fia, szálljon le a keresztről.”
A katonák is hasonlóképpen gúnyolták és keserű ecetet kínáltak neki és így mondták:
„Te vagy a zsidók királya - hát mentsd meg magadat.”
Aztán felolvasták az ítéletet és Pilátus rendelkezése szerint - Jézus keresztfájára tették az ő ellene felhozott vád címét, görög, latin és héber szöveggel írva, így:
„Ez a zsidók királya.”

2. *Az egyik felfeszített tolvaj így szólt:*
„Ha te vagy a Krisztus, mentsd meg magadat és minket is!”
A másik - Dimas - felháborodva szólt társára:
„Nem félsz az Istentől, hisz ugyanazon ítélet alatt vagy. De mi gonosz cselekedeteink miatt lettünk jogosan elítélve és ez itt viszont semmi rosszat nem követett el.”
És Jézushoz szólt így:
„Emlékezz meg rólam Uram a Te Királyságodban!”
Jézus így felelt neki:
„Bizony mondom neked, hogy ma még velem leszel az örökkévalóságban.”

XI.

1. *A „hatodik” órája volt a napnak, amikor sötétség lett a Földön, mert elapadtak a Nap sugarai.*
A nap kilencedik órájában kettérepedt a templom kárpitja és Jézus hangos szóval így kiáltott:
„Atyám! A Te kezedbe adom lelkemet!”
Az ottlévő százados látva a történteket, dicsérte Istent, mondva:
„Igaz ember volt ez!”
Az egész csődület pedig, akik szemtanúk voltak, melleiket kezdték ütögetni.

.II

2. *A százados mindent jelentett Pilátusnak. Ez, hallva a történteket, feleségével együtt szomorúságba esett és aznap nem ettek és nem ittak semmit. Azután Pilátus a zsidó főpapokat hivatta és mondta nekik: „Láttátok, hogy mi történt?” Azok viszont csak annyit mondtak: „Egy közönséges napfogyatkozás volt, semmi más.”*

3. *Jézus hívei messze voltak, de az asszonyok, akik vele jöttek Galileából, szemlélői voltak mindennek, ami történt. Volt ott egy József nevű ember is a közelben, aki Arimatea körzetének a szenátoraként jelent meg és Isten földi uralkodásának érkezését várta. Ez felkereste Pilátust és elkérte tőle Jézus testét. Azután, amint levették a keresztről a holttestet, becsavarta azt egy tiszta, fehér lepedőbe és elhelyezte Jézus testét egy sziklába vésett új sírboltba.*

XII.

1. *Amikor a zsidók meghallották, hogy ez a József elkérte Pilátustól Jézus testét, keresték őt, valamint azokat is, akik Pilátus előtt Jézus javára tanúskodtak, Nikodémust és a többit, akik Jézus jó és csodás cselekedeteiről beszéltek. De ezek mindegyike elrejtőzött. Egyedül Nikodémus jelent meg a főpapok előtt, mert az „egyik főembere” volt a zsidóknak, és így szólt a főpapoknak: „Hogyan jöttetek be a zsinagógába?” Azok visszafeleltek:*

   „És te? … te hogyan jöhettél be, amikor cinkosa vagy neki és az ő pártján leszel az elkövetkezendő időben is”.

   „Úgy legyen, úgy legyen!” - felelt Nikodémus. József is megjelent hasonló körülmények között és mondta a főpapoknak:

   „Miért nehezteltek rám azért, mert kikértem Jézus testét? … De tudjátok meg hát azt is, hogy elhelyeztem Őt az én új sírboltomban, becsavarva testét egy fehér lepedőbe és egy nagy követ gurítva a barlang bejáratához. De ti botrányosan viselkedtetek ezzel az

igazzal szemben, mert nem volt elég nektek, hogy keresztre feszítettétek, még egy dárdával is átszúrtátok!”
A zsidók akkor letartóztatták Józsefet és elrendelték, hogy legyen lakat alatt bezárva a hét első napjáig és mondták:

„Tudod nagyon jól, hogy nem tudunk ma semmit tenni ellened, mert a szombatnap óráiban igen benne vagyunk, de tudd meg, hogy nem fogsz kapni temetést, hanem az ég madarainak adjuk majd a holttestedet.”
József így felelt:
„Góliáth fennhéjázó módján beszéltek, aki az élő Istent és szent Dávidot gyalázta. De Isten megmondta a próféta szerint:

‘Enyém a bosszú és én jutalmazok. És röviddel ezelőtt valaki, aki nem a test, hanem a szív szerint van körülmetélve, megmosta kezét vízzel, arccal a Nap felé és mondta: „Ártatlan vagyok eme igaz vérétől - ám lássátok”… És ti feleltetek Pilátusnak: ‘Az ő vére mirajtunk és a mi utódainkon.’ Most ezekután attól félek, hogy el fog jönni az Isten haragja rátok és a ti utódaitokra, amint mondtátok.”
Igen megmérgesedtek a zsidók József szavait hallva, megverték Józsefet és letartóztatták. Bezárták egy házba, melynek nem voltak ablakai. Lepecsételték az ajtót, mely mögött József volt bezárva és odaállítottak őröket is.

2. *És még aznap – szombaton – a zsinagóga hercegei, a papok és léviták elrendelték, hogy a következő napon mindnyájan összegyűlnek a zsinagógában és már korán reggel a sokaság azt tárgyalta, hogy milyen formában fogják Józsefet megölni.*

Amikor a zsinagóga tanácsa ülésezett, elrendelték, hogy Józsefet vezessék elő szégyenteljes formában. Kinyitották a lepecsételt ajtót és nem találták őt az ablak nélküli házban. Az egész nép magán kívül volt, mert a pecsétek érintetlenek voltak és az ajtó kulcsa Kajafás őrizetében volt.
Ezután nem mertek kezet emelni azokra sem, akik Pilátus előtt Jézus védelmében beszéltek.

XIII.

1. *És mialatt még a zsinagógában voltak*
és csodálkoztak József eltűnése fölött,
egynéhány őr érkezett azok közül, akiket
Pilátus ajánlott a zsidóknak Jézus
sírjának az őrzésére, nehogy a tanítványai
elvigyék onnan. Ezek elmondták a zsinagóga
hercegeinek, papjainak és a levitáknak
mindazt, ami történt, így:
„Földrengés lett és egy angyalt láttunk
az égből alászállni, aki elgurította
a szikrát a barlang bejáratától és
ráült arra. Fénylett, mint a hó, vagy mint
a villám. Mi ijedtségünkben mindnyájan
olyanok lettünk, mint a holtak.
Azután hallottuk az angyal hangját,
amint azokkal az asszonyokkal beszélt, akik
a sírnál voltak.
Azt mondta az angyal: 'Ne féljetek,
a megfeszített Jézust keresitek? …Nincs
itt, mert feltámadott, miképpen megmondta.
Gyertek és nézzétek meg a helyet, ahol
feküdt. Most pedig siessetek és
mondjátok meg az Ő tanítványainak,
hogy halottaiból feltámadt és
Galileában van."

2. *„Milyen asszonyokkal beszélt?"*
- kérdezték a zsidók.
„Nem tudjuk, kik voltak azok"
- felelték az örök.
„Hány órakor volt ez?"
- kérdezték megint a zsidók.
„Éjfélkor" - felelték az örök.
A zsidók rájuk szóltak így:
„És miért nem tartóztattátok le őket?"
„A félelemtől mozdulni sem tudtunk,
mert nem tudtuk elhinni, hogy nappali fény
vegyen körül minket… hát hogyan emeltünk
volna kezet rájuk?"
- válaszolták az őrök.
„Bizony Isten, nem hiszünk nektek"
- felelték a zsidók.
Az őrök válasza így hangzott:
„Annyi jelet láttatok az embertől és
nem hittetek neki, hát hogyan adnátok
hitelt nekünk? Jogosan esküdtök az
Istenre, de ő is él! Hallottuk azt is,
hogy bezártátok azt is, aki elkérte

.ΔI

.I ΛΙ ΥΝΑΜΑΓΒ ΑΙΒΑΛΘΑΛΑΔΗΥ Α ΟΑΥΛΜΟΜ
ΟΑΥΙΝΜΟΜΙΝΔΑΥ Θ ΜΙΒ ΛΙ ΟΑΥΙΝΜΟΜΙΝΔΑΥ Α
ΛΙΒΑΛΑΔΗΥ Α ΟΑΥΙΝΜΟΜΙΝΔΑΥ ΟΑΥΙΝΜΟΜΙΝΔΑΥ
ΛΙΒΑΛΑΔΗΥ Α ΟΑΥΙΝΜΟΜΙΝΔΑΥ ΟΑΥΙΝΜΟΜΙΝΔΑΥ
ΟΑΥΙΝΜΟΜΙΝΔΑΥ Α ΛΙ

Jézus testét. Az ajtót is lepecsételtétek, és amikor feltörtétek a pecsétet és kinyitottátok az ajtót, a rabotokat nem találtátok ott. Adjátok át ti Józsefet és akkor mi is átadjuk nektek Jézust!"
„József elhagyta a várost"
- felelték a zsidók.
„Jézus is feltámadott, miképpen az angyal mondta és Galileában van"
- felelték az őrök.

3. *E szavak hallatára a zsidók nagyon megijedtek és így szóltak:*
"Nem szabad ezt így hirdetni, mert akkor mindenki Jézus felé hajlik."
Tanácskozni kezdtek és hatalmas összeget adtak össze. Azt a sok pénzt oda adták a katonáknak e szavakkal:
„Mondjátok azt, hogy mialatt aludtatok, eljöttek az Ő tanítványai és elvitték.
Ha pedig ez a hír a helytartó fülébe jut, mi majd meggyőzzük őt és mentesítünk benneteket minden felelősség alól".
A katonák átvették a sok pénzt és aszerint beszéltek, amint a zsidók azt elrendelték.

XIV.

1. *De nemsokára egy Finees nevű pap, egy Adas nevű orvos és Ageo, a levita Jeruzsálembe érkeztek Galileából és a zsinagóga hercegeinek, papjainak és levitáiknak a következőket jelentették:*
„Láttuk Jézust a tanítványai között ülve Galileában, a Mamlich-hegyen, amint így beszélt:
„Menjetek és prédikáljátok az egész világon azt, hogy aki hisz és megkeresztelkedik (baptismo-nak veti alá magát) az üdvözül, aki pedig nem hisz, az megítéltetik. A hívőket kísérni fogják azok a jelek, hogy gonoszokat űznek el, kígyókat ragadnak meg és a mérges italok sem tesznek kárt bennük. Ha kezükkel érintik a betegeket, azok meggyógyulnak.
- És mialatt még beszélt, csodálkozva láttuk, hogy felemelkedett a magasba, az ég felé."

2. *A zsinagóga vénei, a papok és a leviták akkor azt mondták nekik:*
„Dicsőítve valljátok meg Izrael Istenének mindazt, amit láttatok és hallottatok úgy, amint azt az imént elmondtátok.”
És akik beszéltek, így szóltak:
„Jehova Istenre esküszünk, akik apáink - Ábrahám, Izsák és Jákób - Istene, hogy hallottuk mit mondott és láttuk, amint mennybement.”
És akkor a zsinagóga vénei, a papok és a leviták azt kérdezték tőlük:
„Azért jöttetek-e, hogy nekünk mindezt elmondjátok, vagy Isten dicsőítését teljesíteni?”
Azok így feleltek:
„Isten dicsőségét kívánjuk szolgálni.”
A vének, a főpapok és a leviták felelték:
„Ha Isten dicsőségére vágytok, akkor mire szolgálnak ezek a hamis hírek, amiket elmondtatok a sokaságnak?”
Finees a pap, Adas az orvos és Ageo a levita így válaszoltak a zsinagóga méltóságainak:
„Ha azok a szavak, amelyeket elmondtunk és mindazt, aminek szemtanúi voltunk bűnnek minősülnek előttetek, itt állunk, tegyetek velünk úgy, amint jónak látjátok”.
Akkor azok elővették a törvény könyvét és megeskették őket arra, hogy senkinek sem beszélnek többé ezekről a hallottakról és látottakról. Azután megetették és megitatták őket, jól ellátták őket pénzzel, adtak melléjük három kísérőt, akik kivezették őket Jeruzsálemből és velük mentek Galilea határáig.
Így távoztak el békességgel.

3. *És azután, hogy a három visszatért Galileába, összegyűltek a zsinagóga főpapjai, hercegei és vénei és bezárva maguk mögött a zsinagóga ajtaját, fájdalmasan kiáltottak fel:*
„Lehetséges, hogy ily csodálatos dolog történt Izrael földjén?”
Akkor Anás és Kajafás szóltak:
„Miért vagytok oly izgatottak, miért zokogtok? Vagy nem tudjátok, hogy a tanítványai nagy mennyiségű arannyal vásárolták meg őket, hogy mondják

az Isten angyalának leszállását a földre
és azt, hogy ő mozdította el a követ is
a sír bejáratáról?”
Aztán a papok és a vének is megszólaltak
és kérdezték:
„Megtörténhetett, hogy a tanítványai
ellopták a testét, de miképpen szállt belé
a lélek, és életben van Galileában?”
Miután pedig sehogyan sem tudtak
válaszolni a történt dolgokra, végülis
fájdalommal telve azt mondták:

„Nekünk nincs megengedve az, hogy
a körülmetéletlenek szavának
hitelt adjunk!”

XV.

Nikodémus állt azután a tanács elé,
mondva:
„Helyesen ítéltetek. Nem ismeritek félre
- óh Jehova népe - azokat a férfiakat,
akik Galileából lejöttek, a segítőket,
az istenfélőket, a békesség barátait.
Mert igaz, hogy ők eskü alatt
vallották, hogy látták Jézust
a tanítványai között a Mamlich-hegyen,
ahogyan tanította őket mindazokra
a dolgokra, amiket tőlük hallottatok
és azt is, hogy látták, amint a mennybe
emelkedett. És senki nem kérdezte meg azt,

hogy milyen módon tette ezt? Ahogy minket
tanítottak, a Szent Iratok könyvében benne
van, hogy Illés (Éliás) is mennybe ment,
és hogy Eliseus kiabálására Illés
ledobta köpönyegét a Jordánra, amin aztán
Eliseus át tudott menni a folyón
Jerikóba. Itt találkozott a próféták
fiaival, akik kérdezték: ’Eliseus, hol
van Illés, a te urad?’”

Eliseus azt felelte:
„Felment a mennybe!”
„Nem ragadta el őt a szellem és ledobta
valamelyik hegyre? …
Menjünk a szolgáinkkal együtt a
keresésére” - mondták azok Eliseusnak,
aki velük ment.

Három teljes napon át keresték Illést
és mivel nem találták, elismerték, hogy
mennybe ment.
„Most adjatok nekem igazat és küldjünk

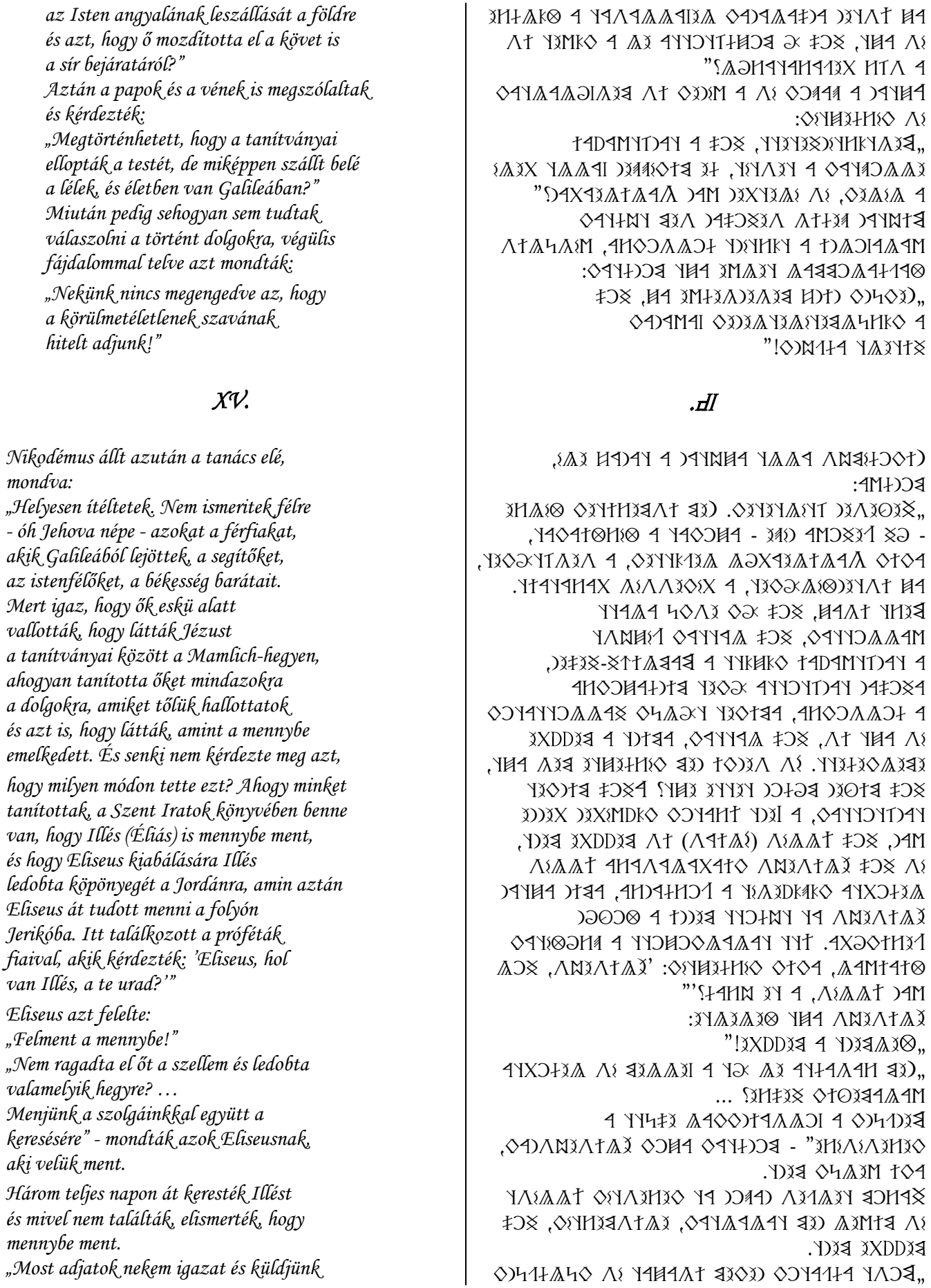

ki kutatókat Izrael minden határára és lássuk, hogy talán Jézust is elragadta egy szellem és aztán ledobta valamelyik hegyre."
Mindenki örömmel fogadta a javaslatot és Izrael határaira egy expedíciót küldtek Jézus keresésére, de sehol sem találták. Akit megtaláltak, az Arimateai József volt, de senki sem merte őt letartóztatni.

Második rész

Fordította: Maráci Dávid

I. (XVI.)

1. *József felállt és mondotta Annásnak és Kaifásnak:*
   „Tényleg, nem csodálatos, ahogy hallottuk, hogy Jézus, halála után látva volt élve és hogy fölemelkedett a mennybe. Azonban az sokkal csodálatosabb, hogy fölkelt halottaiból, de nem egyedül, hanem föltámasztott más holtakat is sírjaikból és hogy ezeket látták
   Jeruzsálemben. De most halljátok tőlem: Mindannyian ismertük azt az áldott Szimeont, a főpapot, aki fogta kezeiben a gyermek Jézust a templomban. Ennek a Szimeonnak volt két fia, vér szerinti testvérek és mindannyian ott voltunk elszenderüléseiken és temetéseiken. Menjetek tehát és nézzétek meg sírjaikat, amelyek üresek, mert hogy ők föltámadtak és halljátok, ők Arithmatea városában laknak buzgó imádságban. És tényleg az emberek hallják őket kiáltozni, de ők nem beszélnek emberrel és csendesek, mint a halottak.
   De gyertek, menjünk el hozzájuk nagy tisztelettel és gyengédséggel és hozzuk őket magunkkal, és ha hozzájuk illeszkedünk, talán majd ők elmondják nekünk föltámadásuk titkát."

2. *Amikor meghallották ezeket a dolgokat, nagyon megörültek. Annás és Kaifás, Nikodémusz, József és Gámáliel elmentek, de nem találták őket*

ⲂⲔ ⲞⲨⲈⲤⲦⲀⲔ

ⲈⲨⲀⲄⲄⲈⲖⲒⲞⲚ ⲚⲀⲤⲀⲢⲎⲚⲞⲤ

Ⲓ. (ⲓⲟⲩ) .Ⲓ

Ⲓ. ⲞⲨⲀⲔⲀⲤⲦⲀ ⲈⲨⲈⲨⲈⲤⲈⲔ ⲚⲈ ⲚⲈⲈⲔⲈⲈⲔⲈ ⲞⲨⲈⲨⲈ
ⲚⲈ ⲞⲨⲀⲔⲀⲤⲦⲀⲔⲞ:
„ⲞⲨⲚⲈⲤⲈⲔⲈ ⲈⲤⲈⲔⲈ, ⲚⲈⲤⲈⲔⲈⲤⲈⲚⲈ ⲈⲨⲈ, ⲚⲈⲈⲔⲈⲤ Ⲛ,
ⲈⲔⲈ ⲚⲈⲤⲈ ⲈⲔⲚⲈⲔⲈ ⲈⲔⲈ ⲈⲔⲈⲔⲈⲔⲈ, Ⲛ Ⲛ
ⲈⲔⲈⲔⲈⲔ

sírjaikban, ezért elmentek Arithmateába ahol megtalálták őket és lám ők térdepelve imádkoztak. Megcsókolták őket és nagy tisztelettel és istenfélelemmel elvették őket Jeruzsálembe, a zsinagógába. Becsukták az ajtókat és elővették az Isten törvényét, kezükbe adták és megeskették őket Izrael Istenére, aki a próféták által szólt, mondván:

„Hiszitek-e, hogy Jézus az, aki föltámasztott benneteket a halálból? Mondjátok meg hogyan lettetek föltámasztva.”

3. *Amikor Karinusz és Leuciusz meghallották ezt az utasítást, megremegett testük és sóhajtoztak, rosszat érezvén szíveikben. És mindketten fölnézvén a mennyre és ujjaikkal a kereszt jelét nyelvükre rajzolván, egyszerre szóltak:*

„Adjatok mindegyikünknek egy tekercs papírt és eresszétek meg, hogy leírjuk, amit láttunk és hallottunk. Odaadták nekik a tekercseket és mindketten leültek és írni kezdtek mondván:

II. (XVII.)

1. *Ó, Uram Jézus Krisztus, az élet és a föltámadás a halálból, adj erőt hogy beszéljünk a te méltóságos titkaidról, amelyeket végbevittél a kereszthalálod után, mint amennyiben meg lettünk parancsolva a Te nevedben. Teneked, aki parancsoltad nekünk, szolgáidnak, hogy embernek ne mondjuk el a méltóságos isteni titkokat, amelyeket te végbevittél az alvilágban.*

Akkor, amikor mi ültünk ősapáinkkal a mélyben, bizonytalanságban a sötétségtől, hirtelen a Nap arany melege és a bíborszínű fejedelmi fénysugara reánk sütött.

És rögtön az emberiség atyja a pátriárkákkal és a prófétákkal együtt megörvendezett, mondván: Ez a fénysugár a kezdete az örökké tartó fénynek, amely meg lett ígérve, hogy el lesz küldve nekünk

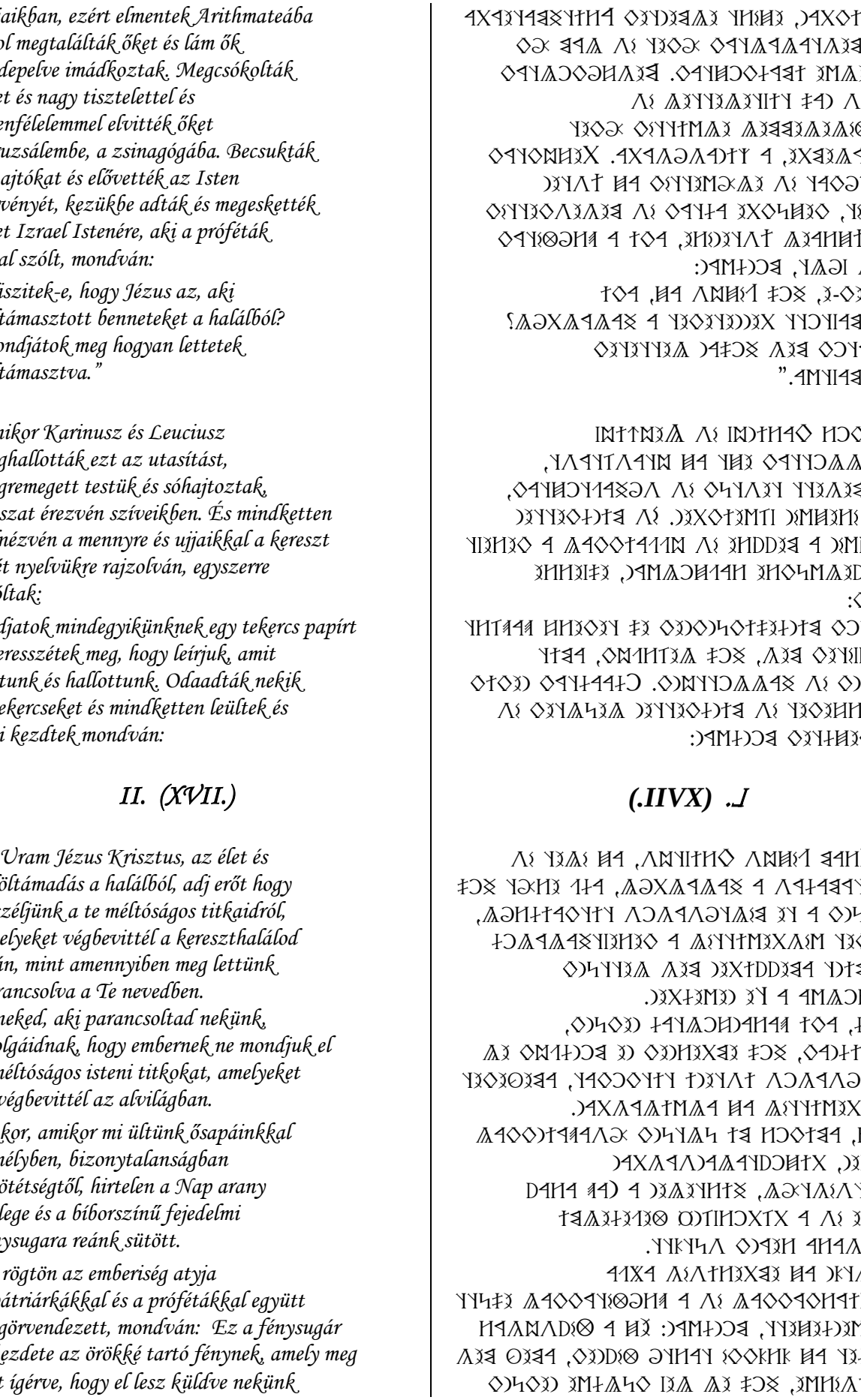

az Ő örök fényéből.
Ezután Ézsaiás kiáltva mondta:
„Ez az Atya világossága csakis
az Isten Fia, az szerint, amit prófétáltam,
még amikor a földön éltem: Zebulon
földje, Neftálim földje a Jordánon túl,
Galilea, nép, amely sötétségben járt, nagy
fényt látott és azok, kik a sötétség és
a halál földjén laknak, nekik fénylett
a világosság.
És most eljött és kivilláglott nekünk
is itt, nekünk, akik itt ülünk
a halál árnyékában.”

2. *És ahogy mindannyian örvendeztünk a fényen,*
amely reánk ragyogott, odajött hozzánk
atyánk, Szimeon és örvendezve mondta:
„Dicsőítsétek az Úr Jézus Krisztust,
az Isten Fiát, mert én kezeimbe vettem őt
a templomban, még amikor kis gyermek
volt és a Szentlélektől indíttatva
fogadalmat tettem mondva néki:
’Most hogy látták szemeim
a megváltásunkat, amelyet elkészítettél
az emberek előtt, világosságot, hogy
nemzetek világossága legyen, és hogy
Izrael népének a dicsősége legyen.’
Amikor ezeket a dolgokat
meghallották, a szentek sokasága
még jobban örvendezett.”

3. *Ezek után odajött valaki, a vadonban*
lakó és megkérdezték őt a többiek:
„Ki vagy te?”
És ő felelt:
„Én vagyok János a kiáltás és
a Magasságos prófétája, aki eljön az
ő arca előtt, hogy elkészítse utait, hogy
átadja a megváltás tudását népének,
bűneik bocsánatára. Amikor láttam őt
közeledni felém, a Szentlélektől
indíttatva mondtam:
’Nézd, az Isten Báránya, ő az, aki elveszi
a világ bűneit. És én megkereszteltem
őt a Jordán folyóban és láttam
a Szentlelket reá leereszkedni galamb
formájában és hangot hallottam
a mennyből, amely így szólt: Ez az én
szeretett Fiam, akiben kedvem telik.

És most eljöttem az ő arca előtt
hozzátok ide le, hogy kinyilatkoztassam
nektek, hogy ő készül eljönni, habár
a napok múlnak, az Isten Fia
a magasból jön hozzánk, akik
a sötétségben ülnek és
a halál árnyékában.'"

III. (XVIII.)

Amikor atyánk, Ádám meghallotta ezt,
meg azt, hogy Jézus a Jordánban
megkeresztelkedett, szólásra nyitotta ajkát
fiának Szethnek mondván:
„Hirdesd ki fiaidnak, a pátriárkáknak és
a prófétáknak mind azt, amit hallottál
Mihály arkangyaltól, amikor én
elküldtelek a Paradicsom kapujáig,
hogy ha lehet, Isten küldje el neked
angyalával az irgalom fájának olaját,
hogy kiszolgáltassa testemnek, amikor
beteg voltam."

Akkor Szeth a szent pátriárkák és próféták
közelébe ment és mondotta:

„Amikor én, Szeth imádkoztam a Paradicsom
kapui előtt, nézd, Mihály az Úr angyala
megjelent előttem és mondotta: 'Az Úr
küldött hozzád: Én vagyok az, aki az
ember teste fölött van és mondom neked
Szeth, ne áztasd magad könnyeiddel,
imádkozni és epekedni az irgalom fájának
olajáért, azért amit ki akarsz
szolgáltatni atyádnak Ádámnak testi
fájdalma ellen, te nem tudod megszerezni

és megvigyázni az utolsó napokra és
időkre, de vigyázd majd, ha 5500 esztendő
beteljesedik, akkor majd Isten szeretett
Fia eljön a földre, hogy föltámassza Ádám
testét és a holtak testét és ő eljön és
megkeresztelkedik a Jordánban.

És amikor a Jordán vize elé lép, akkor
mindenki meg lesz kenve az irgalmasság
olajával, mindenki, aki hisz neki és ez az
irgalmasság olaja lesz minden utódain,
nemzeteken, amelyek újjászületnek vízből és
Szentlélekből az örök életre. Akkor fog
majd Isten legkedvesebb Fia lejönni
a földre és beviszi atyánkat, Ádámot
a Paradicsomba az irgalmasság
fájához.' A szentek sokasága mind ezeket

Д. (.IIIVX)

hallotta Szeth-től és a pátriárkák
és a próféták még jobban örvendtek."

IV. (XIX.)

1. *Miközben a szentek így örvendeztek, nézd, a Sátán a halál hercege és feje mondta Hádésznek:*
   „Készülj fel Jézus fogadására, aki azzal áltatta magát, hogy ő az Isten Fia, holott nem más, mint egy ember, aki félt a haláltól, mint ahogy mondotta: 'Még a halál előtt is bánatos a lelkem.'
   Ő sokban az én ellenségem volt, nagy fájdalmat okozván és sokakat, akiket vakká, sántává, süketté, leprássá és megszállottá tettem, kigyógyította őket szavával és egyeseket, akiket ide hoztam neked (Hádész), ő elvitte azokat tőled."

2. *Hádész felelt a Sátánnak, a hercegnek mondván:*
   „Ki ő, hogy annyira erős, ha nem egy ember, aki fél a haláltól? A föld összes hatalmasságát erőm alattvalóivá aláztam, még azokat is, akiket te hoztál nekem és a te erődnek voltak alárendelve. Akkor, ha te erős vagy, milyen fajta ember ez a Jézus, aki tudta, hogy fél a haláltól, de ellenállt a te erődnek? Ha ennyire erős volt ember korában, bizony mondom neked, akkor az ő mindenható istenségében egy ember sem tud neki ellenállni. Amikor azt mondta, hogy fél a haláltól, meg akart téveszteni, hogy szégyen legyen rajtad örök időkre."
   De a Sátán a Tartarusz hercege mondta: „Mért kételkedsz és félsz, hogy fogadd Jézust, aki a mi ellenségünk?
   Én kipróbáltam őt és fölkavartam ősi népemet, a zsidókat, irigységgel és haraggal ellene. Dárdát élesíttettem és egészen átszúrattam őt, epét és ecetet kevertem és ezt adtam neki inni és elkészíttettem a keresztet, hogy kifeszítsem őt és szegeket, hogy átütessem őt. Az ő halála közel van, ezért el szabad hoznom őt, hogy alattvalónk legyen, neked és nekem."

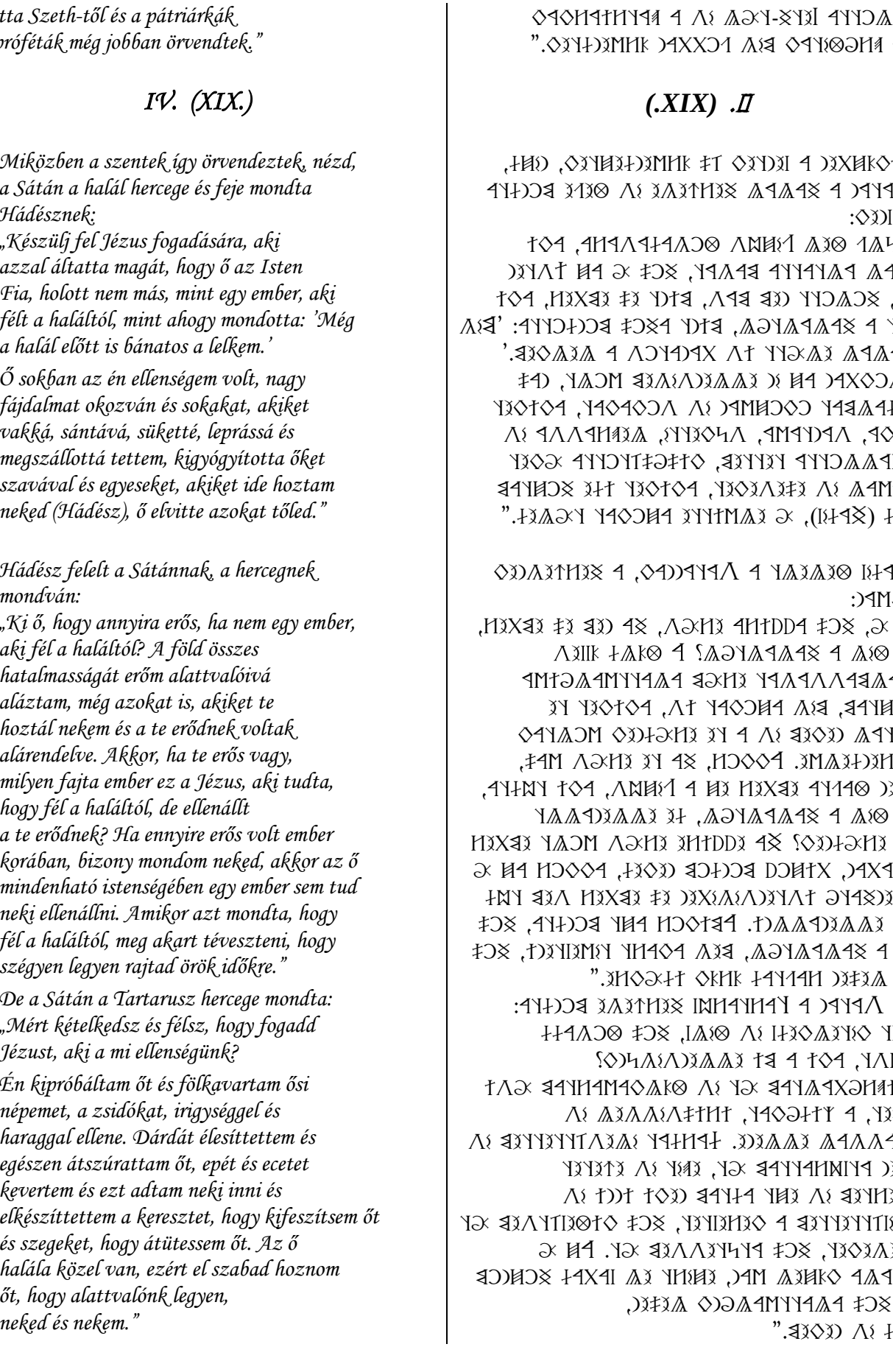

(.XIX) .IV

1. Ι. Ὅτι ἐν τῷ ἀγαλλιᾶσθαι τοὺς ἁγίους, ἰδοὺ, ὁ Σατὰν ἀρχηγὸς καὶ κεφαλὴ εἶπε τῷ Ἅιδῃ:
   „Ἑτοιμάσθητι εἰς ὑπάντησιν τοῦ Ἰησοῦ, ὃν ἐπλάνησε λέγων ὅτι ἀθάνατος εἰμι· ἰδοὺ γὰρ οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὁ ἀπὸ τῆς κτίσεως ἀγωνιῶν ἕως θανάτου· ἀλλὰ ἀνθρωπάριον ἐστὶν

3. *Hádész felelt mondván:*
„Te mondtad nekem, hogy ő az, aki elviszi tőlem a halott embereket. Sokan voltak, akik a földön éltek és halottakat vettek el tőlem, de nem az ő erejükből, hanem imával Istenhez, és az ők mindenható Istene elvette őket tőlem. Ki ez a Jézus, aki saját szava által, ima nélkül elvezette tőlem a halottakat? Meglehet, hogy ő az, aki parancsának szava által föltámasztotta az életre Lázárt, aki három napja halott volt, szaga volt és bomlásnak indult, akit én itt halottként tartottam.”

Sátán a halál hercege felelt mondván:
„Az ugyanaz a Jézus.”
Amikor Hádész ezt meghallotta, azt mondta neki:

„Én parancslom neked, a te erődre és az enyémre, hogy ne hozd le ide őt. Abban az időben, amikor hallottam parancsának szavát, reszkettem és eluralkodott rajtam a félelem és az összes szellemekkel együtt bajban voltunk. Sehogy sem tarthattuk vissza Lázárt, de ő, mint a sas, rázva magát előre lépett nagy mozgékonysággal és gyorsasággal eltávozott tőlünk és a föld is ugyanúgy, amely tartotta Lázár halott testét, visszaadta az életre.

Tehát most, hogy tudom, hogy az ember, aki képes volt ezeket a dolgokat végbevinni, Isten parancsaiban erős és mindenható emberségében, és hogy ő az emberiség megmentője.

De ha te lehozod őt ide, ő kiszabadítja mindazokat, akik itt be vannak zárva a szörnyű börtönbe és saját bűneik láncaival meg vannak kötözve, amelyet lehetetlen elszakítani, és el lesznek vitetve az örök életre Istenhez.”

V. (XX.)

1. *Ahogy a Sátán a herceg, és Hádész beszéltek együtt erről, váratlanul, mint a mennydörgés, angyali kiáltás hallatszott:*

„Távolítsátok el, ó hatalmasságok kapuitokat és legyenek tárva az örökké tartó ajtók, mert a Dicsőség Királya be

Ч. (XX.)

Ⲓ. Ⲕⲁⲧⲁ ⲧⲟⲛ ⲁⲣⲭⲟⲛⲧⲁ ⲙⲉⲛ ⲕⲁⲓ ⲁⲇⲏⲥ ⲙⲉⲧⲁ ⲧⲟⲩ ⲥⲁⲧⲁⲛⲁ ⲡⲉⲣⲓ ⲧⲟⲩⲧⲟⲩ, ⲁⲅⲅⲉⲗⲓⲕⲏ ⲕⲁⲓ ⲁⲡⲣⲟⲥⲇⲟⲕⲏⲧⲟⲥ ⲕⲁⲧⲁⲅⲱⲅⲏ ⲅⲓⲛⲟⲙⲉⲛⲏ ⲡⲣⲟⲥ ⲁⲩⲧⲟⲛ ⲡⲁⲣⲁⲕⲗⲏⲑⲉⲓⲥ ⲁⲡⲟ ⲧⲟⲩ ⲁⲅⲓⲟⲩ ⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲩ ⲕⲁⲓ ⲡⲁⲛⲧⲟⲥ ⲧⲟⲩ ⲕⲟⲥⲙⲟⲩ ⲉⲡⲓⲧⲣⲟⲡⲏⲥ ⲧⲟⲩ ⲡⲁⲧⲣⲟⲥ ⲁⲩⲧⲟⲩ ⲉⲓⲡⲉⲛ ⲡⲣⲟⲥ ⲙⲉ ⲟⲩⲕ ⲉⲭⲉⲓ ⲡⲟⲧⲉ ⲁⲛⲑⲣⲱⲡⲟⲛ ⲟⲩⲇⲉ ⲅⲩⲛⲏ ⲁⲗⲗⲁ ⲡⲁⲛⲧⲉⲥ ⲟⲓ ⲁⲅⲓⲟⲓ ⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲓ ⲙⲉⲧⲁ ⲧⲟⲩ ⲡⲁⲧⲣⲟⲥ ⲁⲩⲧⲟⲩ ⲉⲓⲥⲁⲅⲟⲩⲥⲓ ⲙⲉ

fog jönni.”
Amikor ezt Hádész meghallotta, mondotta a Sátánnak, a hercegnek:
„Távozz tőlem és menjél ki a házamból, mert ha te vagy a háború hatalmas embere, harcolj a Dicsőség Királya ellen. De mit tudsz te tenni ővele?”
És Hádész kidobta a Sátánt a házából. Akkor Hádész mondotta gonosz szellemeinek:
„Csukjátok be a kemény bronz kapukat és rakjátok rájuk a vas oszlopokat és álljatok helyt rendíthetetlenül, hogy legalább tartsuk a védelmet, mintsem, hogy rabokká váljunk.”

2. *De amikor a szentek sokasága ezt meghallotta, megfeddő hangon mondották Hádésznek:*
„Tárd ki kapuidat, hogy a Dicsőség Királya bejöhessen.”
Dávid kiáltva mondta:
„Nem megmondtam előre, még amikor földön éltem: Eresszétek őket, hogy hálát adjanak az Úrnak irgalmasságáért és csodáiért, amelyeket megmutatott gyermekeinek. Ki törte össze a bronz kapukat és távolította el a vas oszlopokat? Ő kivette őket bizonytalan utaikról.”
Utána hasonlóképpen Ézsaiás mondotta:
„Nem megmondtam, még amikor a földön éltem: A holtak föltámadnak és azok, akik sírjaikban vannak, újra fölkelnek és azok, akik a föld alatt vannak örvendezni fognak, mert azon a napon, amikor az Úr eljön az ő gyógyulásuk lesz.
Ezért mondom:
Ó halál, hol a te fullánkod?
Ó Hádész hol a te győzelmed?”

3. *Amikor ezt hallották Ézsaiástól, a szentek mondták Hádésznek:*
„Tárd ki kapuidat, mert most le leszel győzve te gyenge és erőtlen.”
És nagy mennydörgésszerű hang hallatszott, amely ezt kiáltotta:
„Távolítsátok el, ó hatalmasságok, kapuitokat és legyenek tárva az örökké tartó ajtók, mert a Dicsőség Királya be fog jönni.”

De amikor Hádész látta, hogy ők kétszer is
így kiáltottak, megkérdezte:
„Ki a Dicsőség Királya?”
Dávid felelt Hádésznek mondván:
„E kiáltás szavait tudom, Lelke által
ugyanazt prófétáltam és most neked is
azt mondom, amit az előbb mondtam:

Az Úr erős és magasságos,
az Úr magasságos a harcban,
ő a Dicsőség Királya.
Az Úr lenézett a mennyből, hogy meghallja
azok sóhajtozását, akik bilincseikben
vannak, és hogy megszabadítsa azok
gyermekeit, akik el lettek pusztítva.

És most te legundorítóbb és
büdös Hádész tárd ki kapuidat, hogy
a Dicsőség Királya bejöhessen.”
Ahogy Dávid így beszélt Hádésszel, a fenség
Ura megjelent emberi alakban és
megvilágította az örök sötétséget és
széttörte az örök kötelékeket. Az örökké
tartó fenségének győztese meglátogatott
minket, akik itt ülünk áthágásaink mély
sötétjében és bűneink, a halál árnyékában.

VI. (XXI.)

1. *Amikor Hádész és a halál és a gonosz*
szellemeik látták ezt, félelem szállta
meg őket, úgyhogy ők és kegyetlen szellemeik
a nagy világosság és fény láttára,
valósággal kiáltván, hogy látták
Krisztust hirtelen megjelenni házukban,
mondták:

„Legyőztél minket! Ki vagy te, aki el lett
küldve Istentől a mi megtévesztésünkre?
Ki vagy te, aki a rothadás minden jele
nélkül és fenséged jeleivel
megszégyeníthetetlenül összetörted
hatalmunkat? Ki vagy te, aki oly hatalmas,
de egyben oly kicsi, előkelő és kimerült,
katona és parancsnok, csodálatos kecses
harcos és a Dicsőség Királya, az élet és
a halál, aki vitte a keresztet és meghalt
rajta? Te, aki a sírodban feküdtél,

lejöttél hozzánk élve és a te halálodra
az összes teremtmény megszólalt és
a csillagok megrázkódtak és te szabad
lettél halálod által és legyőzted
légióinkat. Ki vagy te, aki

(.IXX) .4

.ᎠᏂᏍᏕᏏᏁᏍᏗ ᏙᏍᏗᏍᏕᏏ ᏍᏗᏍᏕᏏ ᏍᏗᏍᏕᏏ

megszabadítottad a rabokat, akiket fogva tartott az ősbűn és visszahelyezted őket kezdeti szabadságukba? Ki vagy te, aki eltakartad saját istenségedet és világosságodat azok elől, akik el voltak vakulva bűneik sötétségétől?" Ezek után az ördögök légióit félelem szállta meg és mindannyian kiáltották zavarodásuk mámorában:

„Honnan vagy te Jézus, egy ember, aki annyira erős és fényes a maga fenségében és tökéletességében, szeplőtelen és bűntelen? Az a földi világ, amely örökké alattvalónk volt mostanáig és áldozatot mutatott be javunkra, soha sem küldött hozzánk egy olyan halott embert sem, mint te és soha nem adott át olyan ajándékot a Hádésznek. Ki vagy hát te, aki oly könnyedén átlépte határainkat, és nem hogy megnagyobbította kínjainkat, de még könnyedén megszabadította az emberiséget bilincseitől?

Végzetünk vagy te Jézus, akiről a Sátán a hercegünk mondta, hogy kereszthalálod által megkapod az egész világ feletti uralmat."

2. *Akkor fenségében a Dicsőség Királya széttaposta a halált és a földre nyomta a Sátánt, a herceget és kiszolgáltatta őt Hádésznek és odahívta Ádámot világosságához.*

VII. (XXII.)

1. *Akkor Hádész fogadván a Sátánt, a herceget, sajnálatos szemrehányással mondotta:*
„Ó romlottság hercege, rombolás fejedelme, Belzebub, angyalok gúnyja és az igaz gyalázója, mért tetted ezt? Mért feszíttetted keresztre a Dicsőség Királyát és az ő halálával ígértél nagy kárt (tönkretételt)?
Mint a hülye, tudtad, hogy mit csinálsz!

De vigyázz most, mert ez a Jézus világossága által eltüntette a halál sötétségét, összetörte a börtönök erős mélységeit és kiszabadította a foglyokat, kioldozván azok bilincseit. Mind azok,

ᚹᚩᚱᚦᚢᚾᚩ ᚷᚩᚾᚩᚾᚩ ᚹᚩᚱᚩᚷᚪᚾ ᚠ ᚾᚪᚹᚷᚢᚾᚾᚪᚷᚪᚾᚪᚷ᚛
ᚹᚩᚱᚩᚷᚪᚾᚪᚾᚪᚾ

akik sóhajtoztak kínjaikban, most
örvendeznek ellenünk és imáik által
eltűnt uralmunk és valóságunk
meghóditatott és most az emberek
egy nemzete sem fél tőlünk. Mindez mellett
a halottak, akiknek soha nem szabadott
volna boldognak lenniük és győzni
felettünk és a foglyok, akiknek soha
sem szabadott örvendezniük, összeesküdtek
ellenünk. Ó Sátán herceg, minden gonosz
atyja és istentelené, miért tetted ezt? Ők,
akik a kezdetektől fogva mostanáig
elvesztették az életet és a megváltást,
most sehol sem hallatszik az üvöltésük,
egyetlen egy sóhajuk sem visszhangzik
a fülünkben és könnynek nincs jele arcukon,
egyiknek sem. Ó Sátán herceg, a pokol
kulcsainak birtokosa, az
a gazdagságod, amelyet megszereztél az
áthágás fája által, most elvesztetted
a keresztfa által és minden jóléted
elveszett. Amikor te fölszögeztetted Jézus
Krisztust, a Dicsőség Királyát, vétettél
magad ellen és ellenem.

Ebből kifolyólag tudni fogod, hogy
milyen örök kínokat és végtelen
fájdalmakat fogsz szenvedni fogságomban.

Óh, Sátán herceg, a halál birtokosa és
minden romlott feje, teneked kellett
volna először meglátnod, hogy Jézusban
nincs gonoszság. De te jogtalanul keresztre
feszítetted őt, aki ellen nem találtál
semmi rosszat, és hogy áthoztad a mi
valóságunkba az ártatlant és az
igazságosat és hogy elveszítetted
a bűnösök, az istentelenek és a bűnösök
lelkét?"
Amikor Hádész így beszélt a Sátánnal,
a herceggel, akkor megszólalt
a Dicsőség Királya és mondta:

„Sátán, a herceg hatalmadban lesz az idők
végezetéig Ádám és gyermekei helyett, meg
azok helyett, akik az én
szentjeim (igazaim)."

VIII. (XXIII.)

1. *És az Úr kinyújtván kezeit, mondta:*
„Gyertek hozzám szentjeim, ti, akik az én
képmásomat és hasonlóságomat

Ч. (.IIIXX)

I. ᛊ ᚢᚨ ᛜᛏᛜ ᚠᛁᛏᛖᛗᛖᛏᛜ ᛗᛁᛞ, ᛗᛁᛏᛖᛗᛖᛏᛜ ᛗᛁᛞᛖᛗᛖᛏᛜ ᛊᛁᛏᛜᛏᛜᛗᛁᛏᛜᛗᛁᛏᛜᛗᛁ

hordozzátok. Ti, akik a fa által,
az ördög által és a halál által le
voltatok győzve, nézd, most az ördög és
a halál le van győzve a (kereszt)fa
által. És egytől egyig a szentek
összegyűltek az Úr keze alatt."
Az Úr megfogta Ádám jobb kezét és
mondotta neki:
„Béke legyen veled és az összes fiaddal,
akik az én igazaim."

Erre Ádám leborult az Úr lábai elé és
könnyeivel öntözvén lábait hangosan
fölkiáltott:
„Dicsérlek téged, ó Uram, mert
felállítottál és nem eresztetted, hogy
a szégyenem diadalmaskodjon rajtam. Ó Uram
Istenem, én kiáltottam hozzád és te
meggyógyítottál. Uram, te kihoztad
lelkemet az alvilágból,

megszabadítottad azok közül, akik
a szánalomba mennek. Énekeljetek éneket az

Úrnak mindannyian, ti szentjei és adjatok
neki hálát, mert megemlékezett
szentjeiről. Ezért méreg van az ő
fölháborodásában és
élet az ő jókedvében."

Egyszerre a szentek mind térdre borultak
előtte és mindannyian megalázták magukat
lábai előtt mondván:
„Te eljöttél, ó a világ jóvá tevője. Amit
előre megmondtál a törvénnyel és
a prófétáiddal, azt tényleg végbevitted.
Jóvátetted az életet a kereszted által és
lejöttél hozzánk, hogy a te magasságod
kimentsen minket az alvilágból és
a halálból. Ó Uram, ahogy te
fölállítottad a dicsőség nevét
a mennyben és felállítottad keresztedet
a földön, mint a jóvátétel jelét, ezért
állítsd fel a győzelmed jelét,
a te keresztedet az alvilágban is,
hogy a halál többé ne uralkodjon."

2. *Akkor az Úr kinyújtotta kezét és*
keresztet rajzolt Ádám és a szentek fölé és
megfogta Ádám jobb kezét és fölszállt
az alvilágból és az ő szentjei követték
őt. Akkor szent Dávid hangosan és
könnyezve mondotta:

„Énekeljetek az Úrnak új éneket, mert
csodálatos dolgokat művelt. Az ő jobb

kéze megváltást hozott, és az ő szent karja. Az Úr kinyilatkoztatta megmentő kegyelmét és a nemzetek előtt kinyilatkoztatta igazságosságát."
Erre a szentek sokasága felelte:
„Milyen nagy megtiszteltetésben van részük az ő szentjeinek. Amen. Allelúja."

3. *Ezután Habakuk a próféta kiáltva mondta:*
„Te eljöttél az emberek megváltására, hogy kiszabadítsad a kiválasztottakat."
Erre a szentek egy hangon mondották:
„Áldott az, ki az Úr nevében jön. Istenünk az Úr és ő megmutatta nekünk a fényt. Amen. Allelúja."
Utána ugyanígy Mikeás próféta kiáltva mondta:
„Melyik isten olyan, mint Te, óh, Uram, aki elveszi a bizonytalanságot és eltünteti a bűnöket? És most Te harag nélkül tanúságként, mert hogy te irgalmas vagy, letekintettél hozzánk és megbocsájtottad gyarlóságainkat és elsüllyesztetted bűneinket a tengerek mélyébe, mint ahogy megesküdtél ősatyáinknak a régi időkben."
Amire a szentek ezt felelték:
„Ő a mi Istenünk örökkön örökké, ő lesz a mi vezetőnk, vég nélküli világ. Amen. Allelúja."
És így beszéltek a többi próféták is, megjegyzéseket téve az imáikból és a szentek követték Urukat Ament mondva. Allelúja.

IX. (XXIV.)

De az Úr fogván Ádám kezét elvezette őt Mihály arkangyalhoz és a szentek serege követte Mihály arkangyalt, aki elvitte őket a Paradicsom gyönyörébe és szépségébe. És ott megismertetett velük két embert az ősi időkből, és akkor megkérdezték a szentek:
„Kik vagytok ti, kik nem voltatok velünk az alvilágban holtak, kik itt a Paradicsomban testben laktok?"
Akkor az egyik a kettő közül megszólalt:
„Én vagyok Hénok, aki el lett ragadtatva az Úr szava által és ez velem Illés

Ш. (.VIXX)

a Teszbita, aki az Úr tüzes szekerén lett
elragadtatva, és attól a naptól nem
ízleltük meg a halált, de fel lettünk
vétetve az Antikrisztus eljöveteléig,

hogy harcolhassunk ellene jelekkel és
az Isten csodáival és meg leszünk ölve
Jeruzsálemben, de három és fél nap múlva
föl leszünk élve vétetve a felhőkre."

X. (XXV.)

Ahogy Illés és Hénok így beszélt a szentekkel,
nézd, odajött egy másik ember szerény ruhában,
a vállán a kereszt jelét viselvén, akitől
a szentek megkérdezték:
„Ki vagy te - mert megjelenése olyan volt,
mint egy rablóé - és hogy van az, hogy
a válladon viszed a kereszt jelét?"
Ő felelt nekik mondván:

„Jól mondtátok, rabló voltam, és
mindenfajta gonoszságot elkövettem
a földön. A zsidók keresztre feszítettek
Jézussal együtt és én láttam a csodákat,
amelyek a kereszt által jöttek, amelyen Jézus
meg volt feszítve, és én hittem, hogy ő
minden élő teremtője a mindenható Király
és megszólítottam őt:

'Emlékezzél meg Uram rólam, majd ha
eljössz az uralmaddal!'
Amire ő elfogadta imámat és mondta:
'Bizony mondom neked, még ezen a napon velem
leszel a Paradicsomban.'
Ezért adta nekem a kereszt jelét mondván:

'Viseld ezt és menj a Paradicsomig, de ha
az angyal, amely őrzi a Paradicsomot, nem
ereszt be, mutasd meg neki a kereszt jelét és
ezt mond neki: Jézus Krisztus az Isten
Fia, aki most lett keresztre feszítve,
küldött engem.'
És amikor így tettem, mindezt elmondtam
az angyalnak, aki őrizte a Paradicsomot,
és amikor ő mind ezt hallotta, kinyitotta
az ajtót, bevezetett és elhelyezett
a Paradicsom jobb oldalán mondva:

'Pihenj egy kicsit, mert Ádám és az
emberiség atyjai be fognak lépni
fiaikkal, amelyek szentek és igazak,
a győzelem után és a keresztre feszített
Krisztus Urunk fölszállása után.'"
Amikor meghallották a rabló szavait,

.9 (.VXX)

ᚠᛖᛚᛖᛗᛖᛏᛖᛋᛏᛖᚱᛖᛋᛏᛖᛞᛖᛗᛖᛏᛖᛋᛏᛖᛞᛖᛗᛖᛏᛖᛋᛏᛖᛞᛖᛗᛖᛏ

a szent pátriárkák és a próféták egy szóval mondták:
„Áldott legyen a mindenható Úr, a végtelenül jó dolgok Atyja, az irgalmasság Atyja. Te, aki oly sok kegyelmet adtál a te bűnöseidnek és visszavezetted őket a Paradicsom gyönyörébe, a jó legelőkre. Ez a lélek legszentebb élete. Amen. Amen.”

XI. (XXVI.)

Ezek az isteni és a szent titkok, amelyeket láttunk és hallottunk még mi is, Karinusz és Leuciusz, de nem lett megengedve nekünk, hogy elmondjuk Isten többi titkát, ahogy azt Mihály arkangyal szigorúan megparancsolta mondván:

„Elmegyel testvéreddel Jeruzsálemig és buzgó imádságban töltitek napjaitokat, kiáltozva és magasztalva az Úr Jézus Krisztus föltámadását, aki föltámasztott a halottaiból sajátmagával együtt. Ne beszéljetek senkivel sem, de üljetek, mint a süketek, ameddig az óra el nem jő és az Úr meg nem parancsolja, hogy nyilatkoztassátok ki az ő istenségének misztériumát. De Mihály arkangyal azt

a parancsot adta, hogy menjünk a Jordánon túlra, a gazdag és termékeny területre, ahol sokan vannak, akik föltámadtak velünk együtt Krisztus Urunk föltámadásának tanúiként. Három napig volt nekünk megengedve, akik a halottaiból föltámadtunk, hogy megünnepeljük a Pászkát Jeruzsálemben a szüleinkkel, akik az Úr Krisztus tanúságaként élnek.

Megkeresztelkedtünk a szent Jordán folyóban és mindegyikünk fehér tógát kapott. Három nap múlva, amikor megtartottuk az Úr Pászkáját, mindenki el lett

ragadtatva egy felhőben és a felhővel fölemelkedtek a Jordán fölé, és soha senki nem látta őket többé. De nekünk az lett mondva, hogy Arithmateában kell, hogy maradjunk, és buzgó imádságban éljünk.

Ez lenne mind az, amit az Úr mondott, hogy kinyilatkoztassunk nektek.

.II (.IVXX)

ᚷᚩᚷᚩᚷᚱᚱᚩ ᚩᚩᚩᚠᚠ ᚢᚷᚩ ᚩ ᚷᚩ ᚦᚷᚷᚩᚠ ᚱᚩ ᚩᚷᚱᚷ
ᚷᚩᚠ ᚦᚱ ᚷᚩᚱ ᚩᚱᚱᚷᚩᚩᚱᚱᚱᚷ ᚷᚩ ᚩᚱᚱᚷᚩᚱ
ᚷᚩᚠᚷᚩᚩᚷᚱᚱ ᚷᚷᚩ ᚱᚱ ᚱᚱ ᚠᚷᚷᚩᚠ ᚱᚩ ᚩᚱᚱᚩᚠᚩ
ᚷᚩᚩᚠᚠᚷᚷᚩᚠᚠᚩᚩᚩᚠᚠᚩᚩᚩᚠᚠᚩᚩ

Imádkozzatok és bízzatok benne és vezekeljetek és lehet, hogy megkegyelmez nektek. Legyen veletek az Úr Jézus Krisztus békéje, aki mindannyiunk megváltója. Amen."

Amikor befejezték ezen dolgok írását, pár tekercs papíron, fölkeltek és Karinusz amit írt, Annás, Kaifás és Gámáliel kezébe adta. Ugyanígy Leuciusz amit írt, József és Nikodémusz kezébe adta. Ezután hirtelen átváltoztak és rendkívül vakító fehérek lettek és többé senki sem látta őket.
Írásaik egyenlőknek találtattak, egy betűvel sem kevesebb sem több.
Amikor a zsinagóga összes zsidója meghallotta Karinusz és Leuciusz csodálatos elbeszélését, ezt mondogatták egymásnak:

„Minden kétséget kizáróan ez Isten műve." És ezért áldották az Urat, a vég nélküli világot. Amen.

És mindannyian megzavarodva és mellüket verve, reszketve és félelemmel eltelve mentek ki a zsinagógából és mindenki eltávozott saját otthonába.

Mind ezeket a dolgokat, amelyeket elmondtak a zsidók a zsinagógában és amelyek elhangzottak, József és Nikodémusz elmondták a helytartónak. Pilátus maga írta le ezeket a dolgokat Jézusról a nyilvános könyveiben az ő tárgyaló termében (praetorium).

Forrás: http://www.earlychristianwritings.com/text/gospelnicodemus.html

Badiny Jós Ferenc megjegyzése az első részhez:

A jeruzsálemi zsinagóga így feldolgozott jegyzőkönyvei szerint három galileai hithű zsidó, a zsidó ritus szerinti legnagyobb eskü alatt vallotta, hogy látták Jézust tanítványai társaságából a Mennybe emelkedni.
Az előbbiekben közölt „Nikodémus Evangélium” sokkal részletesebben leírja a názáreti Jézus vádolását és Pilátus által való kihallgatását, mint az Újszövetségben található evangéliumi írás mondja.
Éppen azért ismertetjük, mert olyan fontos adatokat szolgáltat, melyek Jézus igazi alakját mutatják be. Vádolásának körülményeit is, valamint azt a módszert is, amit a zsidóság főpapjai alkalmaztak Jézus elítélésének keresztülvitelében. Vizsgáljuk meg hát együtt ezeket egymás után:

1. Az evangéliumok mindegyike a „zsidóság sokaságát” említi, mely Pilátus elé járult. Mai nyelven mondhatjuk, hogy a zsidó papi testület indított oda egy jól megszervezett tüntetést, ahol többségben az ő híveik voltak.

2. Jézus iránti szeretetet és a nép hozzá való ragaszkodását bizonyítja az a körülmény, hogy minden megfélemlítés és kiátkozás ellenére is megjelentek Pilátus előtt azok a „mentő-tanúk” – a meggyógyultak és az új életre kelt betegek személyében – akik küszködtek a túlerő ellen Jézus szabadon bocsátásának érdekében.

3. Honnan vették a zsidó főpapok azt a vádat, hogy Jézus „királynak” mondta magát, amikor ezt ő soha nem mondta? Egyszerű szűrt hordott és mezítlábas szandálban járt.
Mikor Pilátus kérdezi tőle: „Király vagy-e te?” … világosan és félreérthetetlenül feleli, hogy: „Az én országom nem e világon van.” Tehát nem

:ᐄᐃᐣᐄᐃᐣ ᐅᐊᐧᐁᐣ ᐄᐃ ᐣᐊᐄᐄᐣᐊᐣᐄ ᐣᐄᐃᐣ᐀ ᐊᐅᐁ ᐁᐃᐣᐄ

ᐃᐄᐄᐅᐊᐁᐣᐄᐣ᐀ ᐄᐣ ᐊᐊᐅᐊᐁᐣᐣ ᐄᐣᐁᐊᐣᐄᐄᐣᐄ ᐊ ᐅᐅᐣᐣᐄᐣ ᐄᐣᐁᐣᐣᐊᐊ ᐄᐅᐄᐣᐊ ᐁᐣᐄᐣ ᐄᐣᐁᐄᐅᐄᐄᐣᐄ ᐄᐅᐅᐣᐄᐣᐊᐣᐁ ᐁᐣᐄᐣ ᐊᐄᐄᐣᐊ ᐄᐣᐁᐣᐄᐣᐊᐣ

mondja sohasem, hogy király, hanem a zsidók mondják annak – de nem a „zsidók királyának”. – Sohasem mondja a vád így: „Azt hirdeti magáról, hogy a mi királyunk, vagy a zsidók királya”. Ezt sohasem mondják, csak azt: „Isten fiának és királynak mondja magát”. – Az Istenfiúságot mindig hangoztatta Jézus, de királyi voltát soha. Tehát igen nagy ütőkártyaként szerepelt ez a vád a zsidó papság kezében, ha Pilátus emiatt elítélte azt, akinek megállapította az ártatlanságát.

Nikodémus Evangéliuma az egyetlen, mely választ ad erre a IX. 3. alatt, amikoris informálják Pilátust, hogy „a mágusok hoztak Keletről sok ajándékot neki, mint a saját királyuknak”… Pilátus nagyon jól tudta, hogy Rómának és az ő császárjának legnagyobb ellensége a Pártos Birodalom, amelynek seregei nemrégen verték meg Crassust is és Antoniust is. E vád szerint tehát Jézust a Pártos Birodalom mágusai köszöntötték, mint saját, tehát pártosbirodalmi királyukat és ezt megérti Pilátus. Nem kell több magyarázat. Nem érdekli tovább, hogy zsidó-e vagy sem. Megérti a vádat és talán a zsidók együttműködésének és Róma felé való szolgálatának érzi azt, hogy egy – az „ellenséggel cimboráló, gyanús ismeretlen” – elítélését kívánják tőle ily konok kitartással és annyira, hogy a valóban bűnöző gyilkos Barabást kérik inkább, mint ezt az ismeretlent, a „pártos mágusok, a legnagyobb ellenség által tiszteltet”.

A Nap felé való kézmosás nyílt politikai cselekedetszámba vehető. Pilátus mossa kezeit egy ártatlan ember vérétől… Ugyanis, ha Jézus kivégzése miatt esetleges politikai bonyodalom keletkezne Róma és Pártia között – a római helytartó „ártatlannak” nyilvánította és csak a „zsidók határozott, tömeges és szinte forradalmi” fellépésére ítélte halálra. Ha a pártosok megharagszanak, ám üssék

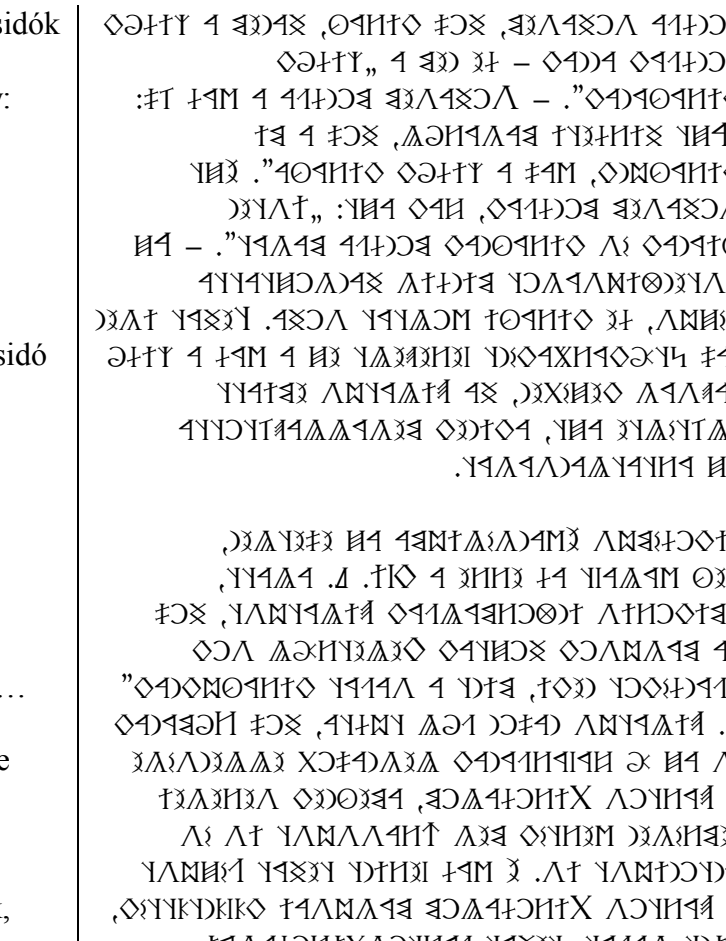

a zsidókat. A római helytartó ártatlannak találta azt a valakit, aki esetleg a pártos hatalom megbízottja volt.
Ugyanígy ne tételezzük fel Pilátusról azt, hogy ő felismerte Jézusban a földreszállt Isten-Fiút. Pilátus Rómát szolgálta, és a római birodalom politikájában nőtt fel. Azért lett helytartó pontosan azon a területen, mely a két nagyhatalom – Róma és Pártia – között volt, mint ütköző terület.

4. A zsidók tisztában voltak azzal, hogy Jézus anyja – Mária – Adiabene-Kharax hercegnő, a pártos királyi házból való és rövidesen napvilágra kerülnek azok az adatok is, melyek a zsidó Józseffel – áccsal – való házasságát majd egyszerű liturgikus mesének nyilvánítják.

5. Ki volt Nikodémus? … Korának egyik leghíresebb orvosa, aki Jézustól a gyógyítás módszereit is tanulta.

6. Ki volt Arimateai József? …Korának leghíresebb ügyvédje és a zsidó állam szenátora. Tehát a zsidók közt is igen magasrangú személy.
Most már tudjuk, hogy ki is volt Arimateai József, aki Jézusnak testét elkérte Pilátustól és saját sírboltjába helyezte, miután a szokás szerint belefektették egy lenvászon lepedőbe, úgy, hogy az alul is és felül is betakarta a testet. Ez a lepedő valami csoda folytán megmaradt és az a mai „Turini Lepel”.
1978-ban a római egyház engedélyt adott a világ tudósainak, hogy tudományos műszerekkel és módszerekkel vizsgálják meg valódiságának megállapítása céljából. A következő fejezetben tehát beszámolok a kapott eredményről. Előrebocsátom azt a fontos és hihetetlen adatot, hogy a Vatikán nem fogadta el a vizsgálatoknak pozitív eredményeit és – valószínűleg judaista hatásra – hamisítványnak minősítette a lepelt. Az indok az volt, hogy

„valószínűleg egy középkori festő
pingálta rá a lepelre a rajta
látható alakot.”
A lepelen azonban az „alaknak” a ***negatív***
képe látható. Ezért mi azt kérdezzük:
„Létezik-e a világon egy olyan festő, aki
a vászonra egy emberi „alak” negatív képét
tudja ráfesteni és úgy, hogy a testen lévő
sebeket is mutassa, miként a Turini
Leplen van?”
Ezt emberi kéz elvégezni nem tudja.

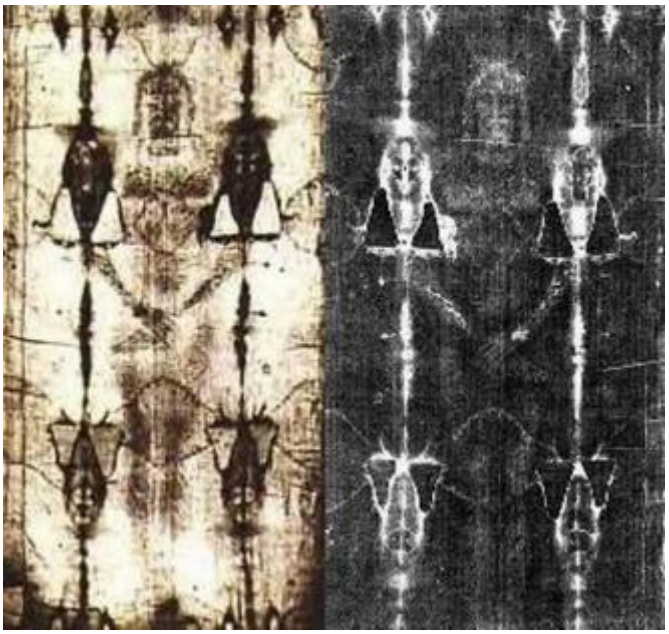

– De Jézus így mondta:
Én veletek vagyok a világ végezetéig!”

Látni fogjuk a következő fejezetben,
hogy a mai materialista világunkban
a komputer-technika útján „támadt fel”
újra, hogy erőt adjon a hívőknek.

Ennek tudatában így üzenek az olvasóknak:

Kövesd a Jézust, kövesd még ma!
Halld miként hangzik hívó szava.
Közel van Ő, hogy megáldana…
Azért hát siess…. jöjj!

A II. részhez fűzött megyjegyzés a forrásban:

PILÁTUS AKTÁI ALÁSZÁLLÁS AZ ALVILÁGBA

Előszó

Ez az irat, vagyis a magva ennek az írásnak, Jézus alászállása az alvilágba, eredetileg nem volt Pilátus Aktáinak a része. Ez a töredék valószínűleg egy régebbi irat része volt. De, hogy mikor lett a Pilátus Aktáinak a része, az bizonytalan. Fontos, hogy megjegyezzük, hogy ez az irat három formában létezik (itt csak a latin A irat lesz megadva.)
Az összes három irat listázásához lásd. M. R. James apocryphal New Testament.
Az I. rész XV. fejezete a zsinagóga elöljáróival fejeződik be. A nemzetek szolgálnak majd neki és királyok jönnek messze földről imádni őt.
A II. rész I. fejezete innen folytatódik.

A II. rész I. fejezete innen folytatódik:

PILÁTUS AKTÁI ALÁSZÁLLÁS AZ ALVILÁGBA

Előszó

Ez az irat, vagyis a magva ennek az írásnak, Jézus alászállása az alvilágba, eredetileg nem volt Pilátus Aktáinak a része. Ez a töredék valószínűleg egy régebbi irat része volt. De, hogy mikor lett a Pilátus Aktáinak a része, az bizonytalan. Fontos, hogy megjegyezzük, hogy ez az irat három formában létezik (itt csak a latin A irat lesz megadva.)
Az összes három irat listázásához lásd. M. R. James apocryphal New Testament.
Az I. rész XV. fejezete a zsinagóga elöljáróival fejeződik be. A nemzetek szolgálnak majd neki és királyok jönnek messze földről imádni őt.
A II. rész I. fejezete innen folytatódik.

Pusztaszeri Szerződés

896-ben a magyar törzsszövetség vezérei megkötötték a Pusztaszeri Vérszerződést, melyet Kurszán fejedelem alkotott meg, de Árpád azt elismerte. Ezen **Vérszerződés alapja volt a 892-es Álmos által véghezvitt Etelközi Vérszerződés** (Szulejmán /Török szultán 1520-1566/ vezérei a krimi-kánság területén Nagypályi romjai között megtalálták az Álmos tanfejedelem által megszerkesztett Jászvásári-etelközi vérszerződést, amely kimondta, hogy Nimród-Gilgames-Álmos nemzetségének minden egyes tagja egyenlő jogot biztosít az összes harcosoknak és nem engedélyezi a rabszolga-társadalmat, mert a legegyszerűbb harcosból is kiváló hadnagyok válhatnak).

Elhelyezték ezen vérszerződést a vezéri székhelyeken, az eredetit Vác-Kurszánváron (itt a váci nádornál is volt egy példány, hogy a fejedelmek se lépjék túl a hatáskörüket), a másolatokat pedig Biharon, Csanádon, Egerben, Esztergomban, Kolozsváron, Győrben, Kalocsán, Pécsett és Veszprémben, az aranyasszonyok székhelyén.

A vérszerződés lényegében **az új ország építésének kezdete volt, egy olyan alkotmány, mely alapja volt a későbbi Aranybullának.** Minden pontjának betartása fontos volt ahhoz, hogy **a magyar törzsszövetség erős és biztos lábakon álló országépítő munkáját megkezdhette.** Egy dologról viszont megfeledkeztek. A 24 Hun Törzsszövetségről, az Öregek Tanácsáról. A kapocs csak a Gilgames házi, Árpád vérvonal folyamatosságában maradt meg a Hun Törzsszövetséggel. Ez azt is jelentette, hogy **elkezdte a magyarság elszakadását a Hun szövetségtől.** Ebben az időben még a népek jól elkülöníthetők

voltak. **Rokon népek éltek itt,** Avarok, Kabarok, Kunok, Jászok, Úzok, Székelyek…, **melyek lassan elkezdtek beolvadni az újonnan megalakult Magyarországba, és elkezdődött beolvadásuk a magyarságba.**

Álmos vezér küldetését befejezte az átkelésnél, küldtetése ott véget ért.

Mivel a Gyula és Béla törzsek is kaptak egy-egy másolatot a Pusztaszeri alkotmányból, így azokat eljutatták Bugátba és Ordoszba, a 24 Hun Törzsszövetség beavatott központjaiba. Így szerzett belőle Kubiláj is egy másolatot. **Vajk-István megkoronázása után minden hazai rovást az egyházi szervek megsemmisítettek, így a pusztaszeri vérszerződést is. Ennek a pótlására szerkesztették meg 1180 és 1222 között az Aranybullát, amelyből aztán a főnemesség és főpapság a nekik nem tetsző pontokat törölték.** Így jutott Kubilájon keresztül a Pusztaszeri Vérszerződés és az Aranybulla sok eltörölt pontja vissza **Mátyás királyhoz, aki igyekezett visszaállítani annak törvényeit,** amelynek következtében a nép nyelvén „Igazságos király" lett. Mátyás idején Magyarország egy erős hadsereggel védett ország volt. Külső erők nem tudták megdönteni hatalmát, így alattomos módon megmérgezték Bécsben. Halála után a kapzsi urak, az egyéni, önző haszonra törekvők kerülhettek hatalomra. A Pusztaszeri alkotmányban leírták, ***„hogyha mi vagy utódaink közül valaki valamely időkben ezen rendelkezések ellen akarna cselekedni, annak a Nimród és a Gilgames Hothisz keresztel ellátott korona törvénye szerint, ma és minden időben az irányított szabadság jegyében bűnhődnie kell”***. Vagyis saját magát átkozta el a magyar, ha vét a vérszerződésben rögzítetteknek. És megszegtük azt, annak több pontjában is. **A legsúlyosabb a parasztokkal való bánásmód megsértése, valamint az, hogy nem tudtuk fenntartani a Gilgamesi-Árpád-házi királyi vérvonalat. Kialakult a társadalmi megkülönböztetés,** holott erre is esküdtünk, ***„Égből eredő életre***

mindenkinek joga van!” Megszakadt a kapcsolat a Hun törzsszövetséggel. Az átok fogott, **Mátyás, az utolsó szakrális király óta népünk sorsa megpecsételődött. Az, hogy ez megfordítható-e, az a Hun-magyar népen múlik, hiszen a lehetőség a kezünkben van.**

Mára **a Magyar emberben ott van minden vér, amelyet nem tudunk szétválasztani. A mostani magyarság vérében hordozza a már nem megfogható népeket.** Az Avarok Égi erejét, kapcsolatát az Istennel, a Szkíták, Székelyek erejét, szívósságát, a Kabarok kézművességét, kézügyességét, az Úzok Őstentől kapott védelmét, a Jászok földművelő ismeretét, a Kunok kitartását, a magyarok békességét.

Vagyis, **akik magyarnak valljuk magunkat, a magyar ősi tudásunk, egyisten hitünk, égi kapcsolatunk bennünk van, azokról elmondhatjuk, hogy hordozzuk az ataiszi örökséget, kaltesi népként mi HUN-ok vagyunk.** Nincsenek már olyan vezéreink, sámánjaink, akik az országunkat, népünket irányítanák. Ezért már több száz éve csak sodródunk a világtörténések viharaiban. **Az, hogy Hun nemzetünk él, annak köszönhető, hogy azért rendszeresen fel-felbukkannak beavatott, Égi áldással bíró személyek, akik – ha nem is tudták irányítani nemzetünk – de legalább utat mutattak. Ma Te is lehetsz ilyen Hun származású magyar ember, ha megnyílnak kapcsolataid az Égiekkel, rokon népeiddel. Legyen Áldás az EgyÉnen, és lesz Áldás a Nemzeten, a megújuló Égi Hun Szövetségünkben.**

Pusztaszeri Szerződés

1. *Amíg Nimród-Gilgames és Álmos maradéka él, a hun-avar és a magyarok új törzsszövetsége csakis* ***Nimród véréből választ új fejedelmet.*** *Ezek mindig az oroszlános vagy turul-sasos nemzetségi családokból kerüljenek ki.*

2. *Minden évben a fejedelmi személy köteles megjelenni az egész nép panaszosai előtt, hogy* ***a közösen szerzett föld birtoklásában hibák ne keletkezzenek. A föld javaiban mindenki részesedjen.***

3. *Azok* ***a nyolc törzsi vezérek, tárkány és böszörmény fejedelmek,*** *akik a Tíznyíl Szövetség nevében most megjelentek, sem a maguk, sem az utódaik leszármazásában a közös tanácskozásból ki ne rekesztessenek, mert* ***ezért a földért a hun, avar és magyar véreink már sok esetben az életüket áldozták fel. Itt mindhárom törzsi szövetségnek joga van élni.***

4. *Ha valaki Nimród-Gilgames-Álmos vérei közül* ***hűtlenné lenne*** *a Pusztaszeri Vérszerződéshez, akkor* ***az uruki-mani kolostorba zárassék,*** *hogy ott a Jász-síkság jólétéről gondolkozzon. Ha pedig* ***utána is hűtlen lenne a népéhez, vére ontassék,*** *miként a szerződés alkalmával.*

5. ***A parasztokkal*** *való bánásmód legyen megértő, mert* ***minden jólét az ő munkájukból ered.*** *Ha valaki a vezérekből és a fejedelmi házból ezt a vérszerződési pontot megszegné,* ***átkozott legyen mindörökké!***

6. *Ha valaki a törzsenkénti disznó, medve, szarvas, bölény és gödölye-toron, vagy aranyasszony* ***torokon meg nem jelenik,*** *az bűnös! Aki az ünnepélyes tavaszi almavirágzás, aratás és aranyasszonyi* ***áldozó szent ünnepeken nem vesz részt, az ellenére tör az Öreg-Östennek. Aki a Kürt és a véreskard***

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[

hadbaszólításon önként nem jelenik meg, *az ellene van a „Tíznyíl Szövetségnek", ezért, ha elmaradásának okát nem tudja* ***a tizedesi*** *intézménynél igazolni,* ***az örök szolgaságba taszíttassék!***

7. ***Tárkányok*** *hadnagyai* ***a szerződéses szabadságjogokat, tanulási és a vándorlási jogokat biztosítsák,*** *mivel a jó fegyverek nélkül sem a nagy csatákban, sem a pusztaszeri fegyveres viaskodáson megjelenni nem lehet.* ***Bánságok a kézművesek vándorlását támogassák!***

8. ***Böszörmények*** *hadnagyai minden kereskedő útjuk alkalmával mind* ***kötelesek jelentést tenni a külhoni hírek valódiságáról.***

9. ***Az uruki-mani egyisten hiten lévők az Öreg-Östen hívőkkel és az Életfa tisztelőkkel kötelesek a „Tíz-nyíl Szövetségben" Nimród-Gilgames-Álmos tanításai alapján*** *a hazát tíz vezéri birodalomra felosztani és minden fontos ügyben a fejedelem döntésével kormányozni. Ezek: 1. Kéri-kabar, 2. Pozsony-keszi, 3. Kürt-avar, 4. Gyarmat-kasszu, 5. Megyer-fejedelmi, 6. Kunmagyari-úz, 7. Gyarmat-böszörmény, 8. Tarján-magyar, 9. Nyék-Gyula, 10. Jenő-Béla.* ***A magyar törzseknek az Encs vidék és Jászvásár közötti ötezer medvetoros éves Melegvíz források szent-ősi Birodalmában, élni és meghalni kell!***

10. *Elrendeljük, hogyha mi vagy utódaink közül valaki valamely időkben* ***ezen rendelkezések ellen akarna cselekedni, annak a Nimród és a Gilgames Hothisz kereszttel ellátott korona törvénye szerint, ma és minden időben az irányított szabadság jegyében bűnhődnie kell.*** *Az ősiség törvényei nem tűrik a szolgaságot és* ***mindenkinek örök szent szabadság biztosíttassék! Égből eredő életre mindenkinek joga van. Ezért kötöttünk örök vérszerződést!***

A 2019-ben Megújuló Pusztaszeri Szövetség

A sumír gyökerű szkíta – hun nemzetség jelen lévő megbízottjai ***az Isteni Iránymutatás alkotmányossága mellett hitet téve Szövetséget kötnek****, ott és azon a napon, ahol és amikor eleink ugyanezen célból az Első Pusztaszeri Szövetséget* ***a Betlehemi Csillagálláskor*** *megkötötték, az* ***uruki-mani, vagyis jézusi egyisten hit követéseként.***
A ***Megújult Szövetség Önvédelmi Összefogásként, vezető nélküli szervezetként működik.***
A Megújult Szövetség az Isteni Iránymutatás alapján ***a Világtörténelmi korszak első idejére Irányelveket határoz meg.***

1. *Amíg Nimród-Gilgames és Álmos maradéka él, a sumír gyökerű szkíta – hun nemzetség* ***Megújult Szövetsége*** *csakis* ***atyai ősei véréből választ érdekeit képviselő megbízottakat.***
   A sumír gyökereket az Isten és Ember közötti Szövetség közvetíti a Szent Koronán keresztül, így ***mi, atyai őseink vérei, mindannyian a Szent Korona Tagjai vagyunk, bárhol éljünk is a Földkerekségen.***
   Azok, akik az Isteni Iránymutatás szerint élő, az emberiségnek mintát adó Szent Korona Országának területén élnek, de ***nem tagjai a Szent Koronának, vendégként tartózkodnak Hazánkban.***

2. *Minden évben,* ***a Betlehemi Csillagálláskor, az Első Pusztaszeri Szövetség és ezen Megújult Szövetség megkötésének helyén****, a Szent Korona testét alkotó területi és érdekegységi részek megbízottjai kötelesek* ***Nemzetgyűlésen*** *megjelenni, hogy* ***a közösen teremtett értékek birtoklásában hibák ne keletkezzenek. Az értékekben mindenki kötelessége teljesítésének mértéke szerint részesedjen.***
   A Nemzetgyűlés *minden Szent Korona Tag - sérelmet szenvedett, vagy annak veszélyével fenyegető, vagy arról döntést hozó – érdekeit képviselő megbízottakból áll,*

ᐸᐱᐃᐧᐊᐃᐧᐁᐧᐁ ᐋᐁᐁᐁᐁᐃᐧᐄ ᐃᐄᐧᐊ-ᐅᐦᐦᐧ᐀ ᐊ ᐁᐃᐧᐊ ᐃᐄᐧᐁᐦᐃ

ᐁᐃᐧᐊᐃᐧᐄᐧᐄᐧᐄ ᐃᐄᐧᐄ - ᐊᐃᐧᐊᐃᐧᐁᐦᐃ ᐃᐄᐧᐁᐦᐃᐧᐄ ᐁᐃᐧᐊᐃᐧᐄᐧᐄᐧᐄ ᐊᐃᐧᐊᐃ

ezért ***a Nemzetgyűlés a legfőbb hatalomgyakorló Szervezet. A társadalmi együttélés mindennapi életre vonatkozó szabályozását a területi (alsóházi) és érdekegységi (felsőházi) felépítettségű Országgyűlés végzi, a sumír gyökerek által közvetített Isteni Iránymutatás (Alkotmány) szerint.***

3. *Azoknak a megbízottaknak, akik* ***településük és megyéjük vagy érdekegységük nevében*** *most megjelentek, sem területük, sem érdekegységük képviselete a közös tanácskozásból ki ne rekesztessenek, mert* ***ezért a földért a sumír gyökeret továbbéltető, magyarságukban egyetemes véreink a Szent Korona Országának 973-as erőszakos elfoglalása óta szabadságuktól megfosztottságukat elszenvedték, életüket áldozták az ősi értékek védelmében. Itt az Első Pusztaszeri Szövetséggel egymást testvérnek elfogadó nemzetek minden tagjának joga van élni, és a hatalmat kizárólagosan gyakorolni.***

A települési és megyei megbízottakat általános tizedes rendszerben, *míg* ***az érdekegységek megbízottjait feladat-központú tizedes rendszerben választják a Szent Korona Tagjai.***

Ha a megbízott ***hűtlenné válik az általa képviseltek érdekeihez, visszahívható azok által, akik neki a megbízatást adták. A visszahívott megbízott örökre elveszíti megbízottsághoz való jogát.***

4. ***A mindennapi élet feltételeit megteremtőkkel*** *való bánásmód legyen* ***az általuk teremtett értékkel azonos,*** *mert* ***minden lelki-, szellemi- és anyagi jólét az ő munkájukból ered. Ezért a Megújult Szövetség ezen pontjához való hűtlenség a legsúlyosabbak közé tartozik, mert a Szövetség fennmaradását veszélyezteti.***

Ha valaki a Szent Korona Tagok közül ezt a határozatot megszegi, ***a Szent Korona hűséget megőrző tagjaitól örökre elkülönítessék.***

Ha pedig a hűtlenséget vendég követi el,

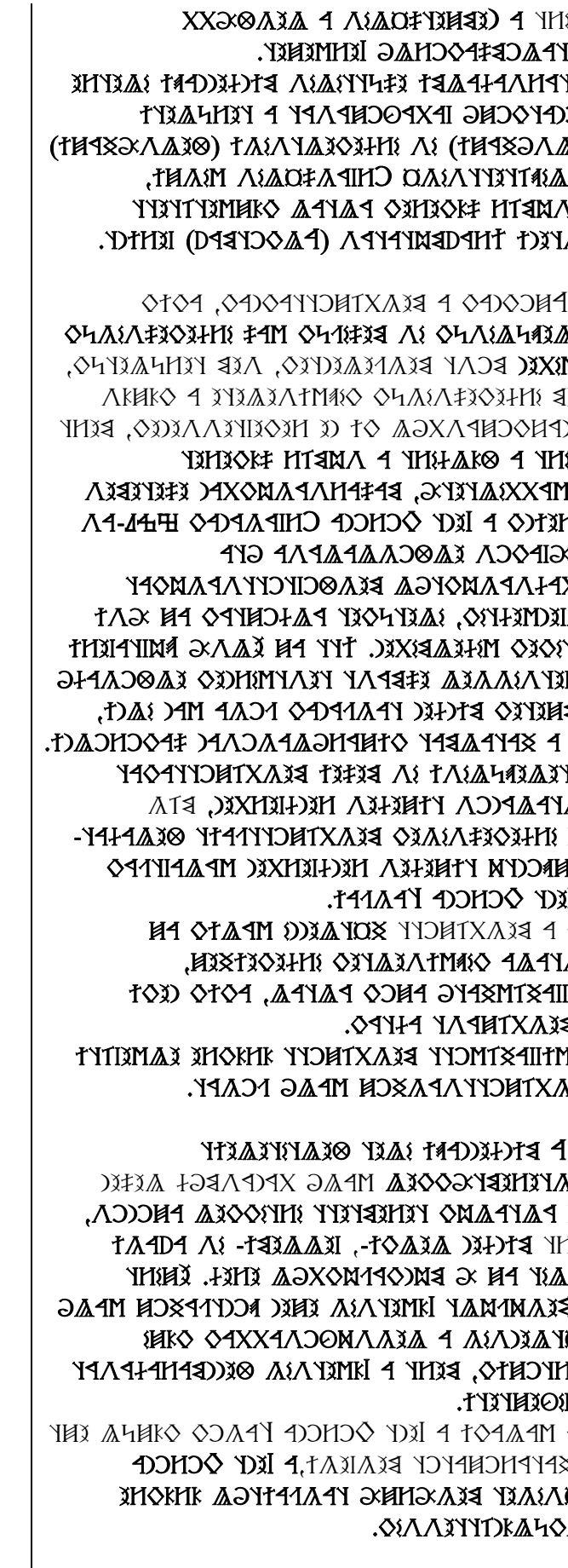

a Szent Korona Országából - élő eleivel és utódaival együtt - örökre kitiltassék, és visszatoloncoltassék anyaországába.

5. *Ha valaki a megbízottak választásán nem vesz részt – és elmaradásának okát nem tudja* ***a tizedesi*** *intézménynél igazolni -, az nem gyakorolhatja sérelmei orvoslási jogát és a lakhelyéhez, illetve személyéhez kapcsolódó település- vagy érdekegység* ***megbízottjának visszahívásához fűződő jogát****.*

Aki ***a Betlehemi Csillagállás és a vele egységes Boldogasszony Szeren,*** *Pusztaszeren, vagy saját településén nem vesz részt – és elmaradásának okát nem tudja* ***a tizedesi*** *intézménynél igazolni -,* ***az ellenére tör az Öreg-Östennek, ezért az Ő kegyelméből gyakorolt jogokat (az életfenntartáshoz szükséges jogok kivételével) egy évig nem gyakorolhatja.***

Az a Szent Korona Tag, aki a Nemzetgyűlés hadbaszólítására önként nem jelenik meg – *és elmaradásának okát nem tudja* ***a tizedesi*** *intézménynél igazolni -, az ellene van a Megújított Szövetség fennmaradásának. Ha valaki a Szent Korona Tagok közül ezt a határozatot megszegi,* ***a Szent Korona hűséget megőrző tagjaitól örökre elkülöníttessék.***

Ha pedig a hűtlenséget vendég követi el, ***a Szent Korona Országából - élő eleivel és utódaival együtt - örökre kitiltassék, és visszatoloncoltassék anyaországába.***

6. ***A feltételek kiemelt biztosítása*** *illeti meg azokat a Szent Korona Tagokat, akik 1. a Szent Korona Tagok* ***lelki- és szellemi fejlesztésére****, 2. a Szent Korona Országának területi, valamint Tagjainak személyi- és vagyoni* ***biztonságára,*** *3.* ***a fejlődés lehetősége megismerésére*** *kaptak kegyelmet.*

Az a Szent Korona Tag, ***aki visszaél*** *a Teremtő kegyelmével,* ***örökre eltiltandó annak a tevékenységnek a gyakorlásától,*** *amelyhez hűtlenné vált. Ezen kívül* ***a Szent Korona hűséget megőrző tagjaitól egy időre elkülöníttessék,*** *hogy ott arról gondolkozzon, hogy milyen módon térhet*

vissza az Isteni Iránymutatáshoz. Ha pedig ***utána is hűtlen lenne népéhez, a Szent Korona Tagok életterétől - élő eleivel és utódaival együtt – örökre elkülöníttessék.***

7. *Azok a Szent Korona Tagok, akik érdekérvényesítés-összehangolási szerződés alapján más államokban érvényesítik a magyar érdekeket,* ***kötelesek jelentést tenni a tapasztalt fejlődésről az igény- és lehetőség-változások terén. Az a Szent Korona Tag, aki ezt a kötelességét megszegi, a Szent Korona hűséget megőrző tagjaitól egy időre elkülöníttessék,*** *hogy ott arról gondolkozzon, hogy milyen módon térhet vissza az Isteni Iránymutatáshoz. Ha pedig* ***utána is hűtlen lenne népéhez, a Szent Korona Tagok életterétől - élő eleivel és utódaival együtt – örökre elkülöníttessék.***

8. *Az* ***uruki-mani, vagyis a jézusi egyisten hiten lévők kötelesek a sumír hagyományok alapján*** *a Trianoni Szerződéssel megcsonkított Hazát húsz közigazgatási egységre felosztani és a* ***terület, valamint a rajta élő Szent Korona Tagok érdekegységei összehangolásával irányítani és vezetni, valamint az államalapító magyar nemzet Csonkaországon kívül élő tagjainak érdekeit képviselni.***

A közigazgatási egységek:

1. Baranya, 2. Bács-Kiskun, 3. Békés, 4. Borsod-Abaúj-Zemplén, 5. Budapest, 6. Csongrád, 7. Fejér, 8. Győr-Moson-Sopron, 9. Hajdú, 10. Heves, 11. Jász-Nagykun-Szolnok, 12. Komárom-Esztergom, 13. Nógrád, 14. Pest, 15. Somogy, 16. Szabolcs-Szatmár-Bereg, 17. Tolna, 18. Vas, 19. Veszprém, 20. Zala.

A Szent Korona Országának őslakósai a Szent Korona Tagok, akiknek a szent-ősi Kárpát-medencében, a Szent Korona Országában kell élni és meghalni!

Érdekegységek:

1. Fiatalok, 2. Aktív korban lévők, 3. Idősek, 4. Nők, 5. Férfiak, 6. Nemzetiségek, 7. Istenhit-követő

vissza az Isteni Iránymutatáshoz. Ha pedig ***utána is hűtlen lenne népéhez, a Szent Korona Tagok életterétől - élő eleivel és utódaival együtt – örökre elkülöníttessék.***

7. *Azok a Szent Korona Tagok, akik érdekérvényesítés-összehangolási szerződés alapján más államokban érvényesítik a magyar érdekeket,* ***kötelesek jelentést tenni a tapasztalt fejlődésről az igény- és lehetőség-változások terén. Az a Szent Korona Tag, aki ezt a kötelességét megszegi, a Szent Korona hűséget megőrző tagjaitól egy időre elkülöníttessék,*** *hogy ott arról gondolkozzon, hogy milyen módon térhet vissza az Isteni Iránymutatáshoz. Ha pedig* ***utána is hűtlen lenne népéhez, a Szent Korona Tagok életterétől - élő eleivel és utódaival együtt – örökre elkülöníttessék.***

8. *Az* ***uruki-mani, vagyis a jézusi egyisten hiten lévők kötelesek a sumír hagyományok alapján*** *a Trianoni Szerződéssel megcsonkított Hazát húsz közigazgatási egységre felosztani és a* ***terület, valamint a rajta élő Szent Korona Tagok érdekegységei összehangolásával irányítani és vezetni, valamint az államalapító magyar nemzet Csonkaországon kívül élő tagjainak érdekeit képviselni.***

A közigazgatási egységek:

1. Baranya, 2. Bács-Kiskun, 3. Békés, 4. Borsod-Abaúj-Zemplén, 5. Budapest, 6. Csongrád, 7. Fejér, 8. Győr-Moson-Sopron, 9. Hajdú, 10. Heves, 11. Jász-Nagykun-Szolnok, 12. Komárom-Esztergom, 13. Nógrád, 14. Pest, 15. Somogy, 16. Szabolcs-Szatmár-Bereg, 17. Tolna, 18. Vas, 19. Veszprém, 20. Zala.

A Szent Korona Országának őslakósai a Szent Korona Tagok, akiknek a szent-ősi Kárpát-medencében, a Szent Korona Országában kell élni és meghalni!

Érdekegységek:

1. Fiatalok, 2. Aktív korban lévők, 3. Idősek, 4. Nők, 5. Férfiak, 6. Nemzetiségek, 7. Istenhit-követő

csoportok, 8. Szabályozásban, közigazgatásban dolgozók, 9. Nevelők, oktatók, 10. Egészségőrzők, 11. Tudósok, 12. Művészek, 13. Védők, őrzők, 14. Környezetvédők, 15. Mezőgazdászok, 16. Élelmiszer-feldolgozók, 17. Iparosok, 18. Szolgáltatók, 19. Vendéglátók, 20. Kereskedők, 21. Szállítók

A Csonkaországon kívül élő Szent Korona Tagok:
1. Felvidéki magyarok, 2. Kárpátaljai magyarok, 3. Székelyföldi, erdélyi magyarok, 4. Délvidéki magyarok, 5. Őrvidéki magyarok, 6. Kárpát-medencén kívül élő magyarok.

9. *Elrendeljük, hogyha mi vagy utódaink közül valaki valamely időkben ezen rendelkezések ellen akarna cselekedni, annak* ***a sumír értékendet közvetítő Szent Korona törvénye szerint ma és minden időben az irányított szabadság jegyében bűnhődnie kell. Az ősiség törvényei nem tűrik a szolgaságot és mindenkinek örök szent szabadság biztosíttassék!***
Égből eredő életre mindenkinek joga van mindaddig, míg hűtlenné nem lesz a sumír értékrendhez.
Ezért kötöttünk örök Szövetséget!

Mindazzal szemben, aki ezen rendelkezéseket megsérti, a Szent Korona minden Tagjának nemcsak joga, hanem kötelessége ellentmondani és ellenállni.

A rendelkezések megsértését jelenti:
1. az állam szabadságának, 2. a Szent Korona tagjai egyéni vagy érdekegységet érintő szabadságának, 3. a birtoklás szabályának, 4. a vendégjog szabályainak, 5. a tevékenységek végzésével kapcsolatos szabályoknak a megsértése, veszélyeztetése és minden erre irányuló magatartás.

10. *Ha valaki a Szent Korona Tagjai közül* ***hűtlenné lenne a Megújult Pusztaszeri Szövetséghez, a Szent Korona hűséget megőrző Tagjaitól egy időre elkülöníttessék,*** *hogy ott arról gondolkozzon, hogy milyen módon térhet vissza az Isteni Iránymutatáshoz.*

Ha pedig ***utána is hűtlen lenne a népéhez,***

a Szent Korona Tagok életterétől - élő eleivel és utódaival együtt – örökre elkülönítessék.
Ha valaki ***a vendégek közül megszegi a Megújult Pusztaszeri Szövetség határozatait, a Szent Korona Országából – élő eleivel és utódaival együtt - örökre kitiltassék, és visszatoloncoltassék anyaországába.***

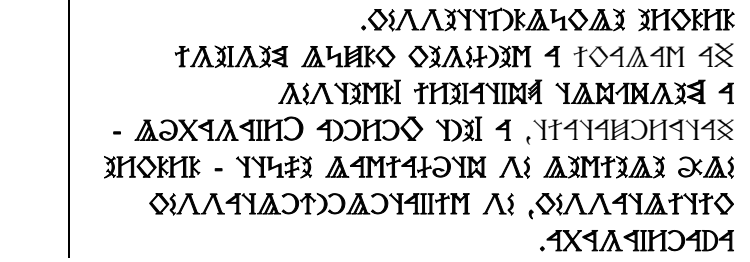

A Szent Korona Értékrend Könyvnyomtatói Alap könyvei az interneten

Gondoskodó Magyarország Program és programpontok
http://szkertekrend.hu/GM1.pdf

Paradigmaváltás Az ősi civilizáció és a nyugati civilizáció közötti különbség, gondolkodási mód minta (paradigma) részenként
http://szkertekrend.hu/Paradigmavaltas.pdf

Az új világtörténelmi korszak paradigmája a Szent Korona - A Szent Korona Értékrend alkalmazásának magyar és nemzetközi jogszabálytervezetei - Püski, 2009, ISBN 978-963-303-010-4
http://szkertekrend.hu/Ujparadigma.pdf

Az új világtörténelmi korszak paradigmája a Szent Korona II. - Az iránymutató Szabadság Alkotmánya és alkalmazásának irányelvei
http://szkertekrend.hu/Iranyelvek.pdf

A Szent Korona Értékrend „miért", „mit" és „hogyan" kérdésre adott válasza a Világtörténelmi Korszakváltáshoz
http://szkertekrend.hu/Valasz.pdf

Az európai konföderáció - mint Európa lehetséges jövőképe
http://szkertekrend.hu/AzEukonfEuropajovokepe.pdf

Kiút a válságból – a föderatív Európai Unió átalakulása Európai Konföderációvá
http://szkertekrend.hu/Kiutavalsagbol.pdf

Szent Korona Értékrend Akadémia első fokozat munkaanyaga
http://szkertekrend.hu/Elsofokozat.pdf

Szent Korona Értékrend Akadémia második fokozat (gyakorlati alkalmazás) munkaanyaga
http://szkertekrend.hu/Masodikfokozat.pdf

Alulról fel és felülről le - A Szent Korona Értékrend Akadémia Harmadik Fokozatának Átadó Szere
http://szkertekrend.hu/Alulrol%20fel%20es%20felulrol%20le.pdf

Útmutató az Összehangolt Önellátó rendszer felépítéséhez
http://szkertekrend.hu/Utmutato.pdf

Emberközpontú relációs adatbázis-kezelő rendszer és játékelmélet-alkalmazás
http://szkertekrend.hu/Emberkozpontu.pdf

Emberközpontú közgazdaságtan
http://szkertekrend.hu/Emberkozpontu_kozgazdasagtan.pdf

A Szent Korona Értékrend társadalomszervezési rendszere (Összefoglaló)
http://szkertekrend.hu/SzKE_tarsszerv.pdf

Üzleti terv
http://szkertekrend.hu/Uzleti_terv.pdf

Önkormányzati társadalomszervezés
http://szkertekrend.hu/Onkormanyzati_telepulesszervezes.pdf

Magyarország Szent Korona eszme szerinti Szabadság Alkotmánya

1. §

(1) Magyarország örökké szabad.

2. §

(1) A kötelezettségek és jogok egységében a Szent Korona minden tagja egy és ugyanazon szabadságot élvez, amely nem szűntethető meg és nem korlátozható.

(2) A Szent Korona tagja:
a./ az államalapító magyar nemzet tagja, bárhol él a világon, valamint
b./ az államalkotó nemzetek tagjai, ha a Szent Korona Országának területén élnek

3. §

(1) Ami a Szent Korona Országa földjén, földje alatt és földje felett van, a Szent Korona örök és elidegeníthetetlen alkotórésze, amelyet csak a Szent Korona másik alkotóeleme, a Szent Korona tagjai birtokolhatnak.

(2) A birtokos jogai azonosak a tulajdonjoggal, kivéve:
a.) Nem semmisítheti meg a birtokot.
b.) Nem változtathatja meg a birtok rendeltetését.
c.) Csak a Szent Korona tagjára ruházhatja át (örökítheti) a birtokjogot.

4. §

(1) Minden magyar érték a magyar érdekeket szolgálja.

5. §

(1) Mindazzal szemben, aki megsérti a Szent Korona értékrendjét, a Szent Korona minden tagjának nemcsak joga, hanem kötelessége ellentmondani és ellenállni.

(2) A Szent Korona értékrendjének megsértését jelenti:
a./ az állam szabadságának,
b./ a Szent Korona tagjai egyéni vagy társadalmi csoportot érintő szabadságának,
c./ a birtoklás szabályának,
d./ a vendégjog szabályainak,
e./ a tevékenység végzésével kapcsolatos szabályok
megsértése, veszélyeztetése és minden erre irányuló magatartás.

ISBN 978-615-80446-2-2